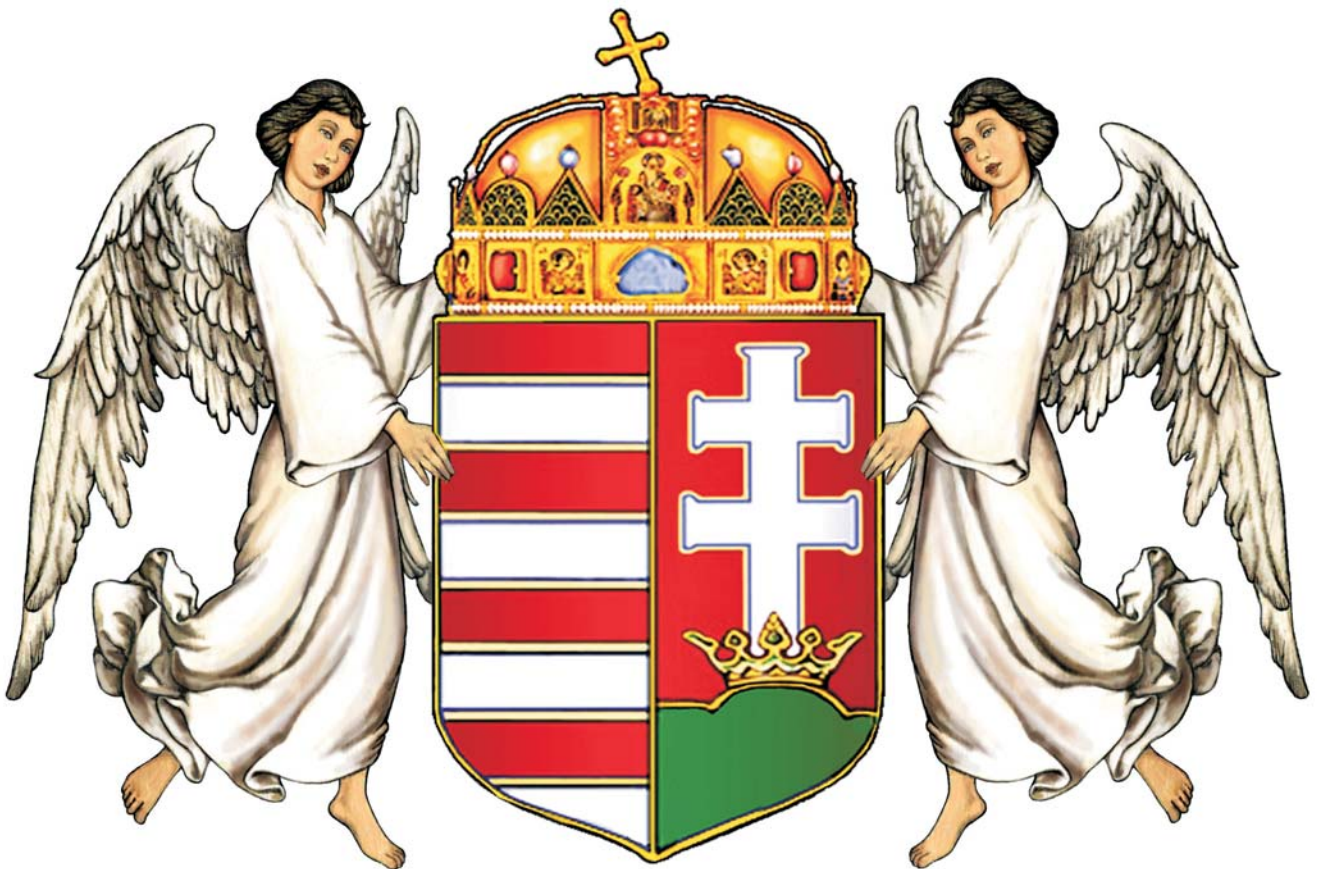

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

NEMZETI ÖSSZEFOGÁS ISTENNEL

A HAZÁÉRT!

Tartalom:

90 éves a Vitézi Rend!	2
Évforduló, köszöntő	3
VITÉZAVATÁS, Budapest 2010. Szeptember 25.	4
Mattsee; a Szent Korona megmentése, 1945–2010	5
ERDÉLY	7
PETŐFIRE EMLÉKEZTÜNK	7
SZÉKELY TÖRZSSZÉK, CSÍK VITÉZI SZÉK	7
Visszapillantás a pünkösdi búcsúra	8
Zarándoklat az Ezeréves Határhoz	8
A VITÉZI SZÉK ERDŐVIDÉKI VENDÉGEI GÖDÖLLŐN	9
IV. Vitézi Találkozó – Történelmi útvonal, zarándoklat	10
Magyar és székely vitézek	11
AKIRE BÜSZKÉK VAGYUNK!	12
...akit nem törtek meg!	12
vitéz Czöfalvi Csia Lajos (1887–1962)	13
Vitéz Horváth Lajos református lelképásztor	14
KITÜNTETÉSEK	16
Születésnapot köszöntünk!	16
BUDA TÖRZSSZÉK Eseménykrónika	17
KÖZÉP-MAGYARORSZÁG, NYUGAT TSZK	17
Hősök napja Százhalombattán	17
Észak-Dunántúli Törzsszék	18
Veszprém vármegyei alcsoporthírei	18
Ez is vitézi tett!	19
Mányi Alcsoporthírei	20
OLVASÓI LEVELEK	21
Tisztelet 159 székelyfehérvári magyar hősi halott honvéd előtt Gyergyószentmiklóson	22
Nyugat-Dunántúli TSZK	23
Felvidék, Ipolybalog – a Szent Korona faluja	23
VI. Szent Korona ünnep, 2010. aug. 1.	23
Közép-Magyarország Keleti Törzsszék	24
KÖZÉP-MAGYARORSZÁG Kelet Dunaharaszti Alegység – BESZÁMOLÓ	30
Kelet-Magyarországi Törzsszék, Bács-Kiskun megyei Csoport – ESEMÉNYEK	30
Dél-Dunántúli Törzsszék	32
Hősök napja, zászlószentelés	32
Örömhír! 114 év után magyar tábla a torinói Kossuth szobron!	32
Kelet-Magyarországi Törzsszék, Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár m., Debrecen város	34
Észak-Kelet Magyarországi törzsszék	36
Szent László Lovagrend központi találkozó	39
Csak sport? – SPORTTAL, HITTEL, KULTÚRÁVAL!	40
Dunaflorellia Hagományörző Egyesület	41
Magyar Tengerészek Egyesülete (MATE)	41
A harmadik otrantói csata	41
ÖRÖMHÍR! GÓLYAHÍR!	42
HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK	43
70 éve ... Erdélyi bevonulás – 1940. szept. 4–14.	43
Hírek, Események, Évfordulók	44
HADAK ÚJTÁRA LÉPTEK	45
Jézus, az ég és föld polgára	48
Jézus Krisztus született örvendezünk!	48

Kiadja:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó:

v. Dékány Ágoston orsz. tkp.

Felelős szerkesztő:

v. Tolnai Eta

Vitézi Tájközlő Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorszám
alatt jegyezte be.

Székhely:

1095 Budapest, Soroksári út 46.

Postacím: 1453. Budapest, Pf.20.

E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu

Honlap: www.vitezirend.hu;

www.vitezirend.co.hu

Bankszámlaszám:

11709002-20127262-00000000

Adószám: 18258325-1-43

90 éves a Vitézi Rend!

Köszöntő

„Ünnepélyesen esküszöm az élő Istenre, aki Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság, egy igaz Isten és mindenre, ami előttem Szent, hogy az ezeréves Magyarországhoz és annak Alkotmányához, a magyar nemzeti eszméhez, a magyar törvényekhez és jószokásokhoz, vitéz nagybányai Horthy Miklós Úrhoz, Magyarország Főmeltóságú Kormányzójához, a Vitézek Főkapitányához, mindhalálig hű leszek. Esküszöm, hogy a vitézi szervezet törvényeit megtartom, előljáráim parancsainak feltétlenül engedelmeskedem; magyar hazámért, nemzetemért, előljáráimért, derék honfitársaimért, úgy külső, mint belső ellenséggel szembezálok; érettük, ha kell életemet is feláldozom. Esküszöm, hogy bajtársaimnak mindenben jó példát mutatok, őket a hazafiasság és az erények útján vezetni szent kötelességemnek tartom.

Isten engem úgy segítjen!”

Tiszta gyökerű bölcsességgel és múlt-örző szelídséggel került sor a történelmi megemlékezésre, a Vitézi Rend alapításának 90. évfordulója alkalmából. A magyar nemzet hosszú, zivatáros évszázadok során sokszor tanúsította a lovagiasság, a tisztesség, az önzetlen segítőkészség, a kultúrapártolás dicső jellemvonásait. A Vitézi Rend létrehozásának alap gondolata az ezeréves történelmi múlt alapjára épült, gyökerei visszanyúlnak nemzeti fejlődésünk legrégibb korszakaiba. A vitézi tetteket, a hűséges királyi, katonai szolgálatot Szent István kora óta nemességgel és földbirtokkal jutalmazták. A lovagi erények, valamint a lovagi szellem térhódításával a XI. században létrejöttek az egyházi alapítású lovagrendek, majd ezt követően a XIV. század hajnalán a világi lovagrendek is.

Az első magyar alapítású világi lovagrendet, a Szent György Lovagrendet ötven vitézzel Károly Róbert 1326-ban alapította a Haza és a lovagi erények védel-

mére. Követve ezt a tettet Luxemburgi Zsigmond királyunk, aki egyébként német-római császár is volt, 1408-ban megalapította a vitézségen alapuló második rendet, a magyar Sárkány Lovagrendet. A lovagi és a vitézi szemlélet egybefonódott. A magyar nemzet évszázados viszontagságai folytán a vitézi eszme erkölcsi magasztosulása tovább emelkedett történelmünkben.

A XX. században a „Nagy Háború” viszontagságait követően nagybányai Horthy Miklós kormányzó a hősi magatartás erényének jutalmazása, valamint a nemzet tudat erősítése érdekében 1920-ban újra életre hívta nemzeti-lovagi hagyományainkat a Vitézi Rend megalapításával.

Az I. világháborút derekasan végigküzdő magyar katonákból megalkotta az ország legszélesebb rétegein nyugvó új rendet, amelyre büszke lehetett a Haza, hiszen „minden tagjának díszé a magyart fenntartó erény: a vitézség, a közösségért személytelenül vállalt áldozatos kötelességteljesítés, s a legigazibb vérségi kapcsolatot jelentő kard szeretete”. A rend tagjává olyan személyeket választottak, akik hősiessé tetteikkel a csatatereteken vagy egyéb módon tűntek ki a magyar nemzet szolgálatában.

„Magyar nemzetünk ezerezstendős dicsősége, gyászja, bukása és többszöri feltámadása után elérkezett a nagy világháborúhoz mely öt éven keresztül századokra való szenvedéseket zúdított rá. ... jöttek a demarkációk és az idegenek beözönlése, megkezdődött az otthonából kiűzött erdélyi, felvidéki és délvidéki magyarság menekülése és kálváriája” Olvashatjuk a Vitézi Rend Kis Kátéjának megtört és meggyötört sorait, amely a Hazát siratja. Jól tudjuk, mire utalnak e sorok. A Magyar Birodalom környező államainak irredentái megerősödtek. Ebben a helyzetben döntő súllyal esett latba az I. világháborút követően a győztes nagyhatalmak akaratára. A nemzetiségi kérdések tisztázatlansága, a Birodalom északi, déli és keleti határai mentén létrejött új államok – Csehszlovákia, Jugoszlávia és Románia irredenta politikája, az I. világháború kimenetele, valamint a világháborút követő forradalmi magyar politika belső problematikái mind ahhoz a tragikus eseményhez vezettek, amit Trianoni békediktátumnak nevezünk.

1920. június 4-én délután fél ötkor a Nagy- és Kis-Trianon palotát összekötő csarnokban a magyar vezetés képviselői aláírták a Trianoni-békeszerződést, amely döntő történelmi változások elé állította a Magyar Birodalmat. A békeszerződés eredményeképpen a 325.411 km² összterületű Magyar Királyság elveszítette területének több, mint kétharmadát, a lakosságának több, mint a felét, az 1910-ben még 20.886.487 fős ország lakossága 7.615.117 főre esett vissza a

békeszerződés következtében. Erdély, Partium, Bácska, Bánát, Kárpátalja, Felvidék, Csallóköz, Szerémség, Drávaköz, Muraköz, Vendvidék, Fiume a békediktátum szerint már nem tartozott a Magyar Szent Koronához. Ebben a történelmi korszakban kialakult a magyar irredentizmus vagy más szóval élve revizionizmus kultusza, amely a magyar politikában, a társadalmi életben, a kultúrában, az építészetben, tehát az Élet minden terén egységesen jelentkezett. Írók, költők, festők, művészek alkottak e gondolat hevében.

*„Mert nem lehet feledni, nem, soba,
Amíg magyar lesz és emlékezet,
Jog és igazság, becsület, remény,
Hogy volt nekünk egy országunk e földön,
Melyet magyar erő szerzett vitéziül,
S magyar szív és ész tartott meg bizony.
.....
És nem lehet feledni, nem, soba,
Hol királyokat koronáztak egykor,
S a legnagyobb magyar hirdette hűvel:
Nem volt, de lesz még egyszer Magyarországi!
És nem lehet feledni, nem, soba,
Hogy a mienk volt legszebb koszorúja
Európának, a Kárpátok éke,
.....
Ma fogjátok kezét, s esküdjétek
Némán, csupán a szív veréseivel
S a jövődő hitével egy nagy esküül,
Mely az örök életre kötelez,
A munkát és a küzdelem hirdeti,
És elvisz a boldog föltámadásra.
(Jubász Gyula: Trianon)*

Nagy-Britanniában már a húszas évek elején kampány indult a magyar igények támogatása érdekében. Ennek első számú szószólója Lord Rothermere volt, akiről a korabeli sajtó így nyilatkozik: „Magyarország nagy barátja, aki először irányította rá a világ figyelmét Trianon igazságtalanságára...”

A nagybányai Horthy Miklós kormányzó által létrehozott Vitézi Rend vitézi eskü szövegének, valamint a vitézek életének fontos részét képezi a Hazához, az Alkotmányhoz, a nemzeti eszméhez, a magyar törvényekhez és jogszokásokhoz, valamint „az ezeréves Magyarországhoz” tartozó hűség. A Vitézi Rend eredeti célja „*utódaikban is jutalmazni, s az ország hűségében megtartani mindazokat, kik a világháborúban és a forradalmak alatt egyéni vitézségükkel, s nemzeti érzelmükkel kitűntek; érdemeik méltánylásával ápolni a hazai erényeket s egyúttal állandó értékű nemzetvédelmi szervezetet teremteni úgy a kívülről jövő, mint a belső romboló erők újbóli forradalmi kísérleteivel szemben.*”

Társadalmi rangra való tekintet nélkül a Vitézi Rend tagja lehetett bárki, aki a Hazáért olyan katonai, társadalmi, tudományos, vagy kulturális tevékenységet folytatott, ami kitűnik társai közül, és a történelmi eszmék, valamint a Szent Korona szellemében úgy tevékenykedik, hogy „*az utókornak tündöklő példaképpül szolgálhat*”. Ezenkívül tiszta és egyenes jellemű, erkölcsiben fegyelmezett emberek válhattak e történelmi rend tagjaivá.

Horthy Miklós kormányzó gondolata is híven tükrözi a vitézi rend tagjainak jellemvonását: „*Hírnév, kincs, dicsőség nem adhat földi boldogságot, önmagunkban kell azt keresnünk, a szív nyugalmaiban, s az erkölcsi tiszta érzet ártatlan örömeiben.*” Tagjai vitézi telket, azaz földbirtokot is kaptak, és a „vitéz” előnevet használhatták. A cím használatára a Rend alapszabálya szerint a legidősebb férfi leszármazott is jogosultta vált.

Horthy 1957. februárban bekövetkezett halálát követően a Vitézi Rend nyugaton élő tagjai felkérték az 1921. augusztus 21-én elsőként avatott vitézt, vitéz József Ágost tábornagy királyi herceget, hogy választás céljából hívja össze a nyugaton élő vitézeket. A Vitézi Szék megválasztását követően a Rend újra megkezdte tevékenységét. A Vitézi Szék vitéz József Ágost tábornagyot választotta meg a Rend főkapitányának. Az ő ér-

deme, hogy a Vitézi Rendet 1962-ben felvették a nemzetközi lovagrendek sorába. Hivatalos elnevezése: The Knightly Order of Vitéz – A Vitézek Lovagrendje. A Vitézi Rend tagjai a honfűi erényeknek mintaképei, az igazi nemzeti élet tántoríthatatlan „zászlóvivői”. Tevékenységükkel, hazaszeretettel példát mutatnak a modern társadalom számára.

2010-ben ünnepeljük a Vitézi Rend megalapításának 90. évfordulóját. A Rend jelenlegi letéteményese, nemes hagyományainak továbbvivője és megőrzője a Történelmi Vitézi Rend. Öröm számunkra, hogy a Történelmi Vitézi Rend példaképpé erősíti az előbbieken idézett vitézi eskü szövegének tartalmi elemeit, azaz megjelenésükben, viselkedésükben, felfogásukban és főként nemzeterősítő tevékenységükben és cselekedeteikben példaképpül szolgálhatnak a mai magyar társadalom számára.

A koszorúzási ünnepségek, az emlékmű- és szoboravatások, a könyvbemutatók, a bajban megmutatók helytállás, pl. az árváz mentésben, vagy a határon túli magyarok támogatása, a vitézi-baráti összejövetelek, de még a vitézi bál megrendezése is egy célt szolgál: tevékenységük nemzeti összefogásra serkentsen, igaz hazafiúi érzést tápláljon egészséges tartással – van okunk rá.

A múlt nemes emlékeinek ápolásában, a vitézi szellem fennmaradásának és jövőbeni folytatásának biztosításában történő munkájukhoz kívánok katonai terminológiával élve: Erőt, egészséget!

*„Kie e bon, ha nem miénk?
Ha érte mindent megtevének,
Ha tiszta kézzel áldozánk
S lettünk, mi eddig nem valánk:*

*Nincs hatalom,
Mely visszanyom.*

*És még neked virulnod kell, oh bon,
Mert Isten, ember virraszt pártodon.”
(Vörösmarty Mibály)*

Dr. Csáky Imre alezredes;
HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum

MAGYAR VITÉZEK BÁLJA!

2011. február 19-én,
a Stefánia Palotában
megrendezzük
a Történelmi Vitézi Rend
Magyar Vitézek Bálját!
Szeretettel várjuk!

Jelentkezés:

v. Madaras Ágnes v. hdgy.
Tel.: +36-20-824-9506
nemzetes Debreczenyné
Pósa Katalin.
Tel.: +36-20-331-0240

Évforduló, köszöntő

„...Isten segítse a Vitézi Rendet, hogy a nemzet életében azzá lehessen, aminek a magyarság egyetemességének óhaja szerint lennie kell: az ősi magyar szellemből táplálkozó, régi jogokat védő s azoknak folytonosságát kiépítő, nemzeti léleknek fáradságot nem ismerő ápolója és eredményes megőrzője.”

Szerédi Jusztinián (1884–1945)
bíboros hercegprímás, esztergomi érsek

Szerédi bíboros hercegprímás úr 80 év előtti fohásza meghallgatásra talált. A Vitézi Rend él; eszmeisége töretlen. Hála és elismerés azoknak, akik Kormányzó úr által megjelölt úton haladtak és mind-

máig töretlenül ezt az utat járják. 90 év – Trianon: a haza csonkítása, a nemzet pusztításának szándékával. 90 év – a Vitézi Rend alapítása: A haza megmentésének és a nemzet megújításának erős szándéka. Történelmünk bizonyított. Magyar nemzetünk él; Isten segítségével és áldásával összekapaszkodtunk, segítő kezet nyújtunk egymásnak. Bízunk abban, hogy békés és nyugodt, dolgos hét-köznapiak következnek, nemzeti kormányunk erőfeszítései révén. Erős hitben, egységben, vitézi helytállással tekintünk az előttünk álló feladatokra.

vitéz Hunyadi László főkapitány

VITÉZAVATÁS, Budapest 2010. Szeptember 25.

Vitéz Bajtársaim!
Ezen az avatáson a várományosok vannak túlsúlyban, mely élénk bizonyosság arra, hogy apáink

megtették kötelességüket nem csak a múlt nemes emlékeinek ápolásában, hanem a vitézi szellem fennmaradásának és jövőbeli folytatásának biztosítására is. Bűnt követ el saját fájával szemben az, aki másnak engedi át a helyet és nem gondoskodik arról, hogy ivadékaik megőrizhessék és továbbíthassák azt a nevet, amelynek ő ma

ga egykor dicsőséget szerzett. Nem szabad engednünk, hogy a jövőben bárhol is elnémult harangok halálos csöndje váltsa fel a magyar életet. ... A vitéz fő jellemvonása a hűség a haza és a nemzet iránt. A vitéz erénye nem csak a bátorság, hanem a kitartás is a nagy nemzeti célok szolgálatában áll. ... Sem a világ sorsának alakulása, sem a gazdasági válság jobbra fordítása nem egyedül tőlünk függ. De mindenkinek meg kell tennie azt, ami rajta áll. Gyenge jellem az, akiben az akadályok csüggedést és a bajok elkeseredést váltanak ki. Az aggodalmak, a bi-

zalmatlanság, a kétegy rossz tanácsadók, mert aláaknázzák a lélek erejét és megbontják a sorokat éppen akkor, amikor az összetartásra a legnagyobb szükség lenne.

Dacos elszántsággal menetelünk a magyar igazság országútján, nyitott szemmel, elővigyázatosan, de kitartóan és csüggedés nélkül. Ezen az úton nektek, vitézeknek, zárt sorokban, nyugodt erővel, mindig tette, munkára készen kell követnetek.”

vitéz nagybányai Horthy Miklós
főkapitány
(1934. június 3.)

2010. október 25. A Történelmi Vitézi Rend vitézeinek ünnepélyes vitéz-avatása a Belvárosi templomban.

A Rend fiataljaiból álló díszorfallal között bevonultak a Szent Korona és a történelmi zászlók a Magyar Koronőrök, a Magyar Tengerészek Egyesületének, az egyházak képviselőinek és a

Vitézi Szék tagjainak díszkíséretével. Az avatási ökumenikus istentiszteletet v. Dévényi Ferenc katolikus, v. Monos-

tori Marcell görög-katolikus és v. Sipos Bulcsú Kadosa református lelkipásztorok celebrálták. **Vitéz Hunyadi László főkapitány** úr az avatást követő pillanatokban szólt az avatandókhöz: „Első

Főkapitányunk által kitűzött célok megvalósítása ma is aktuális feladat. Számunkra, vitézekre, könnyebbség az útmutatás, hiszen szinte látható útjelzőkként lángolnak a szavak. Másrészt kemény próbatétel ezeket megvalósítani. S bár a két korszak problémái féltelmetesen összezsengenek, elődeink egyben példát is mutatnak nekünk helytállásból és emberségből. Összefogás, egység és szeretet. Hűség elveinkhez és elődeink becsületes nevéhez – kisugározva ezt a hűséget gyermekeink és unokáink életére. Legyen támaszuk a mindennapokban is a Rend, lelkielégben, tetterőben. Isten hozott minden kedves Rendtársat a Történelmi Vitézi Rendbe!”

Rendünk több, mint száz új rendtárssal erősödött.

Az ünnep a Pilinszky Kávéházban, bajtársi ebéddel, ünnepi köszöntőkkel ért véget.

V.T.

**A minden-
napok
megoldása**

**A magyar
üzletlanc
Köszönet!**

Elismerés:

Herta Margaret Öfferl Asszony és vitéz Sándor Habsburg v. Lotharingen őexcellenciája a „Béke Lángja” kitüntetést és elismerő oklevelet nyújtott át Főkapitány úrnak: „Az egymást megértés határokön átnyúló, egymás között így hidakat teremtetők” Rend vezetőjének.

Köszöntjük Rendünk új tagjait!

Őexcellenciája vitéz Sándor Habsburg von Lotharingen királyi főherceg, vitéz Herta Margarete Öfferl – Mag.Hc. A Béke Rend elnöke, nagyméltóságú vitéz Eszterházy II. Antal von Galanta herceg és felesége; Professzor Dr. vitéz Gróf Jeney József, felesége vitéz Jenei Hermine asszony, lovagi aranykereszt hordozó, vitéz gróf Jeney József Krisztián. Az újonnan avatottak az Eszterházy-huszárokkal. Középen: vitéz Béres István v. hdgy.

Mattsee; a Szent Korona megmentése, 1945–2010

Mit jelent ma a Szent Korona?

...Különleges helyet foglal el a magyar történelemben Szent István műve, az államalkotás során a magyarság sorához kapcsolódott korona. Az állami főhatalmat szimbolizálva Szent Koronává lényegült, ... A magyar államnak a kezdetektől sajátossága volt a szokásjogi alkotmány, miként a mai napig az igen alkotmányosnak tartott angolnak is szokásjogi alkotmánya van. A jogtörténet a Magyar Szent Korona ezen, az európai uralkodók hatalmát szimbolizáló ékítmenyekről jelentősen meghaladó szerepét Szent Korona-tannak nevezi. A Szent Korona-tan ismerete nélkül a magyar alkotmányosság és a magyar állam fejlődése nem érhető meg... S enélkül az sem érhető meg, hogy a második világháború utolsó heteiben miért fordítottak a nemzet legjobbjai olyan nagy figyelmet és energiát a Szent Korona elmenekítésére a háborús pusztítás előtt. Mint a nagy ókori bölcs, Cato írta: „Quod iustum est petito vel quod videatur honestum! (Tisztességes, igaz célon kívül ki ne tűzz más!)” A nemzet örökös jelképe, az államiság megtestesítője, Szent Koronánk.

Dr. Holló József Ferenc altábornagy

Vitéz Somorjai Béla tb.tkp., a svájci emigráció kiemelkedő egyénisége a Szent Korona 1945. évi menekítésének körülményeit tárta fel tudományos alaposággal; a mattsee-i Szent Korona emlékműállítás kezdeményezője és megvalósításának lelkes szorgalmazójaként 'pénz és taps nélkül', maradandó munkával gazdagította a magyar hadtörténelmet. „Magyarságunk megmaradásának egyik szimbóluma!”

Megtiszteltetés volt a Szent László Rend részére is, hogy küldöttsége részt vehetett ezen a rendezvényen. Minden esetben felemelő érzés, amikor külföldön magyar vonatkozású eseményen vehetünk részt. A mattsee-i ünnep különösen fontos, mert megnyilvánul a magyar összetartozás, bárhol is élnek a résztvevők a nagyvilágban. A Szent Korona minden nemzetben gondolkodó magyarnak az együvé tartozás szent szimbóluma. Köszönjük a szervezőknek, mindenkinek, aki időt, pénzt, fáradságot nem kímélve, hozzájárult a csodálatos két nap magyar ünnepéhez, sikeréhez.

vitéz Imre László h. főkapitány,
Szent László Lovagrend

Wir haben uns sehr über die vielen Gäste aus unserem Ungarischen Nachbarland gefreut. Sehr erfreulich war für unser der positive Zuspruch für den neuen attraktiven Standort für unser gemeinsames Denkmal der Krone des Heili-

gen Stefans. Glückliche macht uns die Erfahrung, dass wir durch jedes Treffen unsere Freundschaft vertiefen und wir erwarten schon heute wieder den Besuch beim nächsten 70-Jahrjubiläum. Alles Gute unseren Ungarischen Freunden und dem ganzen Ungarischen Volk.

Nagyon örülünk a szomszédos Magyarországból érkezett sok vendégnek. Örvendetes volt számunkra a Szent István-i Korona közös emlékművének új, attraktív helyszínét illető pozitív fogadtatás. Boldoggá tesz bennünket, hogy minden találkozással mélyül barátságunk és már várjuk a következő látogatást a 70 éves jubileum alkalmából. Minden jót kívánunk magyar barátainknak és a magyar népnek.

Matthäus Maislinger
Mattsee város polgármestere

Főkapitányi köszönőlevélből

Jetzt, dass wir nun von einer Gedenkstätte sprechen können, die – Dank Ihrer Entgegenkommen auf einem würdigen schönen und feierlichen Teil des Seefers eine endgültige Errichtung fand, das zeugt davon, dass auch die Einwohner der Stadt Mattsee unsere heiligen Reliquien ehren, und sich an diese für uns beinahe tragischen Ereignisse der Geschichte erinnern. Die Geschichte vom 20. Jahrhundert der Krönungsinsignien und der Heiligen Rechte bedeuten für uns einen engen Kontakt mit der Stadt Mattsee. Wir erinnern uns an diejenigen, die mutig und uneigennützig geholfen haben, auf Befehl ihres Gewissens, und wir bedanken uns bei den Vorgesetzten, Einwohnern von Mattsee, dass sie sich – würdig der damaligen Vorgängern – an diese wichtige Periode der Geschichte der ungarischen Nation, an die historische Ereignisse und an deren Bedeutung erinnern. Jetzt, dass wir nun von einer Gedenkstätte sprechen können, die – Dank Ihrer Entgegenkommen auf einem würdigen schönen und feierlichen Teil des Seefers eine endgültige Errichtung

fand, das zeugt davon, dass auch die Einwohner der Stadt Mattsee unsere heiligen Reliquien ehren, und sich an diese für uns beinahe tragischen Ereignisse der Geschichte erinnern.

Most, hogy immár emlékhelyről beszélhetünk, mely a tópart egy méltóan szép és ünnepélyes részén talált végleges elhelyezésre az Önök jóvoltából, arról tanúskodik, hogy Mattsee város lakosai is tisztelik a mi szent ereklyéinket, emlékeznek a történelem e számunkra csaknem tragikus eseményeire. Számunkra pedig a koronázási jelvények és a Szent Jobb XX. századi történelme kapcsolódik össze szorosán Mattsee városával. Azokra emlékezünk, akik bátran és önzetlenül segítettek, a lelkiismeretük parancsára, s megköszönjük a mai Mattsee előljáróinak, lakosainak, hogy az akkori elődökhöz hasonlóan emlékeznek a magyar nemzet történelmének e fontos időszakára, az eseményekre, azok jelentőségére.

Szent Koronánk a Kárpát-medence magyarságának történelmi-területi együvé tartozását jelenti. Nem csak elvont szimbólum: Beavató korona, mely Magyarország koronázott királyainak a tényleges hatalmat biztosította. Ismernünk kell a Szent Korona igaz történelmét. Segíthet bennünket abban, hogy a jelenkor és a jövő kihívásait megértsük, értékeljük, s ezekre a megfelelő válaszokat adjuk. A Szent Korona ugyanakkor ma is a Történelmi Magyarországot uralja, s ez független minden politikai változástól. Hitünk és eszményünk: általa kerültünk Szűz Mária védelme alá. Sugározza a megértésnek, a nemzetiségek összefogásának és a szeretetnek mindennél erősebb igényét. Kötelességünk megfelelni ennek az elvárásnak, mely jövőbeni megmaradásunk feltétele.

v. Hunyadi László főkapitány

A Magyar Koronaórség Egyesület minden tagját áthatja XX. századi elődeinek az esküjükhöz méltó történelmi helyállása, mellyel megmentették Magyarország államiságának szimbólumát: a koronázási jelvényeket. Az a világégés, melyben bizonyítaniuk kellett, remélhetőleg nem ismétlődik meg. Napjaink történelmében azonban fontos a Szent Korona történetének széles körű megismertetése; fontos a Szent Korona jogállamiságunk szimbólumakénti elismerése és megjelenése.

Szolgáljuk a Szent Koronát.

v. Woth Imre,
a Koronaórség parancsnoka,
Magyar Koronaórség Egyesület elnöke

Az emlékmiséét Mag. Franz Lusak, Mattsee plébánosa celebrálta; concelebráltak: v. Gergely István csíksomlyói plébános és Simon Ferenc ausztriai magyar esperes-plébános

Történelmi Vitézi Rend díszegysége

A HM. Hadtörténelmi Intézet és Múzeum, a Koronőrőrs, a T.V.R., s a Szent László Lovagrend képviselőinek koszorúzási szertartása az I. és II. vh. Hősi Emlékmuñél

Zászlók felvonulása – HM Hagományörző díszegység felvezetésével

A Szent Korona Magyar Emlékmuñ és a két erdélyi kopjafa felszentelése; az új Emlékmuñ felavatásának pillanata

Mattsee-i lövészegylet díszlövészekkel tiszteleg

Tengerész tisztelgés a Magyar Szent Korona Emlékmuñnek

Erdély képviselői az emlékezés, az összetartozás és hűség koszorújával

Üzembn a tábori konyha!

(balról) v. Erdélyi Takács István tkp., v. Gergely István (Tisztí) plébános úr, v. Patrubány Miklós MVSZ. elnök úr, v. Hunyadi László főkapitány úr, v. Woth Imre tkp., koronaőr-parancsnok és Matthäus Maislinger úr, Mattsee polgármestere köszöntik a baráti-bajtársi ebéd vendégeit: az évfordulót ünneplő osztrák és magyar-székely vendégeket
Legtávolabbról érkezett rendtagunk: v. Mechtler László tkp.úrr Ausztráliából családjával, képünkön főkapitány úrral

A mattsee-iek akkor is, most is kitüntettek bennünket őszinte barátságukkal

ERDÉLY

SZÉKELY TÖRZSSZÉK, CSÍK VITÉZI SZÉK

Emlékműavatás Ajnádon
a II. világháborúban elesett hősök emlékére

Szent István napján az ajnádi katolikus templom belső udvarában emlékművet avattak a II. világháborúban elesett hősök emlékére. A Történelmi Vitézi Rend Erdély törzsszékének csíkszéki állománya v. Lázár Elemér, Erdély országos törzskapitány vezetésével koszorút helyezett el az emlékműnél. Verset szavalt v. Orbán Ferenc (*Győzelmes Bilibók-tetői tűzér, a magyar visszavonulást biztosító székely hadosztály katonája.* (szerk.), beszédet mondott v. Rafain K. Gábor, csíkszék székkapitánya, aki felidézte az 1944 március-szeptember időszak harci eseményeit, ezt követően elszavalta a 'Két Testvér' című verset:

„Két testvér indul a barctérre,
Mindkettő bátor fiatal,
Nem a hír csalta el őket
Nem hír, nem diadal.
A Haza szent hívó szavára
Mindkettő készen állt.
Halált megvető bátorsággal,

Az ellenséggel szembe szállt.
Harcoltak kiűn a csatatéren.
Nyomukban ellenség vére
Patakzott, míg egy napon
Mindkettő keresztet kapott.
feltűzték dicső mellére,
A másiknak egyszerű fából

Hősök voltak ők, a Nemzetért, a Hazáért haltak. Örökké emlékezünk rájuk. Az emlékmű leleplezése és felszentelése következett, melyet Dr.v. Huszti Orbán Sarolta v. hadnagy állíttatott, kinek szülőfaluja Ajnád. Az ünnepség a megemlékezés koszorúinak elhelyezésével és a Himnusz, valamint a Székely Himnusz eléneklésével zárult.

v. Rafain K. Gábor, Csíkszék szkp.

Köszönet nemzetes Dr.v. Huszti Orbán Sarolta v. hadnagy asszonynak e nemes gesztusáért!

v. Lázár Elemér Erdély otkp.

PETŐFIRE EMLÉKEZTÜNK

Erdővidéki meghívottak is részt vettek azon az ünnepélyen, amelyet a Petőfi Művelődési Egyesület szervezett Fehéregyházán a költő halálának 161. évfordulójára emlékezve. Az ünnepséget megtisztelte jelenlétével Kiskunfélegyháza polgármestere, Ficsor József, Kiskőrös alpolgármestere Lasztovicza László, valamint vitéz báró Emődy Dániel István, a Pro Patria Alapítvány elnöke Debrecenből. A megemlékezés a református templomban tartott istentisztelettel kezdődött. Az 1440-ben épült csúcsíves gótikus templom megtelt az Erdélyből és az anyaország különböző helységeiből érkezett vendégekkel. Köztük volt Nagy Ferenc 90 éves unitárius lelkész Segesvárról, az udvarhelyszéki és az erdővidéki vitézi rend tagjai, egyházi és világi méltóságok. A fehéregyházi születésű, Fiátfalván szolgáló református lelkész, Páll Attila hirdette az ígét. Múltunk tiszteletére, keresztény értékeink megőrzésére biztatott, szembeállítva a mulandó anyagi kincseket a szellemi-lelki értékekkel. Az igehirdetés után a megemlékezők a Múzeumkertben koszorúkat helyeztek el a turulmadaras emlékműnél. A Petőfi Művelődési Egyesület részéről Jakabházy Béla segesvári tanár mondott ünnepi beszédet. Petőfit és korát állította példaképnek: „Akkor egy eszme egybekovácsolta a nemzetet. Most nemzetünkre a széthúzás, a pártosodás jellemző... Nekik volt nemzeti büszkeségük, minket más értékek motiválnak: a pénz, az érvényesülés, akár embertársaink rovására is. A rosszul értelmezett szabadság önzővé tesz. Ők határozottan, nagy-nagy elszántsággal cselekedtek úgy, ahogy kell. Mi még mindig az (ahogy lehet) elvét hirdetjük, és hagyjuk, hogy sodorjon az ár. „Példakép nélkül nem emelkedhetünk ki a mélységből – hangsúlyozta a szónok... Lasztovicza László alpolgármester a résztvevők nevében úgy fogalmazott: „Amíg együtt ünnepelehetünk, addig él a szabadság megőrzésébe vetett hitünk, de mikor már ünnepeinket is feláldozzuk a közöny, az anyagiasság oltárán, gyökeretlen idegenek leszünk.” Vitéz báró Emődy Dániel, akinek meghívására érkeztek Fehéregyházára az erdővidékiek, v. Benkő Emőke székkapitány és v. Kádár Edit hadnagy, a márciusi ifjak egyikének, Petőfi és Jókai barátjának dédunokája, Emődy úr megkoszorúzta a 2008-ban állított emléktáblát a múzeum falán. Mint a Pro Patria Alapítvány elnöke, húsz éve honismereti táborokat szervez az anyaországon kívül rekedt gyermekek számára. Idén, augusztusban kilenc gyermeket fogad ingyenes táborozásra Debrecenben az erdővidéki Nagybaconból és a Brassó megyéhez csatolt Székelyszomborról, valamint Kőhalomról és Nagymohárról. „Tusványoson alig lehetett átjutni a sűrű tömeg miatt, Fehéregyházára egyre kevesebben jönnek el emlékezni.” – jegyezte meg keserűen a nyolcvan éves báró, aki nyolc gyermek édesapja. Gábor Dezső az egyesület tiszteletbeli elnöke mindannyiunknak megköszönte a 'Hazámban' c. Petőfi-vers előadása után a részvételt. A műsort a segesvári egyház kórusa zárta.

v. Benkő Emőke szkp.

Olvasásra ajánljuk:

Vidékünk
Erdővidéki polgári hetilap
Kiadja a Bardoc-Miklósvárszék Egyesület
Munkatársak többek között:
v. Benkő Emőke

Visszapillantás a pünkösdi búcsúra

„Van jövő, van remény!”

Ezzel az üzenettel bocsátja útjára az idei pünkösdi búcsúra érkező zarándokokat a Kis- és Nagy-Somlyó közötti nyeregben, a zarándokok között képviseltette magát mind a külföldi, mind pedig az itthoni magyarság, köztük a T.V.R. tagjai is.

Az idei „Most segíts meg, Mária” jelmondatú hitünnepélyre is sok ezer hívő zarándokolt el Csíksomlyóra, hogy a Szűzanyához imádkozzon. A két Somlyó-hegy közötti nyeregben, a zarándokok között képviseltette magát mind a külföldi, mind pedig az itthoni magyarság, köztük a T.V.R. tagjai is.

A búcsú szónoka Bőjte Csaba dévai ferences szerzetes volt, de a szentmisén más fontos egyházi előljárók, így Francisco-Javier Lozano apostoli nuncius és a világ ferencesekének legfőbb előljárója, Fr. Jose Rodriguez Carballo miniszter generális is megjelentek. Az idei rendezvény legfontosabb üzenete: A keresztény ember a nehézségek közepette nem elkeseredik, hanem imádkozik és tanul Istentől, s az ő drága Édesanyjától, valamint nemzetünk szentjeitől. A dévai ferences szerzetes felszólított: a nehézségek közepette ne korlátainkat nézzük, hiszen az élő Isten azért teremtette az embert, hogy legyőzze a nehézségeket. A szónok követendő példaként állította az egybegyűltek elé Jézus, illetve Szent István király alakját, akik a nehézségek ellenére is tettek dolgukat és egy új világot, a szeretet világát teremtették meg.

Zarándoklat az Ezeréves Határhoz

Gyimesbükkön 2010. május 23-án vasárnap minden korábban színesebb programok várták az érdeklődőket. A szűk közutakon csak nagy nehézségek árán lehetett eljutni

az őrházhoz. A programsorozat a magyarországi zarándokokat szállító Székely Gyors és Csíksomlyó Expressz megérkezésével vette kezdetét. A gyimesbükki pályaudvaron a település népe és az előljárók fogadták a zarándokokat, majd a kontumaci kápolnánál, mely a Gyimes-völgy első római ka-

tolikus temploma, szentmisét mutattak be és felavatták a háborúban elesett magyar hősök emlékművét. *A Történelmi Vitézi Rend tagjai sorfalat álltak a megemlékezés ideje alatt.*

A 2009-ben felújított kontumaci kápolna melletti szabadterei színpadon a marosvásárhelyi színház előadásában bemutatták a *Hiszek a romokon* című művet.

Dr. v. Huszti-Orbán Sarolta v. hdgy.

KÖNYVAJÁNLÓ

„A gyimesfelsőloki Árpád-házi Szent Erzsébet Líceum születése” c. könyv hiánypótló a maga nemében. Páratlan teljesítmény krónikája ez a kötet. Megbolydult, értékeit veszni hagyó világunkban, a szónoklatok és „szép remények” hamis világában mutat fel egy olyan civil kurázsit, amelyet elvileg bárki felmutathatott volna, ám mégis csupán Berszán Lajos atya vállalkozott erre a feladatra. A trianoni veszteségeket – egyebek mellett a teljes egyházi oktatás megsemmisítését, ellehetetlenítését – azóta sem heverte ki az erdélyi magyar oktatásügy, ma is folyamatos utóvédharcra kényszerül, miközben újra és újra fogalmazott „román nemzeti stratégiák, kurrikulák” fogságában vergődik. Ilyen körülmények között ma, 2010-ben csak vágyálom marad a Katolikus Státus egy évszázaddal korábbi iskolahálózatának helyreállítása. Aztán mégis jött egy ember, egy katolikus pap, aki iskolát álmodott és épített. Olyan helyen, ahol senki nem remélte, olyan időben, amikor annak

„nem volt aktualitása”. A sziklára épített házat létre hívta Berszán Lajos atya. Vállalkozása a Szentlélek és a Szűzanya pártfogását bírta, cselekvő társként mellette álltak a debreceni keresztény értelmiségiek és még sokan mások. A kicsiny mustármag mára terebélyes fává növekedett. A Gyimes-völgyében olyan egyházi oktatási intézmény indult útjára, amely ma már több, mint 15 éves, eredményeivel helyet követel az erdélyi magyar oktatási hálózatban. Az Árpád-házi Szent Erzsébet Gimnázium története éppen ezért egyértelműen sikertörténet, az itt végzetek százai nyugtázzák elismeréssel és büszkeséggel Alma Materüket, ma is szeretettel és hűséggel emlékezve az Iskola oltalmazó falai között eltöltött évekre.

Balog László történész, a Sapientia Egyetem csíkszeredai könyvtárának igazgatója. E könyve megvásárolható a Csodaszarvas Cserkészboltban is (H-1137 Budapest, Radnóti Miklós u. 38. alatt). A bevétel jótékony célt szolgál: Árpád-házi Szent Erzsébet Gimnázium tornacsarnokát szeretnék felépíteni.

A VITÉZI SZÉK ERDŐVIDÉKI VENDÉGEI GÖDÖLLŐN

Erdővidéki meghívottai is voltak a Történelmi Vitézi Rend legfelső szervének, a Vitézi Széknek, mely ünnepi ülését Gödöllőn tartotta, megemlékezve hazánk 90 esztendővel ezelőtti tragédiájára, valamint a Vitézi Rend megalapításának 90. évfordulójára. A rendezvényt a Magyarország megmaradása szempontjából döntő jelentőségű, 907. évi pozsonyi csata emlékművének felavatása koronázta meg, amelyet a gödöllői Nemzeti Együvértartozás Parkjában lepleztek le. A gödöllői ünnepségre meghívottakat: v. Lázár Elemér Erdély Országos Törzskapitányát, v. Kocsis István Észak-Erdély törzskapitányát feleségeikkel, s jómagamat, Bardoc-Miklósvárszék székkapitányát a vitézi hadnaggyal, v. Kádár Edittel együtt fogadták rövid itt-tartózkodásunkon a vendéglátók Budapesten. Az Országházat 162 ezren felüli belépőként látogattuk meg. A Magyar Szent Korona és koronázási jelvények előtt, a koronaőrök tisztelgése mellett részeshelhettünk a Szent Korona misztériumában. Látogatásunkat a gödöllői királyi kastélynál, Magyarország legna-

gadták múltunkat. A nemzetellenes tevékenység, a magyarság szétszaggatása ma is folyik, ma négy vitézi rend működik. A Történelmi Vitézi Rend jogfolytonos és képviseli azt a szellemiséget, melyet Kormányzó Úr elgondolt.” Dr. v. Csáky Imre beszédében kihangsúlyozta „a legigazibb vérségi

v. Cseresnyés Pál tb.tkp. és v. Kocsis László Észak-Erdély tkp.

Dr. Gémesi György polgármester úrral, valamint v. Érczhegyi István Ausztria tkp. úrral az erdélyi delegáció

gyobb beépített barokk kastély-együttesénél folytattuk. Az épület 1867 és 1916 között I. Ferenc József és Erzsébet királyné kedvelt pihenőhelye, majd 1920-tól 1944-ig Horthy Miklós kormányzó nyári rezidenciája. (A szovjet hadsereg vegyiraktárat, istállókat rendezett itt be, a gyönyörű épület-együttes lepusztult, felújítása a rendszerváltást követően indult. szerk) A Rend ünnepi Vitézi Széki Ülését a Kiskastély Étterem dísztermében rendezték meg. Vitéz Hunyadi László főkapitány köszöntötte a jelenlévőket, köztük az Erdélyből, Székelyföldről, nevezetesen Erdővidékről érkezett vitézeket; érkeztek rendtársaink Ausztráliából, Ausztriából és Németországból is e jeles eseménysorozatra. A továbbiakban ünnepi beszédek hangzottak el a trianoni gyásznapra, valamint a Vitézi Rend megalapításának 90. évfordulójára emlékezve. 1920 és 2010 éve sokban hasonlít egymásra: akkor és most is megérett a helyzet az ország szellemi, lelki felemelkedésére. A világtörténelem legnagyobb szégyene és igazságtalansága: a kegyetlen trianoni döntés 1920. június 4-i nemzeti gyásznapját elevenítette föl beszédében v. Cseresnyés Pál tb.tkp. úr is: „A vitézi címet kiérdemelni azt jelenti, hogy szembe kell szállni az ellenséggel... Kiraboltak, elta-

kapcsolatot jelentő kard szeretetét.” Felidézte a történelmi Magyarország, a Magyar Korona országainak egyesített címerét a hozzátartozó országokkal: a mai Magyarország, Burgenland, Felvidék, Kárpátalja, Dalmácia, Horvátország, Szlavónia, Erdély és Fiume, felettük a Magyar Szent Koronával.

Vitéz Balogh Ádám nyolc éves politikai fogságát letöltve, mint 56-os, a templom és iskola fontossága mellett a szeretet parancsát hangsúlyozta: „Központosítás, felszámolás helyett iskolát a legeldegottabb tanyára is! A Szent Korona Tan legyen benne az Alkotmányban!” „Új idők, nagy idők, rajtunk múlik, mivel töltjük ki.” – végezte beszédét. Az ünnepség a Gödöllői Nemzeti Együvértartozás Parkjában folytatódott, ahol a 907. évi pozsonyi csata emlékére a Történelmi Vitézi Rend, a város Önkormányzata, s a Szent György Lovagrend, emlékművet avatott. Az ünnepségen az avatandó szobor

előtt nem csak a helyi vitézek, hagyományörző alakulatok, de a moldvai csángó gyermekek is jelen voltak, elénekelve a Csángó Himnuszt. Székely zászlóval és hagyományos női székely népviseletben őrt állt az erdővidéki v. Kádár Edit v.hdgy is. Az ünnepi beszédek sorában felszólalt Dr. Gémesi György Gödöllő polgármestere is. A szónokok hangsúlyozták, hogy a pozsonyi diadal (907. júl. 4–6.) a legnagyobb győztes csatáink közé tartozik, itt harcoltak Árpád fejedelem és fiai. Ez a csata megmutatta a honfoglaló magyarok erejét, mely képes volt határait megvédeni. A 60 ezres magyar sereg győzelme Magyarország születésnapját jelentette. A valóságban Árpád fejedelem tekinthető a kárpát-medencei állam megalapítójának, aki csak az „Utánam!” vezényszót ismerte. A szónokok bizakodásukat fejezték ki, hogy a pozsonyi diadal győztes napját nemzeti ünnepé nyilvánítja a nemzeti szívű kormány.

Olvasásra ajánljuk! Székely Újság hetilap

Kiadja a Pro Kézdi Egyesület
Főszerkesztő: dr. v. Ambrus Ágnes
Munkatársak többek között:
v. Benkő Emőke, v. Kádár Edit

v. Benkő Emőke szkp./Erdővidék

IV. VITÉZI TALÁLKOZÓ – TÖRTÉNELMI ÚTVONAL, ZARÁNDOKLAT

Az augusztus vége talán már hagyományosan az erdélyi és magyar vitézek találkozója; együtt a zarándoklat nevezetes történelmi helyszíneinken, főhajtás történelmünk több meghatározó személyiségének emlékhelyén, vagy síremlékénél. Erdélyi rendtársaink, v. Lázár Elemér, Erdély országos törzskapitánya vezetésével azonban új emlékhelyeket hoznak létre a méltatlanul elfeledett, vagy a nagypolitika által elhallgatott kiváló magyar katonáknak. Lélekben életre keltjük azokat, akik mindvégig esküjükhöz híven harcoltak, akik Hazánkért, nemzetünkért haltak hősi halált: mert hittek abban, hogy ez az áldozat nem hiábavaló. Hitték, hogy a következő generációk már élni tudnak a kivívott szabadsággal. „Mert az idő igaz. S majd eldönti, ami nem az.” (Petőfi) Ebben hiszünk, ebben erősít bennünket történelmi példájuk. Megismerhettük e találkozón napjaink hőseit is, akik magyarként viszik tovább a magyar értékeket. S amit megtapasztaltunk Rendtársainktól, családtagjaiktól, barátainktól: az önzetlen, őszinte vendéglátást és szeretetet, melyekért hálával tartozunk. Köszönjük Nektek!

V.T. Díszörség az Aradi Vértanúk emlékművénél

Dr. Balla Géza Arad-hegyaljai, ménesi pincészetében, Bálint Zoltán ker. ig., a borkóstolás vezetőjével

Arad, a SZABADSÁG jelképévé vált Szabadság-szobornál

Bocskai István fejedelem gyulafehérvári síremléke előtt a vitézi koszorú

Gyulafehérvár, díszörség Hunyadi János kormányzó-hadvezér szarkofágjánál

v. Lázár Elemér Erdélyi otkp és az emléktáblát megáldó nt. Marosi Károly ref. pap és Pákó Benedek rk. címz. kanonok.

Dálnok, erdélyi magyar törzsszékek felvonulása

Balog György úr csíkszeredai magyar konzul és v. Hunyadi László főkapitány úr Dálnokon

Megtisztelték az ünnepet jelenlétükkel Balog György úr konzul, v. Patrubby Miklós, MVSZ elnöke, Tamás Sándor Kovászna m. tanácsa elnöke és Demeter János úr, Kovászna m. tanácsának alelnöke, is.

Zágon, Mikos Kelemen emlékműve előtt hajtottunk fejet. Balról a 4.: Balog György úr, csíkszeredai magyar konzul, aki végigzarándokolta velünk e nap történelmi helyszíneit.

Gábor Áron tekint le az emlékezőkre Bereckben

Tisztelgés a hősöknek

Zágoni rész-csoportkép.

Nyergestető, a Vitézi Kopjafa felszentelése és koszorúzás

A csomakőrösi református templom: piros-fehér-zöldben.

A kegyelet és emlékezés koszorúinak elhelyezése

Díszőrség Kőrösi Csoma Sándor emlékművénél

Vén Árpád költő v. Lázár Elemér otkp-al.

Magyar és székely vitézek

Vitézi Találkozónkra írta e verset a Székelyföld egyre elismertebb költője, Vén Árpád.

(részlet)

„Itt, a Székelyföld közepén, a Bálványosvár alatti téren,
Összetalálkoznak a magyar és székely vitézek úgy, mint régen.
Tudtára adják egymásnak, hogy mi történt az eltelt idő alatt,
Beszámolnak mindarról, ami az életükből lassan kimaradt.

Ezután legyen évente a Vitézeknek ünnepi napja,
Amikor a Bálványosfűrdő azt a megtiszteltetést kapja,
Hogy itt találkozik a magyar és székely vitézek bada,
S rájönnek arra, hogy minden vitéz nevűnek itt van a baza!

Tebát gyertek baza mindnyájan, kik Vitézek vagytok,
A székely Vitézek szívében egy szép emléket hagytok.

Testvérként térjetek itthonról baza,
Lebet, ez volt életeteknek a legszebbik nyara.”

Bálványosfűrdő, 2010. augusztus 27.

... utolsó búcsúnóták, utolsó koccintások

Nagyvárad, Tempfli József ny.püspök úr áldását vettük hazatérő utunkra.

AKIRE BÜSZKÉK VAGYUNK!

Az 1956-os Forradalom és szabadságharc 54. évfordulója alkalmából vitéz Krasznay Béla ny. ezredes, h. főkap. 'a Magyar Köztársaság Érdemrend középkeresztje katonai tagozatával' – kitüntetésben részesült, melyet Schmitt Pál köztársasági elnök adott át az Országházban.

Hende Csaba honvédelmi miniszter 'I. osztályú Honvédelemért' kitüntetést adományozta, melyet Simicskó István, a Honvédelmi Minisztérium államtitkára nyújtott át a Stefánia Palotában.

1923. július 23-án születtem Ceglédén. Gimnáziumi tanulmányaimat részben a piaristáknál, részben a Zrínyi Miklós reálgimnáziumban végeztem. Érettségi után felvételiztem a m. kir. honv. Ludovika Akadémiára. Felvételem után behívtak az 1. tábori tüzér osztályhoz, mint akadémikus jelöltet csapatszolgálatra. Az újoncképzés, a tartalékos tiszti iskola I. évfolyama, majd a nyári gyakorlat után (egy év időtartam) miután az előírt feltételeket teljesítettem, behívtak az Akadémiára. 1944-ben avattak hadnaggyá jelles diplomával, ezután a 18. táb. tü. osztályhoz vezényeltek. 10 hónapot voltam hadműveleti területen, a fegyvert 1945 május 12-én tettük le. Ez után másfél évet voltam hadifogolytáborban. Hazaérkezésem után a katonapolitikai osztály letartóztatott, négy hónap után engedtek ki. Beiratkoztam a Műszaki Egyetem gépészmérnöki karára. Ekkor még két évet beszámítottak a tüzér és a műszaki végzettségű Ludovika Akadémiát végzetteknek.

Csatlakoztam az akkor már erősen szerveződő ellenállási mozgalomhoz. 1948 szeptemberében az ÁVÓ letartóztatott, egy hónapig hallgattak ki, majd internálási határozattal átszállítottak a buda-déli internáló táborba. Ezek az idők még – névleg legalább is – a koalíciós idők voltak és sem a bíróságok, sem a büntetésvégrehajtás nem volt a kommunista párt kezében, csak a rendőrség által fenntartott internáló tábor. Miután a bírósági eljárás lefolytatására nem volt elegendő bizonyítékuk, azért, hogy a kezükbe maradjak, internáltak. Pótnyomozásra visszavitték az akkor már ÁV-ra változott Andrássy út 60-ba, onnan a Katona Politikai Osztályra. Másfél hónap után visszakerültem a táborba. Időközben a tábort átszállították Kistarcsára. Az akkor megalakuló un. büntető ezredbe kerültem. 1950 nyár végén sokunkat felolvastak, hogy összes holminkkal

...akit nem törtek meg!

v. Krasznay Béla tb. h. főkapitány úr a Történelmi Vitézi Rend főkapitányával, v. Hunyadi László úrral és a Rend ukrainai diplomáciai képviselőjével, vitéz Gróf Igor Mazepa úrral Kenderesen, a Horthy kastély kertjében.

vonuljunk le az udvarra. Itt már előre elkészített ruhakupacok voltak.

Saját ruhánkat és egyéb holminkat egy halomba dobálva fel kellett venni az elhasznált ÁVÓ-s ruhákat, amin a nadrágon elől-hátul, a zubbonyon és a köpenyen hátul kb.10 cm-es miniumfesték-sáv volt. Minden helyen, ahol a civil ruha levetése után rabruhába kellett átöltözni, a leadott holmikat leltárba vették és raktározták. Miután itt ez nem történt meg, egyértelművé vált, hogy innen nem lesz szabadulás. Teherautókon Gödöllőre vittek, s vagonokba raktak. Először azt hittük, hogy a SZU-ba szállítanak, de hajnalban megállt a vonat egy állomás előtt és kizavartak a vagonokból. Lovas ÁVÓ-sok vettek körül minket és futásban felzavartak egy hegy felé, kb. 5 km után egy kapun áthajtva megérkeztünk egy félig kész táborba. Ez volt a recski kényszermunkatábor.

Először erdőt irtottunk, majd barakkokat építettünk, aztán elkezdtük a kőbányát feltárni. Később beindult a kőbányászat, a legprimitívebb kézi számszámokkal. Télen-nyáron esőben, hóban napi 14 órát dolgoztunk embertelen körülmények és bánásmód mellett.

Ehhez a munkához mintegy ezer kalóriás étkezést kaptunk. Aki nem tudta a normát teljesíteni, éjszaka a fogdán volt, két órai gúzsbakötéssel – másnap pedig dolgozni kellett újra. Egy év után sokan éhen haltak, a primitív munkavégzés miatt sok halálos baleset történt. Csak azok maradtak életben, akiknek belső tartása nem adta fel a küzdelmet. A harmadik év felénél Sztálin meghalt és pár hónap után érezhetővé vált az enyhülés. A verések egyre ritkábbak lettek, a gúzsbakötések is ritkultak, az élelmezés is javult valamit. 1953 augusztus végén egyik este tisztek jöttek le és neveket olvas-

tak fel. Mintegy 90-en voltunk. Elkülönítették bennünket és éjjel rabomobilokon Kistarcsára vittek vissza. Napokig nem tudtuk, mi lesz velünk, de aztán reggelente 5-10 főt kiszóltítottak és ők nem jöttek vissza. Csak, amikor engem szólítottak, tudtam meg, hogy a táborba kiszállt bíróság elé kerülök. A hírhedt vérbíró, Olty Vilmos lett a bírám. Tizenöt percnyi tárgyalás után felolvasták a már előre elkészített ítéletet: a hűtlenség vádjá alól felmentettek, de bűnösnek találtak összeesküvésben, így hét év börtönre ítélték, amibe beszámították a már internálásban eltöltött öt évet. Pár nap múlva átszállítottak a váci börtön magánzárka-osztályára, egy év után pedig Pestre vittek a Gyűjtőfogházba. A hét év letelével innen szabadultam. Szabadulásom után csak fizikai segédmunkát végezhettem.

1956-ban végig részt vettem a harcokban, egy harccsoport katonai tanácsadójaként.

Nagy szerencsém volt, mert a megtorlás ideje alatt nem vallott rám senki. De a börtönt nem kerülhettem el, mert 1957-ben röpcédulázásban vettem részt, amiért másfél évet kaptam. Szabadulásom után újra csak segédmunkát végezhettem 13 éven keresztül, de az utolsó pár évben már bújtatottan műszaki munkát kaptam. A 70-es években már műszakiként dolgozhattam, estin be tudtam fejezni abbahagyott tanulmányaimat, majd okleveles árszakértői képesítést is kaptam. 1975-től már tervezőintézetben dolgozhattam. Innen mentem nyugdíjba 1984-ben, de még tíz évig dolgoztam a szakmában. Közbejött az un. rendszerváltás és egyre több társadalmi munkát végeztem különböző szervezeteknél. Budapesti elnöke voltam a tartalékos és nyugdíjas katonák szövetségének. Majd a POFOSZ alelnökéként a kül-és katonai ügyekért voltam felelős. 1998-ban Berlinben a Kommunizmus Rabjai Nemzetközi Szervezet Elnökének választottak. 1994-ben saját érdem alapján a Vitézi Rend vitézzé avatott, rövid idő múltán a Rend Magyarországi Törzskapitányává neveztek ki.

Végigcsináltuk a szakadással kapcsolatos majdnem vert helyzetből a Történelmi Vitézi Rend életben maradásáért vívott küzdelmeket, akkori társaimmal közösen. Utolsó beosztásom a Rend főkapitány-helyettesi beosztás volt. Nyolc évvel ezelőtt súlyos operáción mentem keresztül, úgy nézett ki, hogy nem tudom tovább ellátni felada-

taimat, ezért minden tisztségemről lemondtam. A Rend azonban megtisztelt azzal, hogy tiszteletbeli h. főkapitány lettem.

A Szent Lázár Jeruzsálemi katonai és Ispótyalos Rend parancsnoki rangú lovagja vagyok. Utóbbi időben a Sza-

badságharcosok Közalapítvány kurátorává neveztek ki, s a Recski Szövetség Elnökének tisztét töltöttem be.

Katonai rehabilitálás során ny. honv. ezredes a rendfokozatom.

**vitész Krasznay Béla ny. ezredes,
tb h.főkapitány**

Tisztelt Rendtársunk, Barátunk és Harcostársunk előtt fejet hajtunk.

Köszöntünk Téged, Béla bátyám, 87. születésnapod alkalmából – további jó egészséget, változatlan jó erőt, kívánunk!

vitész Hunyadi László főkapitány

AKIRE BÜSZKÉK VAGYUNK!

vitész Czófalvi Csia Lajos (1887–1962)

v. Czófalvi Csia Lajos 1887 február 18-án Királyházán született Kárpátalján, Ugocsa vm. A Czófalvi Csiák Erdélyből, a háromszéki Czófalváról származnak. Elemi iskoláit Nyíregyházán, Debrecenben és Budapesten végezte, majd a budapesti Református Gimnáziumban végezte került. Érettségi után nem a mérnöki pályát, hanem a lelkészi hivatást választotta. Teológiai tanulmányait 1905–1909-ig végezte, papi vizsgát 1911. szeptember 13-án tett. Segédlelkészként szolgált Marosvásárhelyen, Déván, Pécsen, Érsekcsanádán. Berlinbe meghívták előadónak. Hazatérve frontszolgálatra került az olasz frontra, ahol bátorságáért vitézzé avatták. Beiratkozott az egyetemre, történelmet, latint, ókori irodalmat, germán és angol filológiát hallgatott. 1924-ben a kölni egyetemen angol és német irodalmat hallgatott. 1923 szeptember 1-től budapesti hitoktatási állást kapott. Emellett kórház lelkész és javítóintézetben is szolgálatot vállalt. Családi örökségből létrehozta a Berea Könykiadót, kiadta saját könyveit és fordításait. Állandóan szolgált különböző gyülekezetekben, egyesüle-

tekben és közösségekben. Bátyja, Dr. vitész Czófalvi Csia Sándor MÁV főorvos lakásán úgynevezett orvosi bibliáórákat tartott.

Vitéz Czófalvi Csia Lajos igen elmélyülten foglalkozott a bibliafordítás és a biblia magyarázatával. Több élő nyelven beszélt és ezek mellett tökéletesen beszélt a Biblia héber, ógörög és arám nyelvét olyan fokon, hogy ezen nyelveket tanította is. Fordítói munkája során lefordította a teljes Bibliát görög nyelvről, de csak az Újszövetséget sikerült teljesen befejeznie, mely meg is jelent.

Hitoktatói munkájával függ össze a **Bibliai Múzeum** megalkotásának gondolata. A makettek először az Izabella utcai kereskedelmi iskolában, majd a Skót Misszióban, a II. világháború

után Miskolcon, utána a Salétrom út 5 szám alatt voltak kiállítva.

A bibliai helyszínek kicsinyített másait 25 db makett és a hozzá tartozó 58 db festmény mutatja be, melyek barátja, Tichy Kálmán felvidéki festőművész (1888–1968) alkotásai. **A restaurált makettek és a festmények állandó kiállítása a Debreceni Nagytemplomban látható. Ilyen művészeti múzeuma csak a magyar nemzetnek van.**

v. Czófalvi Csia Lajos eddig megjelent könyvei: Újszövetség – Bibliafordítás; Az örök reformáció; Jelenések könyve a mai kor tükrében; Beteg valóság, egészséges kereszténység; Bálvány, babona, varázslás; Rendelt-e valakit Isten kárhozatra? Bibliai káté; Az Úr közel!; Kegyelem; Dániel könyvének magyarázata; Zakariás könyvének magyarázata; Az ezeréves uralkodás. Forrásmunka: Sándor Gábor, v. Czófalvi Csia Lajos unokája.

v. Czófalvi Csia Attila

KÖSZÖNET

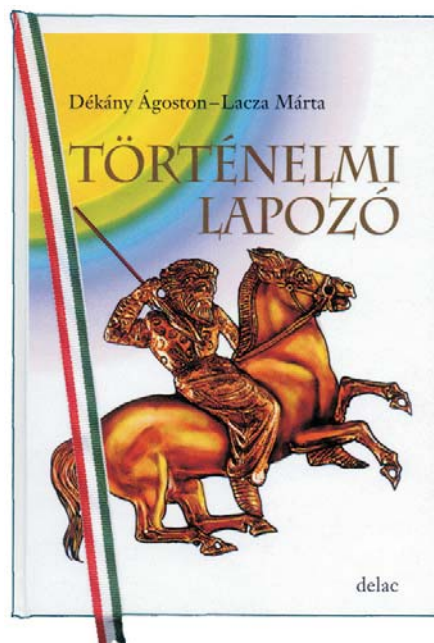
Tisztelt Rendtársak!

A vitész Lovas-Sajtos Szilárd tiszteletes úr által indított gyűjtés, melynek célja a kárpátaljai iskolák magyar nyelvű, gyermekeknek szükséges könyvekkel való ellátása, megajándékozása, nagyon jól sikerült.

Ehhez a gyűjtéshez ajánlottam fel az általam és feleségem, Lacza Márta festőművész által jegyzett „Történelmi lapozó” című könyvünket, és kértem a rendtársak támogatását az újabb kiadáshoz. Az akció várakozáson felül sikerült, nagyon sok rendtárstól kaptunk támogatást, így közel kétszázötven darab könyv készült el. Ezúton szeretnék köszönetet mondani a magunk és nem utolsósorban az elszakított területünkön tartó tanítók és gyermekek nevében a támogatóknak. Minden könyvet elláttam egy nemzeti színű szalaggal, mely nemcsak könyvjelzőként, hanem kiemelve, kisebb kokárda elkészítésére is alkalmas lehet, valamint a könyvekbe, aki igényelte, belekerült a támogatók neve és rangja is, amint az a képen látható, a legnagyobb támogatást nyújtó ausztráliai törzskapitányunk etikettkártyáján is.

Tisztelettel köszönöm minden rendtársamnak a támogatást.

vitész Dékány Ágoston országos törzskapitány

AKIRE BÜSZKÉK VAGYUNK!

Vitéz Horváth Lajos református lelkipásztor, magyar királyi táborigazgató, magyar királyi táborigazgató főhadnagy

Az Édesapám volt. A XIX. század végén született, 1899. augusztus 28-án Veszprém vármegyében, a Pápa melletti Nagygyimóton. Édesapja Horváth Pál, református kántortanító, édesanyja régi középnemesi család sarja: Csajthay Krisztina. Heten voltak testvérek, apám a hetedik, a legfiatalabb. Már öt éves korában ott ült az iskolában, majd amikor az elemi iskolát befejezte, a híres pápai Református Kollégiumban tanult tovább és itt tett – akkoriban, a háborúban gyakori – hadiérettségi vizsgát, majd jelentkezett katonának.

1917. januárjában bevonult a veszprémi Magyar Királyi 31-es honvéd gyalogezredbe, önkéntes tizedesként. Az orosz frontra ment az ezred, ám a nagy hidegben tüdőgyuladást kapott, kórházba került. Gyógyultán már nem a saját ezredébe, hanem „ideiglenesen” egy bosnyák ezredbe került vissza. (Bosznia-Hercegovina annektálása következtében a Monarchiában innen is soroztak a hadseregbe.) Itt kapta – rajparancsnokként – azt a feladatot, hogy menjenek előre éjszaka és „szerezzenek nyelvet”. Ez magyarul annyit jelentett: ejtsenek foglyot, lehetőleg tisztet. A szakasparancsnoka, egy őrmester kíséretében elindult a sötétben a raj. Tudni kell, a bosnyákok félelmetes harcosok voltak, fanatikusak, ahogy ma is azok. Amikor az előretolt orosz őrs közelébe értek, lehasaltak, a – mindegyikük saját tulajdonát képező – görbe kést, bicskát a szájukba fogták keresztbe és hason kúszva közelítettek a tanyához, melyben az előretolt őrség békésen szendereggett. A két őrszemnek egy pillanat alatt vágták át a nyakát, majd az egész raj berohant az orosz körletbe és őrült vérengzésbe kezdett. Az őrmesternek és apámnak nagy nehezen sikerült két embert megmenteni, a többi nyolc-tíz a bosnyákok áldozata lett. Szerencsére az egyik megmentett egy hadnagy volt, így a feladatot sikerült teljesíteni. Parancsnoka felterjesztette a II.osztályú, (kisezüst), az őrmestert az I.oszt. (nagyüzüst) vitézségi éremre, amit mindketten meg is kaptak. Leszereléskor ezen kívül még a Károly-csapatkereszt és a Háborús emlékérem tulajdonosa volt, hadapródőrmester-jelölti rendfokozatban. A háború végén beiratkozott a Pápai Református Teológiai Akadémiára, majd annak elvégzése után különböző helyeken szolgált segédlelkészként, míg 1927-ben a Pápa melletti Mihályháza a gyülekezet lelkészévé választották, ahol nyugdíjazásáig, 1960-ig szolgált. 1923-ban táborigazgatói kinevezést kapott, a második világháború idején ennek következtében három alkalommal is

katonai, táborigazgatói lelkészi szolgálatot teljesített. 1942-ben a Kormányzó úrtól megkapta a Nemzetvédelmi Keresztet.

1927. január 4-én feleségül vette a szomszéd község, Nyárad református gyülekezet kántortanítójának lányát, Kovács Lenkét, édesanyámat. Házasságukból három gyermek született, Pál nevű bátyám, akit egyéves korában tüdőgyulladás vitt el, jómagam és húgom. 1966-ban Százhalombattára költözött. Életének 74-ik évében, keringési elégtelenség következtében halt meg 1972. szeptember 24-én, Budapesten, az ORFI-kórházban.

Már diákkorában kitűnt irodalmi tehetségével. Keresztapámmal, az osztálytársával, dr. Tóth Endre (később a debreceni ref. teológia professzora) örökös riválisok voltak az Önképzőkörben. Az első verseskötete 1926-ban jelent meg, Muzsikaszó címmel. Jelentős szépirodalmi és egyházi irodalmi munkát végzett, egyházi versei, műfordításai a pápai református egyházmegyében ismertek voltak. 1945 előtt országszerte játszották drámáit (Csopaki szüret, Balatoni vihar, Vándormadarak) valamint népszínműveit, vígjátékait. A háború utáni darabjai azonban az íróasztalfiókban maradtak: elküldéséért börtön járt volna (pl. Jób harca). Közismert volt: a pápai egyházmegyében két nagy szónok-óriást tartottak nyilván: apám barátját, esperesét, Császár Károly bácsit és apámat.

Nem túrt megalkuvást. Nem lehetett megfélemlíteni. Mindig, minden körülmények között kiállt az igazságért. A mások igazságáért is. És az elesettekért, a bajban lévőkért. A községben mindenki hozzá járt kérvényt íratni, pártfogást kérni; akin csak tudott, mindig segített... És mindig ingyen! Soha nem fogadott el egy fillért sem – nagyon mérges volt, amikor megtudta, hogy a hálás emberek az anyámnak néhány tojást, vagy egy csirkét hoztak „ajándékba”.

1943-ban úgy adódott, hogy egy pápai ügyvéd barátja, dr. Györki (Gottlieb) Imre megkérdezte tőle:

– Lajos, úgy érzem, nehéz évek következnek ránk, nem tudnál segíteni valahogyan?

– Imre, minden magyar embernek kötelessége, hogy segítsen a másikon. De hát én hogy tudnék segíteni?

– Papír kellene, Lajos, amivel bizonyítani tudnánk, ha szükséges, hogy nem vagyunk zsidók. Magyarul: keresztlevéllel talán életben maradhatnánk.

Apám erre késznek mutatkozott, ám kihangsúlyozta, hogy neki az egyházi előírásokat is be kell tartania, azaz: ad mindenkinek keresztlevelet, de ehhez az is szükséges, hogy a kiadónak ad, azt meg is keresztelje. Ebben egyeztek meg.

Ettől kezdve késő este, vagy éppen éjjel jöttek a delikvenssek és az éjszaka sötétjében átvonultak a templomba, ahol apám megkeresztelte őket és kiadta a keresztlevelet.

Az első három az egyházi anyakönyvben is szerepel. Amikor a negyedik keresztelendő is megjelent, Györki Imre bácsi is jött velük, lehet hogy az illető ismerőse, vagy rokona volt. A keresztelés után, amikor a hivatalos dolgokat intézni a lelkészi hivatalba mentek, az ügyvéd elhűlve látta, hogy apám – annak rendje és módja szerint – az illető adatait be akarja vezetni a matrikulába.

Te Lajos, te beírod őket az anyakönyvbe? Hát így akaratlanul is rávezeted ellenségeinket a nyomunkra! – Hát innentől kezdve már apám nem írt be senkit, hanem egy pepita füzetbe vezette a továbbiakban a megkeresztelt zsidó atyafiakat. Mivel aztán ez a füzetke elveszett, így a mai napig sem tudjuk, hány embert keresztelt meg édesapám Mihályházán az alatt, amíg ott szolgált. Aztán, hogy ezek közül mennyinek sikerült életben maradnia, hány emberen segített végül is a keresztlevél, azt nem lehet tudni. Egy részüknek azonban bizonyosan. Többen kijutottak ugyanis az Egyesült Államokba és az ötvenes években – nyilván hálából – minden évben küldtek apámnak száz dollárt. Nagy pénz volt ez akkoriban. Négy részletben érkezett, 25-25 dolláronként, amit természetesen nem kaptunk kézhez, hanem az un. UNNRA csomagküldő szolgálat juttatta el címünkre a kiválasztott tárgyakat, élelmiszereket. A másik bizonyítékot, hogy többeknek sikerült megmaradniuk, a már azóta elhunyt pápai szemész-főorvos, dr. Pénzes Tibor barátom szolgáltatta, aki lelkesedve közölte velem, hogy a televízióban egy műsorban látta az apám nevét Jeruzsálemben, a Jed Vashem kertben, egy fa alatt, fehér zománctáblán: Horváth Lajos, Magyarország. Ott ugyanis mindkinek ültetnek egy fát, aki zsidókat mentett, Vallenbergtől a legkisebbekig. Aztán másoktól is hallottam ugyanezt, ám magam, személyesen ezt nem láttam.

A másik ilyen esemény, amely határozottságát, megingathatatlanul tanúsította, az a háború vége felé történt. Hozzánk az oroszok 1944. virágvasárnapja utáni hétfőn érkeztek el. Előtte való napon, vasárnap reggel, az apám már készült a virágvasárnapra istentiszteletre, amikor megjelent két fekete egyenruhás nyilaskeresztes és előadta, hogy a helybeli német parancsnoknak az a kívánsága, hogy az apám a templomban olvassa fel a kiürítési parancsot. Természetesen ezt az apám kategorikusan visszautasította, mondván: a templomban, a szószékről ő kizárólag a bibliából olvas és a püspöki körlevél még az, ami onnan felolvasható. A két „testvér” azonban macacsul ragaszkodott a kérés teljesítéséhez, mondván, nem lenne jó, ha a német tiszt személyesen jönne el hozzánk, amit természetesen az apám sem szeretett volna, így valami olyasmit mondott, hogy majd megoldjuk...A két nyilas beült a templom utolsó sorába, ellenőrizendő, hogy végrehajtja-e a pap az utasítást, vagy szembe mer szállni a még meglévő hatalommal..

Hát végrehajtotta...Csakhogy: nem a szószékről, ahogy azt meg is mondotta, hanem az istentisztelet végén, lejőve a szószékről, a templom kövezetéről... Előzőleg meg más is történt... Apám megváltoztatta az előre eltervezett textust, az alapigét és prédikációja a zsidók ki-vonulásával foglalkozott, amikor Egyiptomból menekültek. Kitért azokra a nehézségekre, amivel a menekülőknél szembeülniük kellett, a napi tíz-tizenöt várható szülés útközben, az éhezés, a szomszúság kínjaira, melyet a zsidók akkoriban elszenvedtek, az idősek szenvedéseire, a halálos betegek szállításának gondjaira... Nos, egy ilyen prédikáció után olvasta fel a kiürítési parancsot – és az emberek ott a templomban megértették, hogy miről is van szó. Majd pedig azt mondta: most pedig énekeljük el a Szózatot... És amikor odaértünk, hogy itt élne, halnod kell, sokan sírva fakadtak... Másnap senki nem ment el a faluból... Csak a németek és a nyilasok...

A harmadik emlékezetes – és számomra ma is félelmetes – esemény a háború után esett meg, 1950 elején. Nagyon hideg volt, emlékezem: a templomban annyira fázott a fülem, hogy dörzsölgettem... És megjelent nálunk vasárnap délelőtt két bőrkabátos ávós. Akárcsak a németek idejében.

1949. karácsony másnapján Mindszenty József bíborost, Magyarországot hercegprímását, az Ország Első Zászlósúrát a

kommunista banda letartóztatta. A két ávós spicli azt óhajtott, hogy a tiszteletes úr a szószékről ítélje el a hazaáruló katolikus briganti papot. Természetesen tudtuk – anyámmal együtt – hogy ebből nagy baj lesz, mert ezt az apám semmilyen körülmények között nem fogja vállalni. Persze, nekik is hiába mondott akármit, nem nyugodtak bele, végül: Majd valamit mondok! – aztán elküldte őket. Amikor bementünk a templomba, a két ávós pontosan ott ült, ahol évekkel korábban a nyilasok. Én a szószékkel szemben, a karzaton helyezkedtem el. Félelmeink valóra váltak...Ennyi idő távlatából nem emlékezhetem pontosan, de a mondat valahogy így hangzott:

Ha pedig valaki ennek a népnek, ennek a nemzetnek árt, ellenére tesz, vagy az életére tör, sújtsa az Isten büntetése és a nemzet megvetése, függetlenül attól, hogy az a kereszt, vagy a vörös csillag nevében történik! Akkor ott azt hittem, leszakad a mennybolt...A két ávós sietve távozott. Amikor kijöttünk, már az autójuk sem volt sehol. Talán csak nem megúsztuk? Aztán jöttek. Éjjel, talán éjfél körül. De nem ketten, négyen... És elvitték... Azt az éjszakát nem kívánom senkinek sem. Másnap délelőtt lélekszakadva mentünk Dénes bácsihoz. Dénes bácsi egy egyszerű falusi ember volt. Korábban az apám harangozója, de később felvitte az Isten a dolgát: párttitkár, később tanácselnökként segítette a községet – és ezt most jó értelemben kell érteni, mert Varga Dénes jóindulatú ember volt, ahol tudott, segített. Harangozó korában apám több alkalommal is mellé állt, kezesként, amikor házáat tatarozta, vagy amikor mérnökök mellé figuránsként beajánlotta. Mindent elmondtunk és Dénes bácsi délelőtt vonatra ült és beutazott Pápára, ahol akkoriban az Államvédelmi Hatóság pápai részlege a Kórházzal szemben, a Kovács huszárezredestől államosított (elrabolt) szép házban székelt. Azt nem tudjuk – apám erről soha nem beszélt, – hogy mi zajlott le az ÁVÓ irodában, de aznap délután az apám és Dénes bácsi együtt jöttek haza a vonattal. Dénes bácsinak ezért – világnézetétől függetlenül – mindig hálás voltam. Ma már ő sem él...

1929-ben megjelent egy könyv, „Veszprém megyei fejek” címmel, melyben szócikkkel a megye kiválóságait ismertették, fényképekkel, a veszprémi római katolikus megyéspüspöktől, az alispánon át a városi tisztviselőkön keresztül a falusi jegyzők, papok, bírók és egyszerű, de elismert parasztagdák tevékenységeinek felsorolása mellett. Ebben a könyvben apám is szerepel.

1995-ben, a Pécsi Székesegyházban – post mortem – a Vitézi Rend felvette tagjai sorába és – születésének századik évfordulóján – 1999. augusztus 28-án egykori templomában, ahol harminc-három éven át hirdette Isten igéjét, Mihályházán a templom előcsarnokában a gyülekezet és a Vitézi Rend emléktáblát helyezett el az emlékére.

2001-ben megjelent a „Veszprém megyei életrajzi lexikon” című könyv, amelyben édesapám életútját, munkásságát elismerően méltatják.

Utolsó kívánságuknak megfelelően a mihályházi temetőben nyugszának, bátyám sírjától néhány méterre...

*Az Édesapára, a hazafira,
a katonára, lelkészre,
barátra, irodalmárra,
rendtársunkra
emlékezett*

vitéz Horváth László
tb. törzskapitány

Születésnapot köszöntünk!

vitéz Thurzó Frigyes tb. törzskapitány úr, a Történelmi Vitézi Rend nagrabecsült tagja, betöltötte 85. életévét. Ez szinte hihetetlennek tűnik, hiszen fiatalos, energikus megjelenése révén nyugodtan letagadhatna ebből jó néhány esztendő. Rendünk idősebb generációjának reprezentáns alakja. Személye önmagában a történelem: a Vitézi Rend hazakerülésének, itthoni működésének viszontagságaiban mindig az igazság vezérelte. A még száműzetésben, külföldön működő Vitézi Rend Vitézi Széke 1992. január 2-án

Fotó: Szabadi Attila VRNT.

megválasztotta elnökségi tagjaként az Archívum Gondnokának. Lelkiismeretes szakértői munkája révén feltétlen támasza Rendünknek és a Szent László Rendnek. Ott látjuk Őt Kenderesen, Kormányzó úr újratemetésén, emlékmű-avatásokon, rendi események során. Kiemeljük ezek közül az éves ünnepi vitézavatásokat: Kormányzó Úr avatópallossal v. Thurzó Frigyes tb. törzskapitány úr vonult be immár 18 éve a rendi tisztségviselők előtt a székesegyházba, majd sújtotta a három csapást az országvédő pajzsra. Köszönettel tartozunk sokéves áldozatos munkájáért, szolgálatáért, lojalitásáért, segítőkészségéért. Kívánunk változatlanul jó erőt és egészséget, hosszú-hosszú életet magyar nemzetünk, s Rendünk javára, valamennyiünket megtisztelő barátsággal.

Történelmi Vitézi Rend, Vitézi Szék

KITÜNTETÉSEK

Dr. v. Kassay Lajos központi törzskapitány urat főkapitány úr a Történelmi Vitézi Rend Arany Érdemkeresztjével tüntette ki, tisztségviselői munkássága elismeréséül. A Vitézi Szék a felső korhatár elérése miatt 2010. szeptember 11-én Törzskapitány

Urat felmentette kp. törzskapitányi rangjából és feladatai alól, és a kitüntető tiszteletbeli törzskapitányi címet adományozta részére.

2010. június 26-án, Gödöllőn az ünnepi Vitézi Széki Ülésen főkapitány úr az Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt kitüntetést adományozta **vitéz Mordényi Endre ny. százados úrnak, az Észak-Dunántúli TSKZ tagjának rendi helytállásáért, magyarságunk érdekei mellett harcos kiállásáért.**

2010. október 16-án főkapitány úr a Kárpátia zenekar tagjaival

Kárpátia Nemzeti Rockzenekar vezetőjének, Petrás János VRNT rendtársunknak, Pest Törzsszék tagjának a magyar nemzetért, a nemzeti egységért, nemzeti kultúránkért tett kimagasló szolgálatáért a Történelmi Vitézi Rend Ezüst Nemzetvédelmi Keresztjét adományozta.

2010. június 26-án, Gödöllőn megtartott ünnepi Vitézi Széki ülésen főkapitány úr **Ezüst Nemzetvédelmi Kereszttel tüntette ki dr. vitéz Bucsy László KÖMA Kelet törzskapitányát az örömteli módon egyre nagyobb létszámú törzsszék irányításáért, a nemzeti értékek és hagyományok ápolásáért, összetett és szerteágazó rendi és lokálpatrióta tevékenysége példaértékű megvalósításáért.**

Vitéz Deáky Imre székkapitány urat, a Székely Törzsszék, Csíkszék székkapitányát a felső korhatár elérése miatt a Vitézi Szék – rendi munkáját messzemenően elismerve és értékelve – felmentette székkapitányi rangjából és feladatai alól, és részére a kitüntető tiszteletbeli székkapitányi címet adományozta. (2008-ban székkapitány úr a Rend Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt kitüntetésében részesült.)

Rendünk nevében köszönetünket fejezzük ki munkatársakért, magyarságotokért, rendi helytállásotokért. A felső korhatárt elért Tisztelt és Kedves Rendtársainkra számítunk a jövőben is minden rendezvényünkön, a rendi eseményeken – hogy továbbra is együtt építhessük a Jövőt a fiatalokkal, nemzetünk javára.

Istennel a Nemzetért és Hazáért!

vitéz Hunyadi László főkapitány

BUDA TÖRZSSZÉK

Eseménykrónika

2010. május 2. tartottuk az Óbudai temetőben megemlékezésünket és a sírköveavatót vitéz Miklósi Zsolt törzskapitány úr halálának 2. évfordulóján.

2010. június 25. Szentendre Skanzen, Szabadtéri Néprajzi Múzeum. Az Észak-magyarországi falu tájegység ünnepélyes megnyitója, melynek része a Palóc Tájház. Ezt az épületet Domaházáról hozták a Skanzenbe, mely vitéz Kissunyi Erzsébet nemzeti asszony nagyszüleié volt. Testvéreivel együtt ebben a házban születtek ők is. Mindenkit szeretettel fogadott törzsszékünk tagja, Erzsébet.

2010. június 26. Gödöllő Nemzeti Együvértartozás Parkja. A Történelmi Vitézi Rend Közép-Magyarország Keleti Törzsszéke adományokból

és sok-sok munkával hozta létre a méltatlanul elhallgatott, a magyarság megmaradása szempontjából jelentős 907-es pozsonyi csata emlékművét. Az ünnepségen a Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke teljes létszámmal vesz részt. Buda Tszk jelentős létszámmal képviseltette magát.

2010. július 2–4. Mattsee

Ausztria. A koronázási jelvények megmentésének 65. évfordulója. Impozáns központi rendezvény, a Magyar Koronőrök Egyesületével. Köszönetünket fejezzük ki a törzsszék minden tagjának, akik megtisztelték e történelmi eseményt jelenlétükkel.

2010. augusztus 20. vitéz nagybányai **Horthy István kormányzóhelyettes** úrra, az orosz fronton hősi halált halt repülő-főhadnagyra, kormányzó-helyettesre emlékeztünk a Vámház körút és Pipa utca sarkán álló emléktáblájánál.

2010. szeptember 25. Rendünk avatási ünnepsége, helyszín: Belvárosi Plébániatemplom, Erzsébet-híd pesti hídfője. Az avatás után most is sor került a hagyományos bajtársi Ebédre, a Pilinszky Kávéházban. Köszönettel tartozunk

minden rendtársunknak, akik az avatási ceremónia előkészítésében, s a bajtársi ebéd előkészítésében, annak lebonyolításában részt vettek.

2010. október 6. Érd, Kálvin tér, Református Templom kertje. Megemlékezés az Aradi Vértanúkra és Trianon-emlékmű avatása.

2010. október 16. Magyarok Háza, Budapest V. ker., Semmelweis u. 1–3. A Történelmi Szent Lázár Katonai és Ispotályos Lovagrend október 16-án az árvízkarosultak javára jótékonyági estet rendezett v. Almási Szabó Attila v.hdgy szervezésében; az est védnöke v. Jókai Anna Kossuth-díjas író volt.

2010. október 23. szombat, 10 óra, II. ker., Széna tér. Részvétel az I. és II. kerületi önkormányzatok közös '56-os megemlékezésén. Ez a rendezvény Buda Törzsszék hivatalos '56-os megemlékezése is.

2010. október 23. szombat, 14 óra, Corvin köz. Az '56-os Magyarok Világszövetsége, a Corvin-közi Bajtársak Szövetsége és a Pesti Srác Alapítvány hagyományos közös megemlékezése az '56-os harcok egyik jelképének is tekintett helyszínen, a Corvin közben. A történelmi Vitézi Rend központi zászlójával évek óta képviseltetjük itt magunkat.

v. Béres Ferenc tkp.

Kitelepítettek Emlékműve Budapesten!

2010. október 24. Sorstársak, barátok és volt budapesti kitelepítettek részvételével zajlott a budapesti központi emlékmű avatása. *Ez az első eset 20 évvel a kommunizmus bukása után, hogy állami pénzből köztéri emlékművet kaptak a hortobágyi kényszermunkások és a budapesti kitelepítettek.* Sorstársak és barátaink nagy számban jelentek meg az avatáson, ezzel is súlyt és jelentőséget adva az eseménynek. Az emlékművet az I. kerületi Szarvas téren lévő parkban állították fel. Az avatást az október 23-i állami ünnepségek sorába felvették, szervezését a kommunikációs államtitkárság végezte. Az avató beszédet a kormány részéről Dr. Rétvári Bence államtitkár mondta.

vitéz Eötvös Péter

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG, NYUGAT TSZK

Hősök napja Százhalombattán

A T.V.R. helyi csoportja eddig is minden évben részt vett az óvárosi, Szent László rk. templom előkertjében lévő első és második világháborús emlékművek előtt tartott ünnepi megemlékezésen. Az idén azonban–először – nem, mint meghívottak, hanem mint rendezők jelentünk meg a város

lakossága előtt. Az ünnepséget megelőző szentmisén Illéssy Mátyás plébános úr is megemlékezett a jeles napról, majd vitéz Horváth László tb.tkp. és – törzskapitány úr felkérésére – dr. Aradszki András, a KDNP országgyűlési képviselője mondott ünnepi beszédet. A koszorúzáson a Történelmi Vitézi Rend, a Fidesz, KDNP, Jobbik, a helyi civil szervezetek és a város lakosai helyezték el az elesett hősök emlékművei előtt a kegyelet koszorúit, virágait.

vitéz Horváth László tb.tkp.

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

Veszprém vármegyei alcsoport hírei

2010. május 20. Balatonfüreden az Arácsi Népház nagyteremben a Magyar Hősök Emléknapja alkalmából nyitottak kiállítást, melyen a helyiek közadományiból korabeli ruhák, fegyverek, első világháborús levelek, régi fényképek és egyéb hadi relikviák voltak láthatók. A megjelenteket *Nt. Császár Attila VRNT.* református lelkész, majd *Dr. Bóka István* országgyűlési képviselő, Balatonfüred polgármestere köszöntötte, az Emléknap eszmeiségéről *vitész Jókai Anna* Kossuth-díjas író szólt: „Az emberi élet nem mérhető rang és pozíció szerint, ezért a mindennapi hősökre, akiket csak családtagjaik sirattak meg, kötelességünk emlékezni. Az a nemzet, mely nem adózik a múltjának, nem remélhet semmit a jövőtől.” A kiállítást *Havasi János*, a Magyar Televízió szerkesztőségvezetője, a Háborús Keresőszolgálat honlap megalkotója nyitotta meg. A Történelmi Vitézi Rendet *Ec kert Emil VRNT.* vitézi alhadnagy és *vitész Springmann Mihály* képviselte.

Megemlékezés Hortobágyon, a magyar „GULAG”-on

A Hortobágyi Kényszermunkatáborokba Elhurcoltak Egyesülete szervezésében 2010. június 19-én a hat évtizeddel ezelőtti kitelepítésekre emlékeztek a hortobágyi ökumenikus templomban. A faluházban már reggeltől gyülekeztek az egykori sorstárok, hozzátartozóik, illetve leszármazottaik, ahol átvehették a hortobágyi kényszermunkatáborok áldozatainak emlékére kiadott „60 év 1950–2010” című jubileumi kötetet, mely az eddigi legteljesebben tartalmazza az üldöztetést elszenvedettek névsorát. A megemlékezés hármasszervezőjéül: 60 esztendővel ezelőtt, 1950. június 23-án kezdődött meg az ártatlan családok Hortobágyra hurcolása. 20 éve, 1990. június 23-án állították fel a mára zarándokhellyé vált Hortobágy Emlékkeresztet, 10 éve pedig egymásra találtak a 12 egykori kényszermunkatábor csaknem 10.000 rabja közül az akkor még életben lévők. Ekkor kezdődött meg a Hortobágyi Kényszermunkatáborokba Elhurcoltak Egyesületének szervezése, valamint ekkor született *W. Balassa Zsuzsa* egykori hortobágyi kitelepített megrendítő fohásza, a „Hortobágyi Imádság” is. Szintén 2000-ben kezdődött el a hortobágyi ökumenikus „Jó Pásztor” templom építése, mely mára a volt rab családok számára a kiengesztelődés központi emlékhelyévé vált.

A megjelenteket *vitész Eötvös Péter*, a Hortobágyi Kényszermunkatáborokba Elhurcoltak Egyesületének elnöke köszöntötte, majd *Dr. Rétvári Bence*, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium államtitkára mondott beszédet. Figyelmeztetett arra, hogy még most is kevesen tudnak az egykori kényszermunkatáborokról, ezért fontos, hogy az oktatás és a filmkészítés mellett a túlélők is elmondják azokat a rémségeket, amelyeket átéltek. Emlékbeszédében *vitész Eötvös Péter* arról szólt, hogy „hatvan éve mutatta ki először intézményes formában a szovjet típusú diktatúra a foga fehérjét”, hiszen a polgári családok ellehetetlenítése mellett sok esetben a fizikai megsemmisítés volt a kommunista diktatúra célja. A templomi megemléke-

zés végén a történelmi egyházak képviselői felszentelték, illetve megáldották azt az emlékfalat, mely megőrökíti azokat, akiknek nevét az egykori rabok közül sikerült felkutatni, illetve azonosítani. A résztvevők megkoszorúzták a 33-as főút mellett, az egykori kitelepítettek emlékére vasúti sínekből felállított Hortobágy Emlékkeresztet. A 12 egykori tábor túlélői táboruk nevének elhangzásakor külön-külön koszorút helyeztek el. A Történelmi Vitézi Rend nevében *vitész Kintzly Péter* kp. Tkp., *vitész Pintér Kornél* észak-dunántúli tkp., a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség országos elnöke és *vitész Fekete Ferenc Zoltán* ter. szkp. koszorúzott.

Ünnepi állományülés és eskütétel Alsóörsön

2010. július 10-én A Történelmi Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszéke a Veszprém vármegyei Alsóörs XIII. századi műemlék református templomában rendezte meg alcsoportjainak ünnepi állományülését, melynek keretében sor került a Törzsszék 2010. évi avatandóinak eskütételére. Az állományülésen megjelenteket *vitész Pintér Kornél* észak-dunántúli tkp. üdvözölte, majd *nt. Rásky Miklós* református lelképásztor tartott áhítatot a tékozló fiú bibliai története alapján. Az áhítatot követően *vitézi Hunyadi László*, a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya mondta el köszöntő

gondolatait, majd *vitész Dömötör Zoltán* nemzetőr vezérezre-des, az 1956-os Magyar Nemzetőrség főparancsnoka emelkedett szólásra. Nagyhatású beszédében kiemelte, hogy a vitézek azok, akikre a Nemzet mindenkoron számíthatott, akik akkor is küzdöttek a Hazáért, amikor már minden veszni látszott. Külön felhívta az esküt tevők figyelmét, hogy mindig és minden körülmény között tartsák meg magyarságukat, esküjükhöz pedig egész életükben legyenek hűek

A kádári diktatúra időszakában éveket börtönben töltő 1956-os szabadsághős szavait követően Nt. **vitész László Tibor** Fejér vármegyei szkp., református lelkész tartott megemlékezést. Ünnepi gondolataiban megemlékezett a Vitézi Rend 90 esztendővel ezelőtti megalapításáról, majd **vitész Dinga László** Komárom-Esztergom közigazgatásilag egyesített vármegye vitézi hadnagya szólt arról a kilenc évtizeddel ezelőtti nemzeti tragédiáról, melyet az 1920.június 4-i trianoni diktátum okozott. A rendezvény méltóságát **Kovács Adél Sára**, **Kovács Gitta** és **vitész Juhász Antal** hazafias szavalatai emelték. Az ünnepélyes eskütételt követően a jelenlévők a templom oldalán megkoszorúzták Alsóörs község I. és II. világháborús hősi halottainak emléktábláját.

Emléktábla az 1919-es tolnai mártíroknak

Mártírságuk után 91 esztendővel emléktáblát avattak a Kun (Kohn) Béla és bűntársai nevével fémjelzett első kommunista diktatúra Tolna városi áldozatai, az 1919. június 29-én kivégzett **Dr. Baranyai László** és **Vass József** tiszteletére. 2010.augusztus 20-án a Polgármesteri Hivatalnál összegyűlt helyi polgárokat **Dr. Sümegei Zoltán**, Tolna város polgármester köszöntötte, majd az emléktábla létrehozását kezdeményező szervezetek nevében **vitész Pintér Kornél** észak-dunántúli tkp., a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség országos elnöke mondott emlékbeszédet. A korabeli jelentések alapján felidézte többek között a két hazafi mártíromságát is: „Bogyiszló orvosa, a huszonkilenc éves dr. Baranyai László az előző napokban beöltözött tartalékos huszárfőhadnagy egyenruhájába, s mellén hordta világháborús kitüntetéseit. Faddon Vass József tizenkilenc éves földműves, korábban pénzügyőr, szintén viselni kezdte régi uniformisát.” A keresztény nemzeti Magyarország melletti helytállásukat a „tanácsköztársaság” nevet viselő patkányuralom helyi kormánybiztosa ellenforradalmi cselekménynek minősítette és a fiatalembereket a Petőfi laktanya udvarán kivégeztette. „**dr. Baranyai László és Vass József két áldozat abból a 100 millióból, akiket az emberiség történetének leggonoszabb eszmerendszere, a kommunizmus gyilkolt le. Ez az emléktábla pedig eleven élő, kőbe vésett vádirat. Emlékeztet és nem enged feledni!**”

Kitelepítettek találkozója Kócsújfaluban

Tiszafüred Önkormányzata évről évre megszervezi a városhoz tartozó Kócsújfaluban az egykori hortobágyi kitelepítettek találkozóját. 2010. augusztus 14-én már nyolcadik alkalommal gyűltek össze az egykori Kócspuszta kényszermunkatáborának lakói, hogy a 60 esztendővel ezelőtt kezdődött tragikus eseményekre emlékezzenek. 1950. június 23-tól a kommunista hatóságok ugyanis 2500-nál is több családot, mintegy 10 000 magyar honfitársunkat hurcolták lágerekbe, akik közül 626-an – egészen 1953-ig – a 12 kényszermunkatábor egyikében, a kócspusztaiban raboskodtak. A rendezvény fővédnöke **Lezsák Sándor**, az Országgyűlés alelnöke, a Nemzeti Fórum elnöke és **Varga Mihály**, Miniszterelnökséget vezető államtitkár, a térség országgyűlési képviselője volt. A találkozót **Pintér Erika**, Tiszafüred polgármestere nyitotta meg, aki megemlékezésében kitért arra, hogy a hortobágyi táborrendszerrel kapcsolat fogalmakat meg kellene végre változtatni, hiszen itt nem egyszerűen kitelepítés történt, hanem a táborokba zártak teljes jogfosztásáról volt szó.

A kommunista rezsim szörnységeit felelevenítő emlékbeszédét **Lezsák Sándor** az egykori rabok tiszteletére emelendő kápolna alapja melletti téren mondta el. A kápolna alapjait 8 éve rakták le az első találkozó alkalmával, de az 1990-es „rendszer-váltás”-hoz hasonlóan – a bűnököt elkövető kommunista hatalom jogutódja, az MSZP elmúlt 8 évi uralma miatt – ezt sem sikerült befejezni. A szónok és a megjelentek is azon reményüknek adtak hangot, hogy a magyarság közös összefogásával az elkövetkező években az elma-

radt rendszerváltás végrehajtása – és a kápolna építése is befejeződik. Az embertelen körülmények közé, birkahodályokba és disznólakba elszállásolt egykori ártatlan rabok közül sokan a betegségektől meggyengülve nem bírták az erős kényszermunkát, így a 12 táborban megközelítőleg 300 rabtársuk számára ez a halált jelentette. Az ő emléküknak is adózott a kápolna alapjának oldalán elhelyezett emléktábla, mely felavatásra, illetve felszentelésre került. A megemlékezés végén elhangzott **W. Balassa Zsuzsanna** egykori kitelepített „*Hortobágyi Imádság*” – a, a táborok nevének említésekor pedig a túlélők egy-egy mécsesét helyezték el az emléktáblánál. A koszorúzóskor **vitész Pintér Kornél** észak-dunántúli törzskapitány, a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség országos elnöke és **vitész Fekete Ferenc Zoltán** területi székkapitány helyezte el a kegyelet virágait.

Ez is vitézi tett!

Nyolc éve vagyok tagja a Történelmi Vitézi Rendnek, várományosként avattak, melyre büszke vagyok nagyapám és édesapám saját jogú vitézek voltak. Nagyapámat, vitész Virág János tartalékos szakaszvezetőt Kormányzó urunk avatta vitézzé. Az I. világháborúban arany vitészségi éremmel tüntették ki, kétszer sebesült. Édesapámat várományosként vitézzé avatták, majd mint hivatásos katona főtörzsszermesteri rangban vett részt a II. világháborúban és kitüntetései alapján saját jogú vitézzé minősítették át. Nekem – szerencsére – nem kell harci cselekményekben részt vennem, de úgy érzem, hogy nagyapám és apám múltja kötelez engem valamilyen olyan jótétemények és cselekedetek megtételére, melyek nyugdíjas koromban erőmből kitelnek. Vitéznek lenni nemcsak annyit jelent, hogy részt veszünk egy avatáson és legjobb esetben megjelenünk az állománygyűléseken, hanem kötelezettségekkel is jár. A kötelezettség teljesítését észre kell venni életünkben és a körülöttünk zajló eseményekben. Ilyen gondolatokkal és érzésekkel avatoktam be egy látszólag nem is vitézi közbenjárást igénylő eseménysorozatba, azzal, hogy minden érdekelt vegye tudomásul, hogy itt egy Történelmi Vitézi Rendhez tartozó személy intézkedett.

Televíziós híradásból és újsághírből tudtam meg, hogy a vasadi Állatotthon Alapítvány Menhelyén 150 kutyát tartanak és anyagi fedezet hiányában már nem tudnak ellátni, etetni. Felmerült annak a valószínűsége, hogy ezeket az állatokat el kell altatni. Úgy éreztem, itt segíteni kell és, hogy ehhez legyen erőm, azt vitézi mivoltomból merítettem. Évtizedek óta járok a Budapest Fehérvári úti Vásárcsarnokba és nagyon sok kereskedőt megismertem. Ezeket felkeresve, arra kértem őket, hogy minden olyan ételment, amely már emberi fogyasztásra alkalmatlan, de egy kutyamenhelyen még az állatok etetésére felhasználható, ne dobják ki a szemétkébe, ne semmisíték meg, hanem adják át a vasadi kutyamenhelynek. Az Állatotthon Alapítványnak kurátora, Nagy Oszkárné vállalta az összegyűjtött termékek elszállítását. Sikerült megszerveznem, hogy az állatmenhely ellátása nemcsak egyszeri alkalomból történhet, hanem folyamatosan biztosítható.

Lehet, hogy állatotthonnak ellátást biztosítani nem vitézi cselekmény. Ezt a történetet azért írtam le, hogy rendtársaim érezzék át, a Vitézi Rendhez való tartozás a segítségnyújtás és bajtársiasság minden fajtájának a kézbe tartását és a jóindulatú beavatkozás megnyilvánulását kívánja. Ez egész életünk folyamán arra kötelez bennünket, hogy valamilyen megoldásra váró feladatot ne engedjük el a fülünk mellett, de avatkozunk be az események sorába, ha arra lehetőségünk van.

vitész Virágh Katalin v. hdgy.

Buda TSZK

Munkaszolgálatosok (MUSZ 1951–1956) találkozója Siójuton

2010. augusztus 28. A Somogy megyei Siójuton már a 17. alkalommal gyűltek össze az egykori 72–18. számú munkaszolgálatos alakulat tagjai, akiket a kommunista rezsim politikai okokból rabmunkára kényszerített. A Rákosi (Rosenfeld) rendszer hivatalosan „*a hadsereg kötelékében fegyver nélküli szolgálat*”-nak nevezte, hogy csupán a társadalmi helyzetük miatt 1951. július 28. és 1954. november 16-a között, 9 turnusban „belföldi” kényszermunkára hurcolták 16 163 magyar honfitársunkat. **Nesz Ernő** egykori munkaszolgálatos évről-évre összehívja bajtársait, akik az idén **Nagy Gyula** tabi sorstársuk leányának és vejének siójudi birtokán gyűltek össze. A találkozóra az ország minden részéből, illetve az emigrációból is érkeztek egykori munkaszolgálatosok. A közös bajtársi ebédet követően **Nagy Ferenc József**, az Antall-kormány volt földművelésügyi, majd tárca nélküli minisztere mondott vidám borverset. A házigazda Horváth családnak **Dr. Hasznos Miklós**, a Kereszténydemokrata Néppárt egykori alelnöke és országgyűlési képviselője, a Munkaszolgálatosok Szövetsége (MUSZ 1951–1956) elnöke – Szent Pál szavait idézve – mondott köszönetet a vendéglátásért. A bajtársi összejövetelen megjelent **Boemelburg Lajos**, a POFOSZ–MUSZ 51–56 tagozatának elnöke, **Berreg István**, a Független Kisgazdapárt volt országgyűlési képviselője és **Fodor Károly**, a Veszprém megyei Aszófő egykori polgármestere is. A baráti beszélgetéseken felidéződtek a nehéz évek közös emlékei, melyek azonban egy életre szóló baráti, bajtársi kapcsolatot hoztak létre.

2010. szeptember 3. Könyvbemutató

A Történelmi Vitézi Rend Veszprém megyei alcsoportja, a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség Veszprém megyei szervezete és „Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékéért” Alapítvány meghívására **Harmati Miklós**, badacsonyi lokálpatrióta, költő mutatta be „*Az új napszámoshoz*” és a „*Badacsonyi tavasz*” című köteteit. A dedikálással egybekötött bemutatót a költő saját termelésű badacsonyi boraival kísért bajtársi találkozót zárta.

2010. október 1. Katyn-megemlékezés

A Történelmi Vitézi Rend Veszprém megyei alcsoportja, a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség Veszprém megyei szervezete és „Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékéért” Alapítvány szervezésében **Matthaeidesz Konrád** újságíró „*Katyn magyar áldozata*” címmel tartott vetítés-sel egybekötött előadást. Az előadó megemlékezett – a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának 1940. március 5-én hozott titkos határozata értelmében – az NKVD által végrehajtott tömegmészárlásról, melynek során

Katyn, Tver és Harkov térségében összesen kb. 22 000 lengyel értelmiségit, főtisztet, tartalékost, a lengyel hadsereg szinte teljes vezetését kivégezték. A bolsevista vérengzéseknek magyar áldozata is volt **Korompay Emánuel Aladár** tartalékos százados, a Varsói Egyetem magyar lektora, az első lengyel-magyar szótár szerzőjének személyében. Katyn másik áldozata **Prof. Dr. Orsós Ferenc** patológus, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia és a Felsőház egykori tagja volt. A nemzetközileg elismert szakember 1943-ban kiemelkedő patológiai módszereivel bebizonyította, hogy a moszkvai bolsevik pártvezetés hazugságaival szemben a tömeggyilkosságot nem a Harmadik Birodalom, hanem a szovjet rezsim követte el. Ezért a szovjet megszállók kiadatását is kérték az amerikaiaktól, de ezt megtagadták, viszont már 1945-ben eltávolították az MTA tagjai közül. Az emigrációban hunyt el. **Rehabilitációja sajnálatosan a mai napig nem történt meg.**

2010. október 13. Vitéz Joó Katalin tartott nagyszerű előadást Veszprémben, a Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános Iskolában „A Kárpát-haza szakrális és spirituális földrajza”, valamint „Az archaikus természeti és kulturális kincseink” témakörökben. Javasoljuk rendtársunk előadásait figyelemmel kísérni.

vitéz Pintér Kornél Észak-dunántúli tkp.

MÁNYI ALC SOPORT

Hősök napja;

II. világháborús hősök újratemetése

Emlékeztünk falunk szülőiteire, nagyapáinkra, édesapáinkra, akik legdrágább kincsüket, életüket adták a Hazáért. Az I. Világháború 115 hősi halottjára, kiknek áldozata hiábavalónak tűnt az elvesztett háború miatt. A győztes nagyhatalmak Magyarországot zsarolással rávették a békeszerződés aláírására. A fegyverszüneti megállapodás után a Károlyi gróf vezette magyar kormány dilettáns módon feloszlatta

a hadsereget. Hatalmát nem tudta megtartani, így a kommunista csőcselék kezébe került az ország. 133 napos véres terror következett. A határokat nem védte senki. A szövetségesek azzal fenyegették Magyarországot, hogy ha megtagadja a békeszerződés aláírását, akkor a román hadsereget rászabadítják az akkor már védekezésre képtelen országra, ami részben meg is történt. Budapestig nyomult a román hadsereg, egyes csapatok Mányig is eljutottak.

A nemzetet vitéz nagybányai Horthy Miklós altengernagy a Vitézi Rend alapítója, mint kormányzó felemelte nyomorából. Országunk kényszerűségből belesodródott a Németország által kirobbantott II. világháborúba. Mányi hősi halottaink: 45 fő katona, 125 fő (!) mányi civil áldozat. Emlékezzünk rájuk, különösen 4 katona – az ellenség előtt tanúsított – vitéz és önfeláldozó magatartásáról, amiért haláluk után vitéz nagybányai Horthy Miklós Magyarország kormányzója vitézségi érmet adományozott részükre.

Név szerint:

– **Berka Mihály honvéd** (szívlövés, Szeverinovka, 1941. 07. 26.) 14. kerékpáros zászlóalj, 2. század, Kitüntetve kieszüst vitézségi éremmel.

– **Majda András honvéd** (fej- és kézlövés, Korotojak, 1942. 08. 13.) 48/I. zászlóalj, bronz vitézségi érem.

– **Mann János honvéd** (eltűnt a doni visszavonulásnál) 3. gyalogezred, bronz vitézségi érem.

– **Zatykó György tartalékos őrzető** (fejlövés, Ohalovicze, 1944. 07. 06.) 2/I. huszár osztály, kieszüst vitézségi érem.

Ezeket a katonákat Istenbe vetett hitük, a Hazáért, és szülőfalujukért, Mányért, itthon hagyott családjukért érzett kötelességadatuk vitte előre a nehéz, embert próbáló helyzetekben. Az ő példamutatásuk adjon erőt nekünk mindennapjainkban. Emlékezzünk rájuk, mert amíg ezt tesszük, addig velünk tovább élnek és csak akkor halnak meg igazán, ha elfelejtjük őket.

Hozzá tartozók megbízásából kutattam egy, a harctéren eltűnt honvéd után. Sok munkával sikerült a család által 65 éve keresett édesapát az orosz hadifogoly adatbázisban megtalálni, amiből kiderült, hogy fogságba esett, majd meghalt és valahol Oroszországban van eltemetve. A Hősi emlékművön is 21 olyan honvéd neve szerepel, akiket a mai napig is eltűntként tartanak nyilván, csak reménykedni lehet abban, hogy legalább rendes temetést kaptak. A református sírkertben négy, a környéken hősi halált halt ismeretlen katonának adtuk meg katonai tiszteletadással a végtisztességet. **Szebenyi István, a Hadtörténelmi és Kultúrtörténelmi Egyesület elnöke** megható szavakkal idézte a katonák hősiességét. Megköszönte Óbarok-Nagyegyháza polgármesterének nevében is Mány és Óbarok községnek, s Rendünknek, hogy az elcsúszt katonák végső nyughelyre találhattak a mányi református temetőben. Kérem önöket, tekintsenek úgy e négy kato-

na sírjára, mintha az saját – a harctereken eltűnt – hozzátartozójuk nyughelye lenne. Őket is biztosan kereste, hazavárta családjuk, de mostmár itt örök nyugalomra találtak.

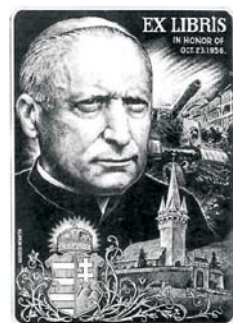
v. Sz. Kovács Ferenc kp. székfartó, ter.szpk.

Köszönet v. Sz. Kovács Ferenc nemzeti úrnak a megemlékezés és a Hősök újratemetésének komoly szervező munkájáért.

v. Pintér Kornél tkp.

Koltay Gábor: Mindszenty – A fehér vértanú c. filmjét mutatták be!

A Szent László Határőr Hagymányórzó Egyesület és a Történelmi Vitézi Rend Ny.-Dunántúli TSZK-e 2010. október 17-én a győri Petőfi Sándor Művelődési Ház Richter termében díszbemutatót rendezett. A vetítésen jelen volt a film rendezője, Koltay Gábor.

Fehérné Markó Kamill
Ny-Dtúli TSZK

OLVASÓI LEVELEK

Köszönjük érdeklődésüket, észrevételeiket, cikkeiket. Várjuk továbbra is leveleiket! Szerkesztőségünk igyekszik minden kérdésnek eleget tenni. Elnézést kérünk, ha kéréseik teljesítése esetenként némi időt vesz igénybe. Rendtársi üdvözléssel:

Vitézi Tájékoztató Szerkesztősége

Vállalok levéltári kutatásokat megbízás alapján.

Katonai, '56-os, illetve megfigyelési ügyekben.

A Történelmi Vitézi Rendbe való felvételhez;

'56-os Emlékéremhez; Családtörténethez.

A felkutatott anyagról digitális másolatot, hiteles másolatot készítek, igény szerint.

Saját adatbázisomban lévő adatokról hiteles másolatokat készítek.

Bővebb felvilágosítás:

vitéz Sz. Kovács Ferenc törzsszéki kapitány

Telefon: 06 (20) 9190-578 (9–20 óra között)

VÁROM MEGKERESÉSÉT, HÍVJON BIZALOMMAL!

A Korona Filmstúdió legújabb filmjét ajánljuk figyelmükbe. Koltay Gábor: Mindszenty – A fehér vértanú. A 138 perces film Budapesten az Uránia Filmszínház vetíti október 6-a óta!

Tisztelgés 159 székesfehérvári magyar hősi halott honvéd előtt Gyergyószentmiklóson

Harmadik alkalommal lehetett jelen székesfehérvári küldöttség Gyergyószentmiklóson, az 1944. szeptember 7-én, a Gac-hegy oldalában hősi halált halt székesfehérvári 3.sz gyalogezred III.pótszázada 159 katonájának tömegsírja felett elhelyezett emlékművénél. 2008-ban Székesfehérvár főterén katonai – egyházi tiszteletadással útra indított márványemlékművet a Honvédség és Társadalom Baráti Kör székesfehérvári szervezete készítette el. Gyergyószentmiklós népének szívében mindenkor kegyelettel éltek az ott életüket áldozó magyar katonák. Sírjaikat és emléküket – annak ellenére, hogy hosszú évtizedeken keresztül hivatalosan erre nem kerülhetett sor, sőt még beszélni sem lehetett róluk –, mégis kegyelettel őrizték, imádságaikban megemlékeztek róluk. A gyergyóiak közül is sokan meghaltak a harcok és várost ért három napos szabad rablás ideje alatt. Erről tanúskodnak azok a nevek, melyeket márványba vésett a róluk emlékező kegyelet. Megemlékező beszédében Csörgő Tibor történész, a Tarisznás Márton Múzeum igazgatója elevenítette fel a tényeket. Blénessi Jenő világháborús katonai emlékei közül beszélt a Gac-hegy oldalán történt eseményekről. E megemlékező gondolatok után ökumenikus szertartás keretében, imádságokban kértek megnyugvást az élőknek és békés pihenést az elesettek számára. **Vitéz László Tibor a Történelmi Vitézi Rend Fejér megyei székkapitánya, lelkipásztor**, a hősiességről szól, Pál apostol gondolata alapján: „Semmivel sem gondolok, még az életem sem drága nékem, csakhogy elvégezzem futásomat”.

E szomorú helyen állva, a II. világháborúban elesett magyar katonákra gondolunk. A hősi eletről és hősi halálról ma a történelem beszél. A hősök egész sora áll élénk, halált túlélő emlékezzettel. Érdemes volt élniük és érdemes volt meghalniuk, mert vérükből gyümölcsigérő virágok fakadtak. Életük és haláluk hitelesítette a hazaszeretet eszméjét, melyért életük sem volt drága. A szabadság hőseit tisztelettel veszi körül minden nép, méltán, mert a hősök példája hősokeket nevel. Ma is vannak eszmék, amikért érdemes küzdeni, hősi bátorsággal kiállni.

De vannak-e hősök? – Nevelődnek-e a történelmi példákön hivatásuk tüzeiben égő lelkek, akik örökkévalóságba nyúló célokért készek és mernek életet áldozni? – Istennek hála, vannak! – Ő ma is nevel ilyeneket minden nép fiai között. Szomorú aktualitást ad az afganisztáni példa, a magyar katonák megtámadásának eseménye. Az életüket áldozó békefenntartók névsora egyre bővül. Mégis vannak, akiknek nem a félelem lelkét adta az ISTEN. A sebesülten is feladatát ellátni akaró katona példája mutatja ezt. Ilyen hősokeket vár itt ma minden. Az egész magyar élet, az egész kétségbeesés örvényében kavargó világ várja azokat a hősöket, akik tudnak és mernek bizonyosságot tenni Isten kegyelmének evangéliumáról. Ilyen jó vitézeket vár az élet, egymásért szolgálatot vállalni képes seregeket, melynek tagjai számára fontosabb e szolgálat, mint saját életük kényelme és biztonsága. **Legyen bármilyen népszerűtlen és ésszerűtlen és sokak számára kényelmetlen a hősiesség gondolata, mi hirdetjük a hősiesség gondolatát, mi hirdetjük az igazi hősiesség hódító igazsá-**

gát: Valaki meg akarja tartani az életét, elveszti azt, valaki elveszti az életét énértem, megtalálja azt. Hirdetjük, hogy nem lehet kiirtani azt a népet, amelynek hősei vannak, de meghal az a nemzet, az a nyelv, az a gondolat, amelyért senki soha nem tud, ha kell, életet feláldozni.

Jövőt építeni csak olyan nemzetek képesek, amelynek lelke Pál apostol szavait visszhangozza: „Semmivel sem gondolok, még életem sem drága nékem, csakhogy elvégezzem az én futásomat örömmel.” Ha sokan lesznek ilyenek, ha akadnak hősei a hitnek és a krisztusi szeretetnek, a hivatásnak és a szolgálatnak, nem alszik el a nemzeti lélek sem: Akkor lesznek hősei

hazánk és nemzetünk szolgálatának is. – Ámen.

A megemlékezés végén koszorút helyeztek el az elesettek előtt fejet hajtva dr. Fodor Lajos ny. vezérezredes, a HM. Közigazgatási államtitkára, Székesfehérvár MJV Önkormányzata nevében vitéz Horváth Miklós Csaba képviselő, valamint a HTBK nevében Györössy Ferenc ny. altábornagy, dr. Görög István ezredes és Tóvári Róbert hadnagy. A gyergyószentmiklósi polgári áldozatok emlékműve előtt Dézsi Zoltán, a román kormány előbbi államtitkára, Pál Árpád parlamenti képviselő, valamint a gyergyószentmiklósi társadalmi szervezetek tagjai és a gyergyói polgárok, – akik maguk is mindig kegyelettel emlékeztek az elhunyt hősökre és áldozatokra – helyezték el a megemlékezés virágait. A megemlékezés a Szózat és a Székely Himnusz közös elnéklésével zárult. Székesfehérvár és Gyergyószentmiklós városok közötti kapcsolatok elmélyítésében a polgármesterek, az önkormányzatok és a HTBK. tisztségviselői látható módon, eredményesen munkálkodnak.

Fodor Lajos államtitkár úr újságírói kérdésre a következőket mondta: Édesanyám gyergyószentmiklósi születésű, 1956 nyaratól itt töltöttem gyermekkorom nyarait. Csak szűk családi körben, a férfiak emlegették maguk között, mi is történt itt 1944. szeptemberében. A megemlékezés komoly érzelmeket váltott ki belőlem. Most szembesültem azzal, hogy mi a jelentősége annak, hogy az a 159 magyar katona, aki hősi halált halt, Székesfehérvárról származott és póttartalékosként érkezett. Amikor a világháború a vége felé közeledett, s gyakorlatilag minden veszni látszott, ezek a katonák – önfeláldozó módon – védtek a számukra kijelölt frontszakaszt és Gyergyószentmiklós térségét. Ha mindezt katonai szempontból nézzük, el kell ismerni, nem voltak megfelelően felkészítve a hozzájuk képest – a ma oly divatos szóhasználatl kifejezve – „profibb módon kiképzett szovjet felderítő katonákkal szemben. Sajnos, ennek estek áldozatul. Mindezt nagyon tanulságosnak tartom és egyúttal üzenet-jelentőséggel bír a jövő nemzedékek számára. A honvédek életüket adták hazájukért, mindenfajta feltétel nélkül. A mának szóló üzenet az, hogy példaképnek kell tekintelnünk ezt a fajta helytállást: nincs elvesztett helyzet. Számunkra kiemelt fontosságú, hogy ismét egy nemzeti haderőt kell megalapoznunk, egyúttal a társadalomban is változást kell elérni ahhoz, hogy megbecsüljük a katonákat, akik a haza honvédői.

vitéz László Tibor szkp. ref. lelkipásztor

A felújított győri, Radó-szigeti Hősi emlékmű avatása

„...ez a művészi emlék, melyet most a Hősök terén létesítetünk, bármilyen szép, az Ó áldozatukkal szemben kicsiség, külsőség csupán, jelképe a rájuk gondolásnak. Vannak áldozatok, melyek emlékét csak könnyekkel öntözni, de azokért hálát leróni soha nem lehet!... Ez az alkotás mindegyikünk kegyeletos érzését egyformán őrzi, a márvány, amely mindannyiunk fájdalomának, mindannyiunk büszkeségének kőben maradt örök hirdetője...

A 72 évvel ezelőtti, a győri, Hősi emlékművet építtető Spáth Gyula, akkori polgármester az avató ünnepségen elhangzott gondolatait idézte *Fehér Imre VRNT ter. szkp.*, egye-

sületi elnök, nyá.hór őrnagy. A győri *Szent László Határőr Hagyományőrző Egyesület*, látva a város szívében lévő Radó-szigeti, valamikor impozáns Hősi emlékmű–mely Horvai János szobrászművész egyik legjobb alkotása volt–leromlott, elhanyagolt állapotát, 2008. dec. 12-én levélben – melyet 9 civil szervezet támogatónál aláírt – kérte Borkai Zsolt polgármestert, hogy eredeti formájában újítsa fel az önkormányzat az emlékművet. Kérésünk sajnos sikertelen volt, mivel a városvezetők a gazdasági válságra hivatkozva elutasították azt. Az egyesület nem adta fel, már a kezdetekkor hozzájuk csatlakozott többek között a Történelmi Vitézi Rend Területi csoportja és

alírásgyűjtésbe kezdett. Ekkor már vállalkozók, civil szervezetek magánszemélyek ajánlották fel segítségüket. **Vitéz Csák Attila szobrászművész, v. hdgy és Bánfi Gábor restaurátor áldozatos munkájának köszönhetően az alkotás fő alakjának helyreállítása csodálatosan sikerült.** A felújítás teljes költségének mintegy 10%-át vállalta csak fel az önkormányzat. Minden természeti csapás (árvíz, esőzések) és rosszindulatú szervezkedések ellenére is **2010. június 30-án este a Hősi Emlékmű obeliszkjén felgyulladhatott a 72 év óta nem látott örökláng, a hősök emlékét idéző szent láng.**

A szünnyogiinváziótól sem mentes estén, több száz győri polgár jelenlétében, a nívós kulturális műsorral színezett ünnepségen Fehér Imre elnök, VRNT. ter.szkp. köszönetét fejezte ki a támogatóknak, hangsúlyozta e csodálatos civil összefogás erejét, fontosságát és eredményességét. Avató beszédet mondott Dr. Ottófi Rudolf alpolgármester, aki a kezdeményező civil szervezettől átvette a város nevében az elkészült emlékművet. Az ünnepi szónok, *v.l. Erdős László* nyá. honv. ezredes többek között a hősök emlékezetére, a hazaszeretetre, a hazáért érzett felelősségünkre hívta fel a figyelmünket emlékeztető beszédében.

A Történelmi Vitézi Rend Nyugat-Dunántúli Törzsszéke és a Szent László Határőr Hagyományőrző Egyesület díszalagségei jelenlétükkel emlékeztetéssé, ünnepélyessé tették az avatóestet.

Fehérné Markó Kamilla VRNT

FELVIDÉK, IPOLYBALOG – A SZENT KORONA FALUJA

VI. Szent Korona ünnep, 2010. aug. 1.

A Szent Koronát 1304. aug. 14-én egy éjszakán át az ipolybalogi templomban őrizték.

A község templomtornyát ezert Mátyás király 1464-es rendelete után nem kereszt, hanem a Szent Korona másolata díszíti. A Kárpát-medencében csak 2 szakrális épület tetejét ékesíti a Szent Korona mása. Az egyik a pozsonyi Szent Márton székesegyház, a másik az ipolybalogi Szent Miklós templom tornya. Míg azonban az ipolybalogi templomon már 1464-től, a pozsonyi templom tornyán csak a török kiűzését követően került fel az ereklye másolata. (A templom a XI.szdtól szolgálja a magyar hívőket.) 2010-ben **Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök** celebrálta a szentmisét, concelebrált **György Ferenc ipolybalogi plébános**. A Szent Korona mását az ünneplő hívők kíséretében, körmenetben, a koronaörök vitték a

szabadtéri mise helyszínére.” A Szent Koronára minden magyar, mint Szent István királyunk emlékét idéző, s a magyarokat egymáshoz fűző szent emlékre, mint egy nemzet folytonosságát megjelenítő emlékre tekint.” Egy korábbi, 2008-as ünnepi szónok, **Hrubik Bélának, a CSEMADOK elnökének** gondolata: „Vajon lehet-e Ipolybalog a felvidéki magyaroknak híres zarándokhelye, mint Csíksomlyó a Székelyföldön? – Eltűntek a határok. Itt volna a lehetőség arra, hogy az Ipoly mentén, s a tágabb régiókban élők a régen létező, de mára benőtt ösvényeken, átpallózza az Ipolyt, a templomi zászlók alatt, a harangszó hívására újra elinduljanak, hitet téve a ragaszkodásról a Szent Korona ölelésében. Ha elhisszük, hogy ezt a hazát fel tudjuk építeni, és szívünkbe rejtve megtartani, már nem éltünk hiá-

ba...” Az ünnepen a Történelmi Vitézi Rend méltón képviseltette magát.

Ipolybalog / Palóc Társaság – 10. alkalommal hirdette meg a Magyar Vers Ünnepe – Versek a magyarságról – magyar költők hazafias verseinek szemléjét, Sajó Sándor születésének 142. évfordulója alkalmából, 2010. november 12-ére. Helyszín: a költő szülővárosa, Ipolyság!

Fotó és írás: **v. Harsányi Jenő**

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELETI TÖRZSSZÉK

ESEMÉNYNAPTÁR 2010. április 1–szeptember 25.

Sajnos, vagy inkább hála Istennek, ismét a bőség zavarával és helyhiánnyal küzdünk. Az előző Vitézi Tájékoztatóban hasonló okok miatt fontos eseményeinkről is csak pár sort tudtunk közölni. Egyik rendtársunk ezért jó szándékkal jegyezte meg, hogy a sok rendezvény miatt olyan az eseménynaptárunk, mint egy szűkszávú brigádnapló. Ezért most néhány hírről még rövidebben, másokról viszont bővebben szólnunk.

2010. április 7. és 14. A Történelmi Vitézi Rend és a Tarsolyos Lovasegylet zászlaja alatt hagyományainknak megfelelően lovasegységünkkel vettünk részt az 1848-as **Tavaszi Hadjárat** és a **Muhi csata** emlékére szervezett rendezvényeken.

2010. április 9. VITÉZI KASZINÓ!

Vitéz Bodrogi Imre vitézi alhadnagy úr kezdeményezésére és szervezésében került sor a **Vitézi Kaszinó** zászlóavatá-

sára és nagysikerű nyitóestjére, melynek a gödöllői Montágh Iskola adott otthont. A rendtársak pedig szép számmal, mintegy nyolcvanvan eljöttek és felemelő estében volt részük, mely során az alábbi igazán tartalmas műsort élvezhették a zászlóavatás után: A „Három harang” és a „Kell még egy szó” című betétdalok. (Prém Katalin VRNT nemzeti asszony); Réka dala az „István, a király” című rockoperából és a „Fényes nap immár lenyugodott” c. dal (Almási Zita nemzeti kisasszony), Wass Albert „Pogány újévi köszöntő” című verse (v. Bodrogi Imre); Petőfi Sándor, „A magyar nemzet” és vitéz Somogyvári Gyula „Magyar Miatyánk” c. verse (Galambos Tibor VRNT), „Ének boldog Őszéhez” c. összeállítás és dr. Papp Lajos „Az én Miatyánkom” c. verse (vitéz Almási László). Az ikonfestő, Szmolicza József

VRNT. (képünk) negyven saját művét mutatta be vetített képes előadással, szépen harmonizáló zenei háttérrel. Az egész estét vitéz Bodrogi Imre prózai szöveggel fogta egybe, majd „vitézi dalárdát” alakítva huszárnótákkal jól megénekelte az egybegyűlteket. Az estet remek hangulatú baráti-bajtársi állófogadás zárta, mely során nyilvánvalóvá vált a folytatás iránti igény.

2010. április 16. Szinte állománygyűlésnek beillő **Turán-est**, a Magyar Őstörténelmi Kutató és Törzsszékünk rendezésében. Program: A készülő Pozsonyi Csata Emlékoszlop vetített képes bemutatása (v. dr. Bucsy László tkp), a Turán című lap legújabb számának bemutatása v. Esztergály Előd főszerkesztő által, akit 2010. szeptember 25-én várományosi jogon avattak vitézzé (képünk), a „Pozsonyi diadal” és az „Árpád nyomában Deutsch Altenburgban” című érdekesítő előadások (Tóth Sándor a téma elhivatott kutatója).

2010. április 17.

A gödöllői civil élet évente visszatérő eseménye az **Úrréti tó és környéke** tavaszi rendbetétele. Törzsszékünk mindig derekasan kiveszi a részét ebből a városszerte elismert környezetvédő munkából is.

2010. május 10.

A gyermekek és fiatalok lelki és fizikai védelme terén szakmájából eredően is elkötelezett gyógypedagógus, Prém Katalin VRNT nemzeti asszony a gödöllői „Montágh Imre Általános Iskola, Speciális Szakiskola és Képességfejlesztő Speciális Szakiskola igazgatója. E munka általa felkarolt kicsiny, de esetleg gyermekéleteket mentő területe a gyermekek kutyatámadásoktól való védelme. A helyi kutyakiképző iskola vezetőjével együttműködve iskolájában Gödöllőn elsőként tette lehetővé „**kutya-gyermek kommunikációs tréningek**” megtartását: a kutyákkal való helyes bánásmódot és viselkedést ismertetik meg a gyermekekkel, felkészítve őket arra is, hogy egy „kutyás” vészhelyzetben hogyan kerülhetik el a kutyatámadást. Az iskola mind a 13 osztályában „a kutyások” részéről is kimagasló pedagógiai érzéssel megtartott, osztatlan sikert elérő foglalkozások után a város képviselőtestülete megszavazta, hogy Gödöllő valamennyi általános iskolájának valamennyi osztályában finanszírozza az oktatásnak ezt a speciális formáját.

**A kutyatámadások 98%-a emberi mulasztás miatt történik! Az áldozatok 60%-a GYERMEK!
A balesetek 100%-a szülői felelősség!**

2010. május 16. A **Domonyvölgyi Lázár Lovasparkban** „**Nemzet, család, sport**” címen Gödöllő évente megszervez egy rendezvényt, mely „a megjelenteknek segít nemesen tovább őrizni magyarságukat, jó kedvvel örülni egymásnak és bőséggel megáldandó országunknak, tudatosítani, hogy ez az ország a Miénk!” A rendezvényen e cél érdekében a Tarsolyos Lovasegylet és törzsszékünk lovasegysége közösen

tartott történelmi zászlóbemutatót, melyen a felvonultatott zászlókat dr. v. Bucsy László tkp forгатókönyve alapján Radnóti Miklós sportriporter ismertette.

2010. jún. 4. Verőce, Lósi-völgy.

A Bethlen Farkas verőcei polgármester kezdeményezésére közadakozásból épült **Kárpát-Haza Templomának** felavatása, átadása. A felszentelésre sajnos nem került sor, csupán a templom megáldására (részben vitéz Csuka Tamás református tábori püspök, ny. dandártábornok részéről), mert a történelmi egyházak püspökei közös nyilatkozatukban csak „emlékhelynek” minősítették a templomot, a magyarság eredetmondáját megelevenítő, Emese álmát ábrázoló gyönyörű turulos üvegablakot pedig „pogány mitológiai alaknak”. Ezen állásfoglalás ellenére a templom megáldójával, tervezőivel és építőivel együtt reméljük, hogy a felszentelésre mégis sor kerül majd, hiszen ők a püspök urak-

nak írt levelükben is kifejtették azt az eredeti szándékukat, hogy „ezt a megépült házat kezdettől fogva igazi Isten-hajléknak képzelték. Olyan megszentelt helynek, melyet az összes történelmi egyház egyformán magáénak érez.” Szerintük „ez a templom, ahogy a neve is mutatja, a Kárpát-medencében élők összetartozását hivatott segíteni. A benne alkalmazott szimbólumrendszer is természetesen a kereszténységünkben gyökerező egységünket ábrázolja.” Törzsszékünk tagjai, hozzátartozóink és barátaink is ezzel az öko-menikus, keresztény/keresztény Kárpát-hazát összefogó magyar szellemisséggel vettünk részt több mint százan, teljes rendi és történelmi zászlódíszünkkel a templom megáldá-

sán. Reméljük, hogy valóban a hívő magyarság egyik szakrális találkozóhelyévé válik ez a gyönyörű, méltóságteljes, Árpád kort idéző kis templom.

Bethlen Farkas polgármester úr Dr.v. Bucsy László tkp úrhoz intézett köszönő szavaiból idézünk: „**Az Úr mindent megtesz értünk, de semmit nem tesz meg helyettünk.**” – Szerény Isten-hajlék épült Verőcén, egy dombtetőn. Közadakozásból, kalákamunkában, a világ minden táján élő magyarok összefogásával. Hitvallásunk volt, hogy építeni kellene ebben az erkölcsiekben, szellemiekben, anyagiakban egyaránt lepusztult hazában egy olyan templomot, amelyet a remény és a fölemelkedés szimbólumának szánunk,... A hajlék, a Kárpát-Haza Temploma alapkövét 2009. március

21-én raktuk le, átadására 2010. június 4-én ünnepélyes ke-retek között került sor. Ezúton szeretném megköszönni a Történelmi Vitézi Rend nemes gesztusát és mindazt a segítséget, amelyet az avatóünnepségen nyújtottatok....Hálásan köszönöm Neked és a Történelmi Vitézi Rend tagjainak!”

2010. jún. 23.

Szerény anyagi lehetőségeinkhez mérten idén is támogatuk a **moldvai Lészpedről** Gödöllőre érkezett csángó gyerekek anyaországi üdültetését.

Szeretettel köszönjük mindazon támogatóink adományát, akik a moldvai Lészpedről érkezett csángó gyerekek magyarországi nyaralását segítették.

Gödöllői Értékvédő Közhasznú Egyesület
Büttner Sarolta szervező

2010. jún. 26. Gulyka József Nemzeti Atya köszöntése

Isaszegi Alegységünk teljes díszben, az esti mise után az isaszegi katolikus templomban látogatta meg Gulyka József c. prépost atyát, a Történelmi Vitézi Rend tiszteletbeli tagját, aki éppen másnapi aranymiséjére készülődött. Az eltelt ötven év szolgálatát méltatva tolmácsoltuk törzskapitány urunk jókívánságait. Nemzeti Atya meghatódva fogadta a köszöntést, kézfogásunkat többszörösen viszonzozva. A Jóisten áldását kérve további munkájára, s mindehhez jó egészséget kívánva búcsúztunk a még mindig megilletődött atyától.

Kiállítás-megnyitó Isaszegen

Isaszeg Város Napja előestéjén a Múzeumbarátok Köre kiállítást rendezett „Testvértelepüléseink képekben” címmel. A kiállítást rendtársunk, a „Kultúra Lovagja” dr. vitéz Székely András Bertalan nyitotta meg, utalt a testvértelepülési kapcsolatok fontosságára, elsődlegesen a magyar nemzetrészek összetartozása szempontjából. A rendezvényen a szépszámu közönség mellett jelen volt Isaszeg város polgármestere, alpolgármestere, a helyi képviselők egy része, valamint Rendünk két tagja.

vitéz Bodrogi Imre Endre mb.v. alhdgy

2010. jún. 26. A Pozsonyi Csata Emlékoszlopjának felavatása Gödöllőn a Nemzeti Együvé Tartozás Parkjában. Az emlékművet a Történelmi Vitézi Rend, valamint a Szent György Lovagrendet is képviselő v. Füredi Gábor mb. vitézi hadnagy, fafaragó művész adományozta Gödöllő városának.

Mint erről már előző lapszámunkban is beszámoltunk, a művész több hónapos megfeszített munkával faragott meg egy kb. 4 méter magas, méteres átmérőjű törökmogyorófa törzset, annak teljes felületét a honfoglalás kort idéző régészeti leleteink faragványaival borítva. A három fő motívum a Nagyszentmiklósi kincs győztes fejedelme, a rakamazi turul és a tiszabezdédi tarsolylemez, melyek mellé kétoldalt egy-egy honfoglaláskori öltözetű férfi- és nőábrázolás került

László Gyula régész professzor ruharekonstrukciói alapján. Az alkotó, **v.I.Füredi Gábor** mondja: „A fának érdekes az életútja, hiszen Szigetvár környékén állt egykoron, ahol egy villámcsapásütötte ki. Az erdészek a fa korát 430-450 évre tették; elképzelhető, hogy a török korban ültették, onnan nagy része elkerült Békéscsabára, ahol új életformát kapott a faragással. Azátn Gödöllőretávozott, hogy hirdesse a Pozsonyi Csata dicsőségét. Örömmel közlöm mindenkivel, hogy ez az első monimentális munka, mely Árpád vezérnek a Pozsonyi Csatájára emlékeztet. Büszkeséggel tölt el, hogy ezt a munkát én csinálhattam meg. A motívum-világát Dr.v. Bucsy László tkp.úrral együtt állítottuk össze” Bízást hihetjük, hogy e monumentális emlékoszlop felállításával valóban méltó emléket állítottunk a 907-ben lezajlott, a magyarság Kárpát-medencei megmaradását biztosító győztes Pozsonyi csatának. Annak a hadtörténeti szempontból is egyedülálló diadalnak, mely idegen országokban tananyag lehet, de a mai hivatalos magyar történelemírás és oktatás szinte eltagadja.

„Megkérdezhetnénk, hogy egy honfoglaláskori csata emlékhelyén mit keresnek a történelmi zászlók? A válasz egyszerű! Ezek a zászlók reprezentálják a magyar történelem azon eseményeit, melyek a győztes Pozsonyi Csata nélkül be-

sem következhetek volna. E győzelem nélkül az egyesített európai haderő megvalósította volna IV. Gyermek Lajos keleti frank király (893-911) dekrétumát, miszerint: „Ugros eliminandos esse” – „A magyarok kiirtassanak!” A Pozsonyi csata nélkül nem kerülhetett volna sor Szent István államalapítására, nem uralkodhattak volna Árpád-házi királyaink, egy olyan dinasztia, mely a legtöbb szentet és boldogot adta a keresztény világnak. III. Béla királyunk idején, az 1100-as évek végén nem születhetett volna meg a kettős kereszt-hármas halmos királyi címer és zászló, a mai címer heraldikai bal mezője. És nem sokkal később, Imre királyunk idején nem jelenhetett volna meg az Árpád-házi királyaink családi színeit megjelenítő, hétszer vágott, sávozott, Árpád-házi zászló, mely mai címerünk jobb felét adja és napjainkban a nemzeti összetartozás egyik jelképévé vált. E zászlók végigvezetnek történelmünkön. A Pozsonyi Csata nélkül nem jöhettek volna az Anjouk, majd Kapisztrán és a Hunyadiak, Mátyás és a fekete sereg. A Pozsonyi Csata nélkül Bocskai oroszlánja nem téphetné zászlóin a császári sast, talán nem lett volna Erdélynek aranykora, nem uralkodhatott volna Bethlen Gábor, és nem emelkedhetek volna magasba Thököly és Rákóczi zászlai. Bizony nem születhetett volna meg Rákóczi ma is kívánatos és élő jelmondata: „Cum Deo pro Patria et Libertate!” – „Istennel a hazáért és a szabadságért!” Ha nincs Pozsonyi csata, akkor nincs 1848-as szabadságharc és a trianoni rablóbéke után nem támadhatott volna fel ez a halálraítélt nemzet vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó angyalos, középcímeres zászlai alatt. És nem ismerhette volna meg a világ azt a lyukas zászlót, mely 1956-ban még egy, a Pozsonyi csatához méltó nemzet összefogását hirdette.

Ha nincs Pozsonyi csata, akkor feltehetően ma nincs Magyarország! Mert megvalósulhatott volna az 1103 évvel ezelőtt kimondott és azóta is sokszor fenyegető döntés: „Ugros eliminandos esse”.

Miután a gödöllői Városi Múzeum igazgatója ismertette a Pozsonyi csata történelmi vonatkozásait, a város polgármestere, dr. Gémesi György elismerését és köszönetét kifejezve

méltatta az emlékmű jelentőségét. Annak leleplezése után az egybegyűltek nevében virágokból készült Árpád-házi címert ábrázoló közös koszorút helyezett el dr. v. Bucsy László tkp, mellette két-két viseletbe öltözött, moldvai csángó és anyaországi fiú és leány, mögötte pedig a város polgármestere, az alkotóművész és Rendünk főkapitánya, v. Hunyadi László haladtak. A Történelmi Vitézi Rend vezető tisztségviselői és más törzsszékekhez tartozó rendtársaink is szép számmal vettek részt az eseményen, Erdélyből, Ausztriából, Németországból, Ausztráliából! Rendünk ugyanis az emlékműavatásra tekintettel Gödöllőn tartotta soros Vitézi Széki Ülését. A nagyszámú érdeklődő között megjelentek a rövid

műsört is adó moldvai csángó gyermekvendégeink és a magyar harci hagyományainkat őrző Dobogó Baranta Csoport tagjai is. Az ünneplő közönséget hagyományőrző lovasaink végig fegyelmezetten álló impozáns sorfala vette körül.

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik anyagi, erkölcsi támogatásukkal, vagy fizikai munkájukkal segítették a Történelmi Vitézi Rendet abban, hogy felállíthassa a Pozsonyi csatában nemzeti megmaradásunkért életét adó, Árpád vezérhez és három fiához méltó emlékoszlopot.

(A Pozsonyi Csata hivatalos tananyag az Egyesült Államok összhaderőnemi katonai akadémiáján, ismertebb nevén a West Point-on. Azaz: minden hivatásos tiszt évtizedek óta vizsgázik belőle! Magyarországon az iskolákban nem tananyag...szerk.)

2010. júl. 3. A Bodroghközi Napok keretében törzsszékünk 4 fős delegációval vett részt Árpád fejedelem ünnepén a Karosi Nemzeti Sírkertben. Megindító élmény volt megállni és koszorúzni hon(vissza) foglaló eleink régészeti által feltárt sírjainál, köztük egy sír felett, melyben egy olyan honfoglaló

lékhely. A gyönyörű kilátással bíró, általunk szinte szakrálisnak tekintett hely megálmódói, létrehozói és tisztelői közös szellemiségük és összetartozásuk jeleként itt alakították meg a **Margitáért Védegyletet**. Lovasainkkal és történelmi zászlódíszrel vettünk részt ezen az eseményen. Sok ilyen közönséget kívánunk nemzetünknek!

2010. aug. 6. Lovasainkkal meglátogattuk a 212-es, 309-es és 812-es sz. **cserkészcsapatok** 2010. évi nyári táborát, melyet

vezérünk nyugszik, akinek sírmellékleteit, viseletét, fegyverzetét, pl. az egyik „karosi” tarsolylemez jól ismerjük és annak másolatát ma is viseljük. A rendezvény szervezője az a **Petraskó Tamás kisorvzágyi polgármester** volt, aki hagyományőrző társával együtt a mi Pozsonyi Csata emlékművünk felavatásakor állt díszőrséget. Köszönet érte, hogy szolgálatukat ilyen messziről ideutazva is vállalták.

2010. júl. 12. A Magyar Gárda egy évvel ezelőtti brutális felosztatásának évfordulóján a „Bajtársiasság Napján,” került sor a Magyar Nemzeti Gárda eskütételére a budapesti Erzsébet téren. Törzsszékünk két fő (dr.v. Bucsy László és dr. Boros Botond VRNT) a **Nemzeti Jogvédő Szolgálat megfigyelőjeként** vett részt a rendezvényen.

2010. júl. 16. Szada és Gödöllő határán, a Margita dombján áll – Trianon emlékművel, egy hatalmas kereszttel és a Szent Margit Kápolnával – egy sokunk számára kedves em-

aug. 1. és 12. között tartottak a gödöllői szentjakabi erdőben. A táborát v. **Turba László tkp. úr** vezette, akinek őszinte elismerésünket fejezzük ki a fiatalok neveléséért és a velük való önzetlen foglalkozásért. Reméljük, hogy lovas egységünkkel egy kissé nekünk is sikerült hozzájárulnunk ahhoz, hogy a cserkészek számára emlékezetes legyen ez a táborozás.

2010. aug. 5-6-7 és aug. 13-14-15.

Az ezévi **Kurultáj Bugacon** és az idei **Magyarok Országos Gyűlése Bösztörpusztán**. A 2008. évi első Kunszentmiklós-Bösztörpusztai Kurultájban gyökerező, abból fejlődő két remek, óriási érdeklődésre számot tartó magyar rendezvény – sajnos, két külön helyszínen. A szétválás okait nem tisz-

összeállítást, mely kellőképpen megvilágította ennek a remek magyar embernek kivételes emberi, katonai, szakmai és államférfiúi jellemvonásait. Kormányzó-helyettesé választásáról édesapja a következőket írta: „Az volt a kívánatos, hogy olyan erős jellemű férfiút választunk, aki az egyre erősödő német nyomással szemben kellő ellenállásra képes... El-fogult apai büszkeség nélkül megállapítható, hogy Ő jellem képzettség és józan politikai gondolkodás tekintetében mindazzal rendelkezett, amit e magas tisztségben kívánni lehetett tőle.” Valószínűsíthetjük, hogyha tragikus halála nem következik be, akkor a II. vh. után Magyarország sorsa talán másként alakul. **Az országban egyedüli szobrát** nagy örömkre a kastélypark teljes átrendezése után – részben közbenjárásunkra – ismét felállították és így évente lehetőségünk van előtte méltó emlékhelyen tisztelegni.

tünk kutatni, de bízunk abban, hogy a két rendezvény mielőbb egymásra talál. Rendtársaink közül többen ezért is voltak/voltunk ott mindkét, v. egyik helyszínen, idén gyalogos hagyományörzőként erősítve a barantások remek táborát.

2010. aug. 20. Legnagyobb sajnálatunkra a **Szent Jobb körmenet** szervezőitől Rendünk írásbeli kérelme ellenére idén nem kaptunk szektor- és gépkocsi-belépőt. Így szervezetten, a szokásos impozáns zászlódíszsel nem vehettünk részt a Szent István Bazilika előtti szentmisén és az azt követő körmeneten. A Történelmi Vitézi Rendet így koronaőr bajtársaink és az egyénileg részt vevő rendtársaink képviselték.

2010. aug. 21. **Vitéz nagybányai Horthy István** hősi halált halt repülő főhadnagy, kormányzóhelyettes évfordulóján a Gödöllői Királyi Kastély parkjában álló szobránál gyűltünk össze. A pesti törzsszéket is képviselte egy 6-főből álló delegáció, v. Turba László tkp. vezetésével. Minthogy a Kormányzó-helyettesre leghitelesebben édesapja szavaival emlékezhettünk, dr.v. Bucsy László tkp a Kormányzó úr emlékiratainak idevágó fejezetéből olvasott fel egy általa készített

Médiakapcsolat!

FÚSZ – Független Újságírók Szövetsége leveléből idézzük: „Látva az Önök tevékenységét, szeretnénk szoros kapcsolatot kialakítani a Történelmi Vitézi Renddel. Ennek érdekében szeretnénk felajánlani média-háttérünket, újságíró kollégáink munkáját a két szervezet közötti közös együttműködés reményében. Újságíró szövetségünk több honlappal rendelkezik, s folyamatban van egy nyomtatott sajtótermék megjelenése. A www.fusz.hu weblapunkon – később a megjelentetni kívánt újságunkban is – külön rovat biztosításával tudnánk segíteni az Önök média-szereplését, tevékenységük, programjaik bemutatását.” Galambos Tibor VRNT, elnökségi tag; Lezsákné Gyöngyösi Zsuzsanna FUSZ elnöke. A T.V.R. az együttműködés felajánlását örömmel fogadta, v. Hunyadi László főkapitány úr és Dr.v. Bucsy László tkp. úr az együttműködési kérelmet ellenjegyezte.

Nemzetközi bajuszverseny.

Kunsági bajuszkirály-választás.

Kiskunfélegyháza, pünkösöd szombatja. Ez a májusi nap neves győzelmet hozott rendtársunknak, a **szadai vitéz Szentpétery Istvánnak**. Kiskunfélegyházán, a 7 kategóriában megrendezett versenyre 50-en jelentkeztek, a hazai bajuszosokon kívül Ausztriából, Németországból és Franciaországból is érkeztek versenyzők. A fesztivál díszvendégei Háromszék bajuszbajnokai voltak, ők két kategóriában lettek első helyezettek. **A 2010. évi Kunsági Bajuszkirály pedig vitéz Szentpétery István lett,** egyöntetű szavazás eredményeként. (www.bajuszkiraly.hu)

Vitézi Lovas Híradó

A Tarsolyos Lovasegylet: Tagjai a lovassport szeretetén, a közös lovas élményeken és bajtársias lovas barátságon túl a magyarságunkról, történelmünkéről és a lovas hagyományörzés fontosságáról alkotott azonos vélemény fogja össze. Különösen fontosnak tartjuk nemzeti jelképeink, Szent Koronánk, címerrünk, természeti kincseink és környezetünk tisztelését, védelmét. Az ifjesztő lovas őseink hagyományait tisztelő, a lóval való kapcsolaton alapuló természet közeli életformát isteni adománynak tekintjük és hálával fogadjuk. A lovaglásban magyarságunk kifejezésének és megélésének lehetőségeit is látjuk. Őrizzük és védjük a magyar hagyományokat, és ezt a hagyományos magyar öltözet viselésével is kifejezésre juttatjuk. Mind lóháton, mind a hétköznapi gyalogos életben ezért viseljük a magyarságunkra utaló tarsolyt, övet, ékszert, kitűzőt. A belső érték mellett így a külső is kötelezi a tagokat a... magyar emberhez méltó nemes viselkedésre. Célunk a fenti értékrend szellemében összefogni a gödöllői térség lovasait, fogathajtóit és egyetünk pártolóit.

Tarsolyosok Lovasfutár Versenye és Puszták Népe Lovas viadala. Szada, 2010. május 29.

Ez évi lovas programjaink egyik legsikeresebb rendezvénye, Dr.v. Bucsy László tkp. által szervezett lovasfutár ver-

sennyel indult, mintegy 40 résztvevő lovassal: 2-2 lovas – mint hajdan a katonai lovas futárok – lehetőleg vágtaban juttatott el egy levelet a rajttól a célig, fák között kanyargó erdei pályán, 12 természetes akadályt, „vadász-ugrást” és 2 patak-átkelést leküzdve. A verseny győztes párosa volt, amelynek mindkét tagja célba ért és leggyorsabban juttatta el a levelet a célbírónak. Nem gondoltuk, hogy ezt a nehéz, gyors és nem is veszélytelen pályát (a mentő készenlétben állt) fiatal lovasaink is ilyen huszárosan teljesítik. A párosok rövid idő után máris a Czapp Béla VRNT hdgy által szervezett Puszták Népe Lovas viadalon folytatták a versenyt. Próbátetelek: pl. kelevéz-hajítás, rönkhúzás, törökfej-vágás, lóhátról koszorú-szúrás és 2 akadály-ugrás után fergeteges vágtaban elhagyni a pályát. Feladatát mindenki kiválóan teljesítette, megérdemelve a Történelmi Vitézi Rend által átadott nemzeti színű szalagon függő érmeiket. A versenyek alatt zajlott a Szentpétery István VRNT rendtársunk által vezetett Dobogó Baranta Egyesület szintén egész napos edzése is, mely során bárki kipróbálhatta az íjászatot, kelevéz-hajítást, csatacsillag-dobást, v. a karikás ostort. Szép, és tartalmas nap volt. Adjon az Isten sok hasonlót nekünk!

Fotó:v. Bodrogi Imre Endre, Dr.v.Bucsyné Prém Katalin VRNT, Debreczeni Zsolt, Lovas Károly VRNT, Tóth Péter, Winkler Csaba.

Az eseménynaptárt összeállította: **Dr.v. Bucsy László tkp.**

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELET DUNAHARASZTI ALEGYSÉG – BESZÁMOLÓ

2010. május 30. Hősök napja, Dunaharaszti

A Szent Imre kápolna előtt gyülekeztek a vitézek, hogy megemlékezzenek a harctereken és szabadságharcokban elesett hősről. A Dunaharaszti Polgári körrel közösen szervezett ökumenikus Istentisztelet után Gál Sándor elnök úr mondott beszédet. Ezután helyi művészek előadásában hallgattunk meg verseket és énekeket. A műsor után az udvaron felállított Hősök keresztjét vitézi díszörség mellett vitéz Szilasi-Horváth Csaba Székkapitány és Gál Sándor elnök úr közösen koszorúzták meg, majd a résztvevők a megemlékezés gyertyáit helyezték el a kereszt tövében.

2010. június 19. Dunavarsány; vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr emlékművének avatása

Öfőméltóságú kormányzó urunkra emlékezve állított emlékművet Dunavarsány Önkormányzata, talán az Országban egyedülállóan egyhangú szavazással döntöttek a kivitelezésről. A meghívásnak eleget téve rendi zászló alatt érkezett alegységünk a községbe. Jelenlétünk mellett felkérést kaptunk Rendünk nevében egy emlékező beszéd megtartására, e megtisztelő feladat rám, mint székkapitányra

tányra várt. A leleplezés és beszédek után vitézi díszkísérettel helyeztük el a tisztelet és emlékezés koszorúját Kormányzó Úr és az emlékmű előtt, ezután állófogadáson és kötetlen beszélgetésen vetünk részt. Helyállásunkat a szervezők megköszönték.

2010. augusztus 20. Dunaharaszti – Szent István emlékműavatás és szentmise

Városunk megújulásának részeként a római katolikus templomkert átalakításával lehetőség nyílt államalapító Szent Királyunk emlékművének felállítására. A szobor Szent István napjára készült el. A nagytemplomban tartott szentmise után vonultunk ki a szobor mellé, ahol elsőként városunk polgármestere mondott beszédet. Ezután művészettörténész méltatta az alkotást, majd a szobrászművész ismertette művét. A himnusz eléneklése után helyeztük el koszorúnkat.

Alcsoportunk részletes rendezvénytáptára bizonyítja, hogy méltón képviseltük Rendünket és Közép-Magyarország Keleti Törzsszékét, melyeknek büszke tagjai lehetünk. Emellett köszönetünket kell kifejezni a segítő fiatalságnak, akik önzetlenül, szabadidejüket feláldozva szolgálnak rendezvényeinken és megemlékezéseinken. E fiatalok név szerint a következők: Prekup Bernadett, Kiss Evelin, Újvári Balázs hagyományörző honvéd.

Rendünk és alegységünk munkájára Isten áldását kérem, bízunk a jövőben és Nemzetünk felemelkedésében.

Vitéz Szilasi-Horváth Csaba szkp.

KELET-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK, BÁCS-KISKUN MEGYEI CSOPORT – ESEMÉNYEK

Kötönypuszta – Kőkereszt-állítás 2010. július 26.

Régebben őseinknek természetesen volt, hogy életükre, munkájukra, földjeikre Isten áldását kérik, mert tudták, hogy az Ő áldására szükségük van az eredményes munkához. Amikor elhaladtak egy-egy kereszt előtt, megemelték a kalapjukat, keresztet vetettek, elmondtak egy fohászt, vagy csak annyit, hogy „Isten segíts”, mert hittek abban, hogy a nehéz munkában szükségük van erre a segítségre. vitéz Szanyi János elhatározta, hogy vitézhez illő, nemes gesztussal egy kő keresztet állít az út szélére, Isten dicsőségére. Azért, hogy aki elhalad mellette, felnézessen rá, megállhasson előtte néhány percre, virágot tehessen Jézus lábához, vagy ha a hite úgy diktálja: letérdeljen elé és elmondhassa kérését, imáját. Legyen áldott ez a szép, nemes, vitézhez illő megvalósult szándék! Legyen áldás vitéz Szanyi János és családja munkáján!

kalmából. A tanulók ének és zeneszámokkal, versekkel és fúvós számokkal tették felemelővé a megemlékezést, amelyet vitéz Molnár Piroska dr. Juharosné szkp. vezetett le. Emlékbeszédet mondott Molnár János a Nemzetőr Egyesületek Orsz. Szövetsége hagyományörző szekciójának parancsnoka.

Az én búcsúm....

...Székkapitánnyá történt kinevezésemkor, 10 évvel ezelőtt megkaptam az engedélyt arra, hogy a hadnagyi munkát is végezhessem, székkapitányi rangban. Az eltelt idő alatt – azokkal, akik kezdettől a csoport tagjai – és azokkal is, akik közben, minden évben szaporították a létszámot, sok szép érdekes állománygyűlést, néha szomorú eseményt, búcsúzást is átélünk, miközben a Történelmi Vitézi Rend tekintélyét és hírnevét is öregbítettük. Több száz fotó, írárok őrzik a kirándulások, előadások emlékét, de szívünkben, emléke-

inkben beszélgetéseket, együtt munkálkodásokat is őrünk, amelyek emberi, bajtársi kapcsolatokkal gazdagították életünket. Mindennek ideje van. A vetésnek, a növekedésnek és az aratásnak, de elérkezik a pihenés ideje is. A pályámon kapott sok szép kitüntetés között a legerősebbet nem régen, telefonon kaptam vitéz Eichhardt Ernő 91 éves rendtagunktól, aki hála Istennek, itt lehet közöttünk. Ő elmesélt néhány epizódot a II. világháborús emlékeiből és a név szerint tisztelével és elismerésével megemlégett katonai előjárói után engem is besorolt ezek közé. Köszönöm szépen!

Megköszönöm az előjáróim eddigi bizalmát és elismerését. Köszönöm rendtársaimnak, hogy együttműködő szeretettel és bizalommal fogadták el vezetői elképzeléseimet, segítettek azok megvalósulásában, mert mindenkor hangoztattam és vallom, hogy legénység nélkül nincs tábornok sem! Szívvel kívánom, hogy ez a jövőben se változzon!

A telefonszámom, e-mail címem, sőt a lakáscímem is változatlan maradt, ahol aki szükségét érzi, hogy velem beszéljen megtalál. Kecskemét 2010-09-09

Főkapitányi köszönet

Köszönetem fejezem ki **vitéz Molnár Piroska Dr. Juharosné székkapitány asszonynak**, Rendünk érdekében tett minden tetteért, előrevivő gondolataiért, csapat-építő, egységet megőrző munkájáért. Emlékeztetünk a vitézi bálók szervezésére, az avatási ceremóniák előkészítésére, több nagyszabású rendezvény szervezésére, előkészítésére. Továbbra is kérjük, hogy kedves és határozott egyéniségét Rendünk munkájában kamatoztassa. Segítse a fiatalok tevékenységét – akik számítanak is arra, hogy sokéves tapasztala-

Bemutkozás:

Megköszönöm Dr. Juharosné vitéz Molnár Piroska Székkapitány Asszony sok éves áldozatos munkáját, amit Rendünkért és egyben a nemzet felemelkedéséért tett. Ezúton kérem tisztelettel, hogy a jövőben is támogassa a Bács-Kiskun megyei alcsoport (állomány) munkáját.

Köszönöm v. Hunyadi László főkapitány úr bizalmát. Elődom „magasra tette a lécezt,” de minden tudásommal azon leszek, hogy feladatokat a lehető legjobban lássam el. Akasztói születésű vagyok, jelenleg Soltvadkerten élek családommal, Szervánszky Judittal, feleségemmel és két leány gyermekemmel Csengével és Kincsóval. Szakmám szerint borász vagyok, saját vállalkozást vezetek, szőlőtermesztéssel, borpalackozással foglalkozom. Soltvadkerten szervezem az Attila Király Népfőiskolát, ahol keresztény erkölcsstanról, rovásírásról, valós magyar történelemről, a Szent Koronáról és elhallgatott nemzeti költőkről, neves előadóktól hallhatnak előadást a látogatók. Fontosnak tartom az emberi kapcsolatokat, az együtt-

Nemzetes Pintér Gyula ref. lelkész, Rendünk tagja és Dr.v. szilágysomlyói Szilágyi László kunszentmiklósi rendtagunk kitüntetését vehetett át.(képviselet Dr. v. Szilágyi László)

Állománygyűlés Kunszentmiklóson

A Bács-Kiskun megyei Alcsoport 2010. október 2-án Kunszentmiklóson tartotta őszi állománygyűlését a református közösségi házban, melynek vendégei voltak vitéz Hunyadi László főkapitány, vitéz Soltész Gyula főszéktartó és vitéz Cserenyés Pál tb. törzskapitány. Bemutakozott az alcsoport új vezetője, vitéz Suhajda Krisztián mb. székkapitány. A főkapitány megköszönte vitéz Molnár Piroska, Dr. Juharosné tb. székkapitány asszony hosszantartó eredményes munkásságát és az alcsoport támogatását kérte az új tisztségviselők részére, mivel a vitézi hadnagy poszton is változás történt: vitéz Walthier Julianna, Mohauptné v.hadnagy asszonyt vitéz Tiszavölgyi István váltotta. Bemutásra kerültek az idén avatott rendtársak is, majd a főkapitány kitüntetésekkel adta át. A találkozó házigazdája, nagytiszteletű nemzeti Pintér Gyula rövid előadást tartott a város büszkeségéről, Virágh Gedeon szabadsághős huszár őrnagyról. Ezt követően megtekintettek egy rendkívül gazdag, Petőfi Sándorral kapcsolatos relikviákat bemutató helyi magángyűjteményt. Az állománygyűlés bajtársi ebéddel ért véget.

vitéz Molnár Piroska Dr. Juharosné szkp.

tával a nehéz pillanatokban, döntés-helyzetekben irányt mutasson. Jó egészséget, pihenést – de erőt és harcos szellemet kívánok továbbra is Önnek, kedves Piroska!

Megköszönjük **v. Walthier Julianna, Mohauptné v. hadnagy asszony** eddig kifejtett munkáját, szolgálatkészségét, Rendünk és a Bács-Kiskun megyei Alcsoport érdekében tett minden lépését. Nem elköszönünk – megköszönjük eddigi munkáját; s kérjük, lehetőségeihez mérten továbbra is vegyen részt Rendünk életében.

vitéz Hunyadi László főkapitány

működés és a kompromisszum-készség mellett a Rendi Kódex előírásainak szigorú betartásával végzett felelősségteljes munkát. Úgy gondolom, nagyon sok még a tennivalónk. A Történelmi Vitézi Rend feladata Magyarország igaz történelmének, kiváló hírnevének terjesztése az egész világon, a fiatalok nemzeti öntudatra nevelése, hogy büszkéek legyenek történelmükre, elődeikre és át tudják adni gyermekeiknek, unokáiknak, sok generáción keresztül a magyar szellemiséget, hogy ők vigyék tovább a lángot.

v. Suhajda Krisztián mb.székkapitány

v. Tiszavölgyi István a Bács-Kiskun megyei Alcsoport újonnan kinevezett vitézi hadnagy. Munkájához sok sikert kívánunk!

DÉL-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

Hősök napja, zászlószentelés

Találkozásom Farkas Bertalannal

A Magyar Veterán Repülők Pécsi Szervezete a Hősök Napján emlékművüknél ünnepi megemlékezést és adományozásból eredő zászlószentelést tartott május 30-án.

Tekintettel arra, hogy a fent említett szervezet tisztelt elnöke és egyben a rendezvény levezetője **Fehér Endre VRNT** tagtársunk, régi ismeretségünk okán meghívott, s megjelentem az ünnepi rendezvényen. Az ünnepi beszéd és szavalatok után **v. Somody Ferenc m.kir.honv.ales. özvegye, mint zászlóanya** kötött szalagot a zászlóra, úgyszintén **dr. Papp Judit Pécs Megyei Jogú Város címzetes főjegyzője**. Ezt követően a táborig elhelyezték a zászlót megáldották és felszentel-

ték. A város nevében dr. Papp Judit koszorúzott, én is elhelyeztem piros rózsákból álló nemzetiszín szalaggal átkötött csokromat a magam és a T.V.R. részéről.

Fehér Endre tagtársunk a jelenlévők rövid türelmét kérte és bejelentette, hogy űrhajós delegáció jelezte érkezését **Farkas Bertalan** vezetésével. Rövidesen meg is érkezett az első hazai asztronauta, kíséretében egyik űrhajós társa, **Valerij Rjumin** és felesége, a szintén űrhajós **Jelena Kondakova**, valamint a NASA-tól **Loren Acton**. Rövid beszélgetést folytattunk Farkas Bertalannal, majd felkérésének örömmel eleget téve fotózkodtunk dr. Papp Judit főjegyző asszonyt közre fogva.

Fotó: Kovács János

Örömhír! 114 év után magyar tábla a torinói Kossuth szobron!

A T.V.R. tagja, **Dr. vitéz Szentgyörgyi Miklós kp.szkp.** gondolatát tett kö-

vette, s munkája, kitartása révén, valamint Pécs város polgármesterének, Páva Zsolt úrnak, a kárpátaljai származású pécsi Romaszky László úrnak, a Fórum Sopianae szervezetnek, s többeknek támogatása eredményeként végre magyar nyelvű tábla került a Kossuth emlékmű talapzatára. Így az arra járó magyar zarándokok anyanyelvünkön is olvashatják a feliratot, mely pontos fordítása az olasz szövegnek. A „turini remete” halála után két évvel (Kossuth: Monok, 1802. IX. 19.–Torino,

1894. III. 20.) Cegléd lakossága állította a szobrot, olasz felirattal.

„Határtalan város, Határtalan színház” – A Pécsi Harmadik Színház 2008-ban indult programja, melynek célja, hogy a határainkon túl működő magyar nyelvű színtársulatoknak folyamatosan bemutatkozási lehetőséget kínáljon. Fellépő volt: **Kassai Thália Színház, a szerb Déli Kulturális Övezet társulatai, a Szabadkai Népszínház Magyar Társulata, a szabadkai Kosztolányi Dezső Színház, a nisi Szerb Népszínház.** Az ősz pedig az erdélyi, román és magyar nyelvű társulatok előadásai-
val köszöntött be: **Kolozsvári Állami Magyar Színház, sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház, a bukaresti Komédia Színház és az aradi Ioan Slavici Színház** vendégjátéka színesíti a pécsi kulturális életet.

Vitézavatás Nagykönyiban

Nem mindennapi esemény keltette fel Nagykőnyi lakosainak érdeklődését 2010. augusztus 8-án: ünnepi vitézavatást rendeztünk. **V. Kovács János nyugállományú honvéd alezredes, a Honvéd Hagyományörző Egyesület Szekszárd Városi Szervezet elnöke** tudomást szerzett egy doni katasztrófát átélő volt magyar katonáról, ki Nagykönyiban él. **Horgos Jeges Józsefet, a 90 éves veteránt** felkereste lakásán, és a viszontagságos, kalandos út megismerése után fejében megfogalmazódtak a további tennivalók. A gépezet elindult. Annak rendje és módja szerint kéréssel fordult a T.V.R. prominens illetékeihez Horgos úrnak a Rendbe való felvétele érdekében. Előterjesztését megerősítette néhány hagyományokat ápoló

egyesület pecsétjével, valamint nem utolsó sorban **dr. Holló József Ferenc altábornagy úr HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum főigazgatójának** ajánló soraival. Horgos Jeges József felvételét a V.SZ. támogatta. A doni áttörés túlélője hőstettéért vitézségi érmet kapott: a 35-40 fokos hidegben embertelen körülmények között biztosította csapatának a lőszerutánpótlást. Hazakerült 1943 nyarán, 1400 km gyaloglás után. A civil életet nem sokáig élvezte, mert tartalékos szol-

gálatra hívták be, a főváros védelmére. Kőbányán megsebesült, fogságba esett, Resicára vitték bányamunkára. Három és fél év után, 1948 nyarán tért ismét haza. Több, mint ötven évig szolgált a Katolikus Egyházat a község templomában sekrestyésként és harangozóként, ezért **Mayer Mihály püspök úr** elismerését, köszönetét és főpásztori áldását vehette az ünnepelt. **Gyulai István a Volt Hadifoglyok Szövetségének megyei elnöke** Hadifogoly emlékérmét adományozott Horgos

Jeges József úrnak. Megismerve hősi nacionalitását, v. Hunyadi László főkapitány úr készséggel állt az ügy szolgálatába. Tekintettel azonban az avatandó vitéz hajlott korára, egészségi állapotára, az ünnepélyes vitézavatást lakhelyén, Nagykönyiban tartottuk meg. A benépesült katolikus templomba pontban 10 órakor bevonultak a vitézi zászlók, az országvédő pajzs, a Rend több vezető tisztségviselője, főkapitány úrral az élen, kiket v. Decleva Ferenc mb.v.hdgy fogadott. Jelentést tett főkapitány úrnak, engedélyt kért az eskütétel és a vitézavatás megtartására. Elhangzott a felhívójel trombitán, a vitézek hitvallása, a Magyar és Székely Himnusz. **Szabó Péter polgármester úr és dr. Hadházy Árpád a Tolna Megyei Közgyűlés elnökhelyettese** köszöntötték a jelenlévőket Kiváltképpen a Történelmi Vitézi Rend újonnan avatott

vitézének, vitéz Horgos úrnak szóltak a méltató szavak. Az avatási ünnepet követően főkapitány úr kezdeményezésére felkerestük Nagykőnyi világháborús emlékművét és tisztelgő főhajtás mellett helyeztük el a kegyelet virágait. Az ezt követő ünnepi fogadáson kötetlen beszélgetés közben tanúbizonyságot szerezhettünk avatottunk szeretettől, tisztelettől övezett megbecsüléséről, a rokonság, a község vezetése, barátok és nem utolsó sorban az egyház részéről. v.Kovács János az ünnepi esemény befejezésekként annyit mondott: „aki bajtársaiért az életét kockáztatja, megérdemli a vitézi címet.” Tisztelet a hősöknek!

v. Decleva Ferenc mb.v.hdgy

ARCHÍVUM

A Történelmi Vitézi Rend
archívuma számára
köszönettel fogadunk fényképeket,
rajzokat, képeslapokat, tábori levelezőla-
pokokat, személyes dokumentumokat
a katonaeletről.

Postacím:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület
1095 Budapest, Soroksári út 46.

KELET-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK, HAJDÚ-BIHAR, SZABOLCS-SZATMÁR M., DEBRECEN VÁROS

Árvízi védekezés

Sajnos, az árvíz az Észak-Magyarországi régióban nagy pusztítást végzett. A védekezési munkában önkéntesen, többen részt vettek a Történelmi Vitézi Rend részéről. Kiemeljük *v. Lovas-Sajtos Szilárd szkp. tábori lelkész úr* tevékenységét, aki az árvízzel sújtott településeket járva a segélyezést végezte. Munkája során több tonna élelmiszert, fertőtlenítőszerrel juttatott el a rászorulóknak. Többen segítettek a T.V.R. részéről az adományok gyűjtésében is, mely során tartós élelmiszereket tudunk átadni. Tanévkezdés után juttattuk el a szintén segélyként érkezett kb. 800 db tankönyvből álló csomagot egy árvíz sújtotta település általános iskolájának.

Hol sírjaink domborulnak...

A Történelmi Vitézi Rend Hajdú-Bihar és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei székkapitánysága 2009 év végén a következő évre kiemelt feladatnak határozta meg a Magyar Arany Vitézségi éremmel kitüntetett és területünkön eltemetettek sírjainak felkutatását és szükség esetén a sírok gondozását. A rendelkezésre álló információink szerint két ilyen sír talál-

ható a megyéinkben: *Polgáron Enczi István és Nagyszekeresen Póti Károly szakaszvezető sírjai*. Nagyszekeresen nem volt könnyű dolgunk, hiszen Póti Károly posztumusz kapta a kitüntetést, 1939. március 15-én a hadak útjára lépett. Leszámoltja nem volt, s az eltelt 70 év alatt a sír és a tett feledésbe merült. Rendtársunk, *v. Gál Csaba* családi kötődése révén vállalta a sír felkutatását, mely nehézkes, körülményes volt, de sikerrel járt. A több évtizeddel ezelőtt felhagyott régi nagyszekeresi református temetőben próbálták megtalálni a sírhelyet. Végül a szülői sírtől több, mint száz méterre, egy öreg tölgyfa alatt találták meg a hant maradványát. A hely pontosságát erősített meg, hogy a földön a régi fejfa maradványa hevert. Miután a helyszínt sikerült azonosítani, Csaba felkereste Csúri Lajos református lelkészt, hogy a Református Egyházközség hozzájárulását kérje a református temetőben levő sír gondozásához; ezek birtokában május 15.-én indult a munka. Kora reggel hatan érkeztünk szerszámokkal felfegyverkezve a nagyszekeresi régi temető kapujához, ahol szomorú látvány fogadott. Gondozatlan temető, hatalmas gazzal. Az első feladat az úttörés volt a sírhelyhez. A helyszín bejárása után két csapatra oszlottunk. Az első csapat a bejárattól a sírig motoros kaszával utat készített, a másik csapat a sír rendbetételét végezte. Először a bokroktól fejszével-csákánnyal szabadítottuk meg a hantot, kapákkal az aljnövényzetet és futónövényeket irtottuk ki és szabadítottuk ki a sírt. Félve, hogy a borostyán gyorsan visszánő, fel-

is ástuk és a gyökerektől-indáktól megtisztítottuk a helyet. Felállítottuk az új fejfát, amit szintén *v. Gál Csaba* nemzetes úr készített, rajta új sírfelirattal, valamint a régi fejfa maradványát is ezen rögzítette. Virágok kerültek a friss-tiszta hantra, a nemzeti színeket jelképezve, majd kavicssal kerítettük körbe a most már elkészült sírt. A munka végeztével a sírt körbeállva közösen imádkoztunk és mondtuk el a Vitézi Rend hitvallását. Csúri Lajos lelkész úrral közösen. A T.V.R. keleti állománya vállalta a sír gondozását, de ígéretet kaptunk a családtól is a segítségre és lelkész úr is vállalta, hogy a konfirmandusok minden évben gondozni fogják a sírt. **Azt a sírt, melyet a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság 2007. szeptember 12-én 68/2007. számú határozatával „A” kategóriában a Nemzeti Sírkert részévé nyilvánított. Azt a sírt, ahol hazánkért életét áldozó hős fekszik. Azt a sírt, melyben a nyugvó hőst nem szabad soha felednünk, példaképpé kell állítanunk az ifjúság elé. A sír felkutatásában, rendbetételében és gondozásában résztvettek: *v. Gál Csaba, v. Fekete Ferenc Zoltán szkp., v. Gál Zoltán, Kujbus János VRNT, dr. Bába István László várományos és v. Bacskó György.***

Hőstette: vitéz Póti Károly szakaszvezetői rendfokozatig lépett előre. Továbbszolgáló szakaszvezetőként a 24. Határ vadász Zászlóalj portyázó század 24/4 feketeradói őrsének ideiglenesen megbízott parancsnoka volt 1939-ben. A zászlóalj parancsnoka ekkor vitéz Könczöl Pál őrnagy. Az 1938. november 2-án kihirdetett első bécsi döntés Kárpátalja akkor cseh ellenőrzés alatt levő területinek egy részét nem juttatta vissza Magyarországnak. A határok őrzésére, ellenőrzésére, megtartására és keleten az át nem adott részek visszafoglalására 1938-ban kezdődött a határ vadász alakulatok létrehozása. A 24. Határ vadász Zászlóalj 1939. januárjában alakult beregszászi helyőrséggel. Az alig felállt zászlóalj hamar átesett a harcérinkézésen és a tűzkeresztségen. A fegyveres harcok március 15-én kezdődtek, hajnali 3 órakor: A feketeradói őrs 25 fős szakasza őrsparancsnokukkal, Póti Károly tsz. szakaszvezetővel az élen előre elkészített terv alapján megtámadta a cseh kézen lévő Szászfalu drótkadályok mögé betelepült helyőrségét. A szakasz a községet négy irányból közelítette meg, de a géppuskákkal megerősített helyőrség erős tűzzel fogadta a magyar csapatot. Póti Károly, mint parancsnok, magához ragadta az egység golyószóróját és a legelső között tört előre az ellenség felé. A túlerőben levő ellenség tüzétől megebesült; a magyar támadás elakadt. *„Az a hősiesség, bátorság és önfeláldozó kötelességerzet, amellyel a szakaszparancsnok még a legnagyobb tűzben is vezette az őrsöt, a legénységre erősítőleg hatott.” (Magyar Katonaújság 1939 május 21).* A helyettes parancsnokot magához rendelte és neki újabb utasításokat adott. A csehek harckocsival támogatva ellentámadásba kezdtek, de a szakasz nem hagyta magára parancsnokát. Hősi kitartása során újra meg-

sebesült, de még ekkor is buzdította alárendeltjeit. Tartották állásukat az ellentámadás alatt és védték a határt életük árán addig, míg a szomszédos őrs erősítése meg nem érkezett. Póti Károly egy cseh harcokosi ellentámadásakor közvetlen irányzással a harcokosi géppuskájából közvetlen közelről kilőtt, több, fejét ért lövés következtében életét vesztette. A véres küzdelemben 13 magyar katona halt hősi halált, köztük Póti Károly tsz. szakaszvezető. A holttesteket a tiszabecsi általános iskolában terítették ki. Póti Károly holttestét a szülei és testvérei azonosították, majd a koporsót a holttesttel lovasszekérrel szállították haza Nagyszekeresre, a ma ukrán-román határ mellett fekvő kis faluba. *A harcban tanúsított vitéz és bátor magatartásáért vitéz Horthy Miklós kormányzó úr az 1939. április 11-én kelt felterjesztés alapján posztumusz Magyar Arany Vitézségi érem a hadi szalagon kitüntetés adományozta. Ő volt, aki harmadikként kapta meg ezt a kitüntetést.*

A sír felkutatásában és a családi emlékek felelevenítésben unokatestvére, Tamás Zsigmondné Irénke segített. Az életrajz összeállítását a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum munkatársai, a még egyetlen élő testvér, Kovácsné Póti Mária, valamint a dr. Szentváry-Lukács János által gondozott honlap segítette. Hálás köszönet érte!

Berekfürdő, Nyári Református Ifjúsági Tábor

„Te azért a munkának terhet hordozzad, mint a Jézus Krisztus jó vitéze.” II. Timóteus levél:2:3

Ez az idézet volt a Baktalórántházai Református Egyházközség által szervezett 2010. július 19–23-a közötti Nemzetközi Református Ifjúsági Tábor jelszava Berekfürdőn. A tábor megrendezésének pénzügyi alapját a baktalórántházai trianoni megemlékezésen befolyt adományok biztosították. Erre szükség is volt, hiszen több, mint ötven fiatal volt részese az egyhetes együttlétnek határon innen és túl. A határon túli: kárpátaljai, parciumi, erdélyi és délvidéki fiatalokat elkísérték lelkészeik is. Ezen az eseményen kapott felkérést a Történelmi Vitézi Rend és a Táborigi Lelkészi Szolgálat, hogy egy esti közösségi foglalkozás keretében mutassuk be a két szervezetet, azok történetét, mai munkáját és a célokat. A HM Táborigi Lelkészi Szolgálat Protestáns szolgálati ágáról v. *Lovas-Sajtos Szilárd fhdgy. táborigi lelkész*, a Vitézi Rendről v. *Bacsó György v.hdgy.* tartott előadást. A fiatalok nagy érdeklődéssel hallgatták az előadásokat és aktívan részesei voltak a beszélgetésnek. Munkánkat *segítette Szenn Péter lelkész úr, aki Rendünk VRNT tagjaként és meghívott délvidéki lelkészként tagja volt a táborozóknak.* Az előadáson részt vett *Csúry István nagyváradi református püspök úr* is. Az előadásokat videók és képek színesítették, melyek Rendünk életét és a táborigi lelkészek koszovói békefenntartásban végzett munkáját mutatta be. Az est végén a T.V.R. nevében könyvjelzőket ajándékoztunk emlékeztetőül a fiataloknak, rajta a Rend címerével és a tábor bibliai idézetével. A kísérő lelkészek könyvet kaptak a Táborigi Lelkészi Szolgálattól. Külön köszönet *dr. Kovács Kálmán lelkésznek*, aki ismét gondolt ránk és elvárt bennünket erre az előadásra.

v. Bacsó György v.hdgy.

Báró vitéz Emődy Dániel, a Pro Patria Alapítvány elnöke – önfeláldozó tevékenysége: szerte a Kárpát-medencében, Nagykállótól Nagykárolyon, Székelyhídon, Berettyóújfalun át Simonyifalváig a Regionális Simonyi Napok keretében éveken keresztül helyezte el márványtáblákat „a legvitézebb huszár” emlékére, mert Simonyi ezredes nem csak a háborúban, de a békeidőben is hazáját szolgálta minden erejével.

A LEGVITÉZEBB HUSZÁR

A 12. Debreceni Simonyi Napokat tartották városunkban 2010. május 13-16. között, itt nem részletezhető igen gazdag és látványos programokkal. A szervezők fő célkitűzésüknek tekintették Simonyi Óbester (ezredes) és a magyar huszárság emlékeinek ápolását, a régi debreceni hagyományok felelevenítését, újak megteremtését és a kor hősi alakjainak felidézését. **Báró vitéz Simonyi József a legvitézebb huszár** az utolsó török, majd a napóleoni háborúk hőse volt. A tűzkeresztségen 1788. november 11-én esett át. 1792-ben, rövid békeidő után, megkezdődött a francia háborúk, csaknem negyedszázadig tartó korszaka. A jóvágású huszár szinte egész férfikorát a harctereken töltötte. Hamar felhívta magára a figyelmet felderítő járőrként végrehajtott bravúrjaival. Például tizenhat huszárral megtámadott és szétugrasztott egy hatvanfős francia őrzőparódit, szabályos párviadalban levágva parancsnokukat. Az 1795-ös rajnai hadműveletek végén őrmesterré léptették elő. A következő év Észak-Itáliában talált. Augusztus elején a Garda-tó melletti, menekülésre is beillő visszavonulás közben szakaszával visszaszerezte az ellenégtől a tartalék tüzérség harminc ágyúját. Hőstette tiszt elöléptetést eredményezett. A Rajna vidékén harcolt 1799-től. A vakmerő fiatal hadnagy egy járőrözés során 50 katonájával egy nap leforgása alatt több száz franciát ejtett fogságba, továbbá több lovat zsákmányolt, mint amennyi egy huszárszászlóalj teljes lóállománya. Ezért a tettéért 1802-ben elnyerte a Mária Terézia Rendet, aminek alapján osztrák, majd magyar bárói címet és ehhez tartozó birtokot kapott Arad megyében. A kulmi csata után 1813-ban alezredessé léptették elő. A lipcsei „népek csatájában” egy lövedék a szíve fölött lévő tárcában akadott meg. A csata után ezredessé és ezrede parancsnokává nevezték ki. Utolsó bravúrját 1814. február 20-án hajtotta végre. Ezredével éjszaka átúszta a megáradt jeges Rhone folyót és rajtaütésszerűen elfoglalta Lyon városát. A magyar lovasvezér mintaképének nevezett Simonyi hírnevét a vakmerőségig menő bátorságával és vilámgyors döntéseivel vívta ki. Fején és testén kardvágások tanúsították vitézségéről. Katonái, akiket személyes példájával, bőkezű jutalmakkal és drákói büntetésekkel fanatizált, gondolkodás nélkül követték a tűzbe vagy a jeges áradatba. Katonái szolgálata során 72 kitüntetést kapott.

Békeidőben: 1818 áprilisában Nagyváradról Debrecenbe települt át. Huszárra a Nagyerdőben rengeteget gyakorlatozott, elhatározta, hogy az odavezető utat megjavíttatja: „báró Simonyi József 200 forintot és megfelelő munkáskezeket ajánl fel, hogy a városból a Nagyerdőig alkalmas töltés, sétaút és a sétaút mentén fasor, vagyis allé létesíttessék.” Az út elkészült, amelynek mentén két oldalt nem kevesebb, mint 600 akácsemetét ültettek, hogy a debreceni polgárok a fasor árnyékában tudjanak kisétálni, kikocsizni a Nagyerdőre. Javasolta: a város hozzon létre egy fürdőt és vigadót, ahol a debreceni civisek a Nagyerdő hús fái alatt, kellemes környezetben tudjanak felülni. 1826-ban felépült a Fürdőház és a Vigadó. Ez utóbbi a legnagyobb múltra visszatekintő polgári vendéglátóhely a debreceni Nagyerdő szívében. Ma is várja vendégeit a mögötte lévő gyógy- és élményfürdővel egyetemben. Simonyi Óbester azt is megmutatta tetteivel, hogyan lehet hős békében egy katona. Az ő nevét őrzi a Bem tértől a Nagyerdőig vezető út és a Simonyi Óbester Lovas Fesztivál.

v. Nagy Sándor sajtóreferens

ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK

Körömi Rákóczi Fesztivál

Néhány nappal ezelőtt Köröm község egy tengerbe nyúló félszigeten feküdt. Így volt ez 303 évvel ezelőtt is. Most már

világosan láthatja mindenki, miért volt községünk határa az ónodi országgyűlés tényleges színhelye. Miért verték fel az ország sátrát ezen a fennsíkon? És miért itt ünnepeljük év-ről-évre ezt a történelmi eseményt.

Ebben az emlékparkban a Nagyságos Fejedelem személye mellett meg kívánjuk örökíteni az ő „zászlóvivőit”, vagyis főtanácsosait és hadvezéreit is. Az ő üzenetük számunkra:

VITÉZAVATÁS EGERBEN

2010. augusztus 15-én Egerben a Szerviták templomában avatták vitézzé Dr. Juhász István rubin diplomás jogászt. Az avatáson – a családtagokon kívül – megjelentek: a Történelmi Vitézi Rend központi és Északkelet-Magyarország Törzsszék képviselői zászlóval; a Honvéd Hagyományörző egyesület képviselői az 1940-es évek katonai egyenruhájában a helyőrség zászlójával; a Magyar Gárda

Hagyományörző Egyesület tagjai nemzeti színű és Árpádsáv-zászlókkal; az 56-os Szövetség Heves m. elnöke; a Jeruzsálemi Lovagrend; a Templomos Lovagrend és a Szent György Lovagrend képviselői. Díszőrséget adott egy cserkészlány és egy cserkészfiú, s jelen voltak a meghívott ismerősök, valamint az eseménnyel szimpatizáló városi polgárság.

Az avatás befejeztével laudációt dr. Cs. Varga István professzor úr mondott. A sok széptől és jótól nem győztünk csodálkozni, mindenki az átélt élményeket próbálta feldolgozni.

Kolos atya sötéten látó szavai jól utalnak erre:

„Ennek a kornak embere abban különbözik valamennyi elődjétől, hogy bedeszálta az eget. Szakított Istennel, de ettől Isten még tovább létezik! Az ember törölte az életcélok közül az üdvösséget, hogy a szellemiek rovására anyagi erőket nyerjen. A hitelhagyott ember nem épített többé katedrálisokat sem városaiban, sem lelkében. Az isteni javak: igazság, szépség, jószág, szeretet és a

Mindannyiunknak a Magyar Nemzet zászlóvivőinek kell lennünk, kinek-kinek a maga helyén és tisztségében, de a Fejedelem jelmondata szellemében: Cum Deo pro patria et libertate – Istennel a hazáért és szabadságért!

vitéz Tóth Tibor, a Rákóczi Szövetség megyei elnöke

belőlük fakadó emberi értékek: család, hűség, közösség, stb. földőzöngésével nyert mérhetetlen energiát mozdonyokra, tankokra és bankokra fordította.” Ez a felemelő, szívet-lelket melegítő ünnepség és a megtelt templom ennek ellenkezőjét bizonyította. Bizonyította, hogy vannak még olyan magyarok is, akik nem kíváncsi-ságból, hanem Teremtőnk iránti szeretetből jelennek

meg az Isten házában. A kipirosodott arcú és csillogó szemű résztvevők fegyelmezett ma-

gatartása azt sugallta, hogy mi nem mondunk le nemzeti önrendelkezésünk és egységünk megteremtéséről, zsvány módra

elrabolt területeink visszaszerzéséről! Az ünnepségen elhangzott beszédek és énekek azt bizonyították, hogy Isten, Haza, Nemzet és nyelv olyan összekötőkapocs, amelynek segítségével a magára talált magyarság bizvást nézhet a jövőbe. Az avatás és az azt követő ünnepség hangulata hűen tükrözte Kossuth Lajosnak városunkban elhangzott mondását: *„Egerben nem hirdetni, itt tanulni lehet a hazafiságot!”*

Dr. Csank István
v. Juhász Béla szkp.
Harsányi Jenő VRNT

HŐSÖK TEMETÉSE 66 ÉV UTÁN

A boldog szunnyadókhöz

„Ne zúgjon barangszó, sem ágyuk orgonája!

Csak egy könnycsepp, síró anyaszív

Nyilalljon be a porladó szívekbe,

Mit megérez fia, a boldog szunnyadó.

Ezért hát csitt... csak fojtva, lopva fájjon.

Hogy azóta nincs árva a világon,

Mióta oly messze földeken némán fekszenek.

Keresztjük korhadt, vagy sírjuk már jeltelen.

Aludjatok hát, Isten katonái,

Aludjatok, Ti boldog pihenők!

Ringasson szelíden, mint az álom.

Idégen földek, távoli temetők.”

MEZŐTÁRKÁNY elsőként a hevesi települések között újratemeti hőseit, útszélén elhaltolt és kiásott katonáit. Szeptember 4-én ez történt. Megható együttlét fűzte egybe ma a magyarokat egy kisközség templomában, s a temetőben. E példaadó heves megyei községről első okleveles említés 1263-ból maradt fenn, ekkor még *Tottarkan* néven volt ismeretes. A 15. században a falu az egri káptalan birtokába került, Eger 1552. évi ostroma során a felvonuló török hadak Mezőtárkányt is elpusztították. A 17–18. század fordulóján többször is elnéptelenedett, majd ismét betelepült. A napóleoni háborúk idején a vármegye nemesi felkelő lovasságának egyik állomáshelye volt. A szertartás a Hevesi Főesperesség Kápolnájában kezdődött, mely zsúfolásig megtelt.

Ott voltak a település előljárói és felvonultak a történelmi zászlók is.

Egy névsoron a két világháború áldozatainak száma 133 fő. És a most temetendő két hős, akiknek lelki üdvéért most imádkozik az Úr földi szolgája, kiknek lelke 1944 óta, 66

éve bolyong, mert temetetlen holtak. Mint a kutyákat, úgy kaparták el őket 1944-ben a 33-as út melletti árokban, az orosz invázióban hazájukért hősi halált szenvedőket. Besenyőteleknél találtak rájuk. Itt érte a halál a honvédet és a zászlóst, Füzesabony előtt Besenyőtelken, akiket az örökkévalóságnak adtak át a szentmise keretében. A csontokat állítólag nem fogadta be a besenyőteleki polgármester, hát vándorolt még néhány évet a maradék földi dokumentum, míg a mezőtárkányi polgármester asszony lehajolt értük. Ehhez persze kellett az akkumulátor is, rendünk tagja, nemzeti Harsányi Jenő, aki a mozzatja lett ennek a lelki kútnak, a kimerhetetlen szomorú történetnek

A második világháború nagy károkat okozott Besenyőtelken is. A többnapos helyi harcok következtében a település középületeit, lakóházait óriási károsodás érte. A községházán lévő hivatalos iratok jó része megsemmisült. Ebben a harcban vesztette életét az a két katona, akik az árokpárt egyik mélyítési munkálatainál kerültek felszínre.

Besenyőtelek megtagadta halottait az előljárási miatt, ezért kerültek a földi maradványok Mezőtárkányba.

A példázatos vállalásról, s ezzel a Szent Korona szolgálatról szólt a történész, dr. Bakos Batu, aki igaz magyar gondolatokkal, felüdítő magyarsággal szólt. Vitéz Nagybozsoki József Sátoraljaújhelyről a magyar kálvária legszebb mementőjaként idézte Áprily Lajos verseit.

A történelmi zászló nyomában kivonult a tömeg a templomkertbe, hogy együtt vonuljanak a temetőbe, végső búcsút vesznek majd a világháború áldozataitól.

Patkós Attila a Szeretet himnuszával emelt el bennünket a hétköznapok talajáról, s valóban, ahogy telt az idő, s minél közelebb kerültünk a végső szertartáshoz, annál jobban éreztük, az elveszett haza lemészároltjaihoz kerültünk közelebb. „Azért vagyunk a világon, hogy halottaink IS otthon legyenek benne.”

Igazán felemelő ebben a mezőtárkányi misztériumban az volt, hogy mindannyiunk hősi halált halt őseit temettük el újra – vagy egyáltalán: először. Képzletben, mert még mindig vannak, akikről nem tudjuk, hol vannak csontjaik, hol egy árulkodó irat a belső zsebben.

Harsányi Jenő VRNT

Egy szerelmes levél, egy utolsó, melyet hiába várt az itthon hagyott menyasszony, feleség, megtört szívű anya. Kis történelmi játék volt ez a délután, ahol négy fehér inges magyar emelte vállára a nemzeti szalaggal letakart koporsót, melyet szuronyos katonák kísérték az utolsó stáció helyszínére.

v. Szíki Károly
v. Juhász Béla szkp.

NAGYSIKERŰ HANGVERSENY!

Eger, Szerviták temploma, augusztus 15. Az ünnepi és kivételes vitézavatást követő hangverseny Prof. Dr. v. Szirmai László úr hathatós közreműködésével jött létre. **Az előadók: v. Bálint Natália, s v. Szabó Balázs fiatal művészek tették szebbé a Nagyboldogasszony Ünnepi megemlékezést.**

A bevételt a művészek az egri Szervita templom felújítására ajánlották fel. Köszönet e nemes gesztusért!

Harsányi Jenő VRNT

RECSK, A MAGYAR GULAG

A Heves megyei Recsk község mellett emelkedő Csákánykő nevű hegy kőbánya közelében, 1950 októbere és 1953 ősze között az Államvédelmi Hatóság (ÁVH) működtetett kényszermunkatábor. A mintegy 100 kisebb-nagyobb internáló és munkatábor közül a leghírhedtebb: a „magyar Gulag”. A szovjet Gulág-táborok mintájára szervezett táborban, a bírósági ítélet nélkül ide deportált mintegy 1500 fogvatartottról beszélt vitéz Krasznay Béla, a Recski Szövetség Országos elnöke, a Történelmi Vitézi Rend tb h.főkapitánya: Minimális létfeltételek között dolgoztatták őket folyamatosan a kőbányában, a rabokat sokszor állati kegyetlenséggel fenyegették, kínozták, éhezettették.

Mivel a táborból senki sem szabadulhatott, „működését” sikerült teljesen titokban tartani. Mindössze kétszer volt sikeres szökési kísérlet. Az első alkalommal a megszökött rab átjutott Csehszlovákiába, de miután hírt vette, hogy családjának több tagját letartóztatták, földalta magát. A második alkalommal 1951. május 20-án nyolc rab szökött meg úgy, hogy az egyikük örnek öltözött és úgy tettek, mintha külső munkára mennének. A csoport legtöbb

tagját elfogták, azonban egyiküknek, Michnay Gyulának sikerült eljutnia Bécsig, és a Szabad Európa Rádióban beolvasta 600 rabtársa nevét. Nyugat ekkor értesült a táborról, a hozzátartozók pedig innen tudhatták meg, hogy szeretteik még élnek.

Sztálin halála (1953. március 5.) után, a miniszterelnökké kinevezett Nagy Imre a többi internálótáborral együtt a recski tábor is megszüntette. Az épületeket, tornyokat és kerítéseket jó kommunista szokás szerint ezután ledózerolták, hogy a bűnyomokat eltüntessék és lényegében semmi nem maradt meg belőlük. A tábor helyét a rendszerváltás(?) után sikerült beazonosítani, egy-két épületet pedig visszaállították az eredeti állapotba – a túlélők elbeszélése illetve a meglévő fényképek alapján. A táborban meghaltak és meggyilkoltak tömegsírját a mai napig nem sikerült megtalálni.

Vád égett a sokat szenvedett rab szavaiban. Vád ébredt, vád, hogy nem sikerült 1990. után sem börtönre ítélni a haláltábor parancsnokait, hóhérait. Hogy nem született meg a törvény, hogy eltiporták, mint az embert a Gulagon: a Zétényi-Takács törvényt.

2010. szeptember 25-én a Heves megyei Recskben idén is éves megemlékezést tartott a szovjet Gulág-táborok mintájára szervezett egykori kényszermunkatábor rabjait tömörítő Recski Szövetség.

A Történelmi Vitézi Rend képviselőiben itt voltunk és közreműködünk.

v. Sziki Károly
v. Juhász Béla szkp.

Tizenötödösztör Koltó – díszpolgári kítüntetéssel

A 8kor Színtársulat ismert a T.V.R. sok tagja előtt: Vitézi Bál, egyéb rendezvények fellépői, résztvevői. Bálint Béla VRNT kedves rendtársunk iskolaigazgató Sárospatakon, a Színtársulat eszmei irányítója. Jelentős sikereket értek el Magyarországon kívül Erdélyben, Ausztriában, Amerikában, Kanadában, Kárpátalján, az ott élő magyarok körében. Programjuk sok év óta a 'Nemzetegyesítés határok felett'. Idén Versaillesben adtak szívemarkoló műsort, tiltakozásul a békediktátum ellen. További sikereket kívánunk a Színtársulatnak! V.T.

A 8kor Színház az idén – mint az ezt megelőző években eddig is már tizennégy alkalommal – szeptember első hétvégéjét Koltón töltötte, s most is részese volt a hagyományos „Koltói őszt” rendezvénysorozatnak. A Nagybánya mellett fekvő település évről-évre így tiszteleg Petőfi Sándor emléke előtt, aki élete legboldogabb időszakát, mézesheteit töltötte a Lapos-patak melletti községben barátja, gróf Teleki Sándor meghívására.

Az 8kor idei vendégszereplése több tekintetben is rendhagyó volt, s bár egy rövid műsorral azért készült a – Donkó Józsefet filmforgatás miatt nélkülözni kényszerülő – társulat, a hangsúly ezúttal nem a színpadi jelenlét volt. A csapat tagjai eleve úgy készültek, hogy – a 15 éves „jubileumi”

látogatás alkalmával – az ottani barátokkal való együttléttel, a közös ünnepség öröme lesz a főszereplő, s ezért a megszokott műsorelemek mellett a színpadon is saját érzéseiket, gondolataikat osztották meg a népes közönséggel. De mielőtt erre sor került volna, mindannyiuk legnagyobb meglepetésére Koltó előjárói felolvasták a község képviselőtestületének határozatát, mely szerint a 8kor Színház művészeinek, akik „...nemzetépítő, lélekemelő munkájukkal hozzájárultak a község hírnevének öregbítéséhez”, a „Koltó község Díszpolgára” kitüntető címet adományozza.

A társulat tagjai 1994 őszén jártak először Koltón, s azóta – egyetlen esztendő kivételével – minden évben ott töltik az őszt első hétvégéjét. Ez idő alatt olyan szoros barátság, lelki kötődés jött létre az ottaniakkal, a község vezetőivel, az ünnepség szervezőivel, hogy a szó igazi értelmében otthon érezhetik magukat. Jó néhány éve már a koltóiak is „helybéli”-ként kezelik őket, s időnként már házigazdai feladatokat bízhatnak rájuk. És természetesen, a jövőben is – hogy most immár hivatalosan is koltói polgárok lettek – hazavárják őket...

Bálint Béla VRNT

Szent László Lovagrend központi találkozó, Sümeg, 2010. június 12.

Szent László az egyik legtisztel-
tebb magyar szent, monda- és legen-
davidágunk egyik legnépszerűbb
alakja. László herceg a Szent István
által megvakított Vazul unokája,
I. Béla magyar király és Richeza len-
gyel hercegnő második fia, 1046-ban
született Lengyelországban. Bőke-
zúen támogatta az egyházat, kolos-
torokat, templomokat építtetett. Az
első öt magyar az ő kezdeményezé-
sére került a szentek közé: István ki-
rály és Imre herceg, Gellért püspök,

András és Benedek remeték. István szentté avatásával egy
Vazul-unoka ismerte el nagyapja ellenségét, lehetőséget ad-
va a belviszály elsimítására. László királyt, midőn 1095-ben
megtért teremtőjéhez, Somogyvárott temették el. 1113 után
vitték át az általa alapított váradi székesegyházba, ahogyan
még életében kívánta. Ott őrizték kétélű csatabárdját és
ezüst csatakürtjét is. A magyar lovagi kultúra példaképének
tekintette. Szent László váradi sírja csodatevő zarándok-
hellyé vált. A szentek közé III. Béla idején, 1192-ben emel-
ték. A győzelmes „Bátor László” lett a magyar katonák vé-
dőszentje, nevének oltalma alatt vonultak a csatába, s az volt
a csatakiáltásuk, mint Rendünk fohásza: „*Szent László, se-
gíts!*” Szent László a XX. századra elsődlegesen a gyalogság
védőszentjévé vált. Az 1944-ben felállított elit gyaloghadosz-

Dr. Holló József Ferenc altábornagy úr
Szent László lovagja

Gróf vitéz Igor Mazepa úr átveszi
kötönyét a Mazepa Alapítvány
munkájának elismeréséül, az uk-
rán-magyar együttműködésért.

tály is Szent László nevét visel-
te. 1992-től, szentté avatásá-
nak 800. évfordulójától a Ha-
tárórség védőszentje szintén
Szent László volt. Faragott
szobra a körmendi Határőr
Múzeumban, a Hadtörténelmi
Intézet és Múzeum fiáláléjáb-
ban áll. Végezetül, június 4-e
utóestjén nem mehetünk el
amellett, hogy a Nagy Háborút
lezáró 1920. évi trianoni diktá-
tum óta a magyar nemzet há-
rom létformában él. Egyik az anyaországi csonka törzs, gyö-
keréig visszavágyva, ám új hajtásokkal keresve az életadó na-
pot. A másik az erős nemzeti érzésű államokba zárt kisebbsé-
gi magyarság. A harmadik a világban szétszórta magyarság,
Fokföldtől Kanadáig, Buenos Aiestől Sydneyig.

E háromgerezdű magyarság közös gyökere a magyar öntu-
dat. Ismerete mindannak, ami történelemben, természetben,
művészi alkotásokban magyar. A magyarság hivatástudat,
szolgálat és életfeladat, forrás, mederfolyam és torkolat a lé-

lek számára, melyet Isten magyarnak rendelt, s úgy rajzolta
előre pályafutását, mint a Tisza folyását. A mai alkalom pedig
azt is megmutatja nekünk, hogy ez a háromgerezdű magyar-
ság lélekben csak együtt lehet egész. Mindegyik felelős a má-
sikért, mindegyik mérhetetlenül sokat tehet a másikért. A di-
aszpóra szemléltető képet hinthet szét, mit jelent a magyar
ember, nemzet, műveltség, lélek. Ezzel a nemzet szolgálatá-
nak egyik legnagyobb értékét teremtheti meg. A kisebbségi
magyarság gigászi feladata, hogy megmaradjon magyarnak.
Minden nemzedékének legnagyobb feladata megszerezni és
továbbadni a követő generációknak a magyar műveltséget.
Végül a törzsnek magának visszanyesetségében is gondos-
kodnia kell arról, hogy a magyar öntudat tiszta és fényes le-
gyen, feladata alkotni egy olyan nemzetet, amely rendben,
szabadságban, kenyérben és erkölcsben a magyar ember ön-
azonosságát táplálja, de úgy, ahogyan azt Szent István megha-
tározta, befogadóan. Mert nincs százmillió nemzetiünk, mö-
göttünk nem áll szuronyerdő és rakétasorfal. Mert mi csak
igazságot, becsületet tudunk adni, és szankciót csak a keresz-
tyéni erkölcsből meríthetünk. Mert így újra megtalálhatjuk
önmagunkat és egymást. Mert így „...a magyar név megint szép
lesz, méltó régi nagy híréhez!”

Dr.v. matolcsi Ravasz István alezredes úr ünnepi beszédéből

Lovag-avatás

Szent László Lovagrend és a Történelmi Vitézi Rend képviselői a szertartás után
Ünnepi pillanat az eseményről

Csak sport? – SPORTTAL, HITTEL, KULTÚRÁVAL!

2010. szeptember 21-én a Legnagyobb Magyar születése napjának évfordulóján KÜ LAJOS VRNT rendtársunknak példaértékű, a sport-és oktatás-nevelés terén nemzetközileg is elismert eredményeiért a Széchenyi Díjat adományozták.

A kérdés magában hordozza a választ: Sokkal több annál. Nemzeti kiállítás és példamutatás a világnak; kicsinyhitűségünk elvetése, bátor és nemes kiállítás a jövő magyarjaiért. Ahogy a Magyar Nemzet (júl. 22.) írta: „Nem árt tudni, hogy a spanyol mellett magyar futballdiadal is született.” – Sajnos azonban, érthetetlen módon, nem tudósított erről rádió-sportriporter, nem ujjongott a televízió sok-sok sportszakértője. Úgy is mondhatnánk: Nemhogy nem árt, de igen hasznos volna tudni az eseményekről, az Emberről, elveiről – és eredményeiről.

Nemzetes KÜ LAJOS VRNT rendtársunk rendíthetetlenül, akadályokat leküzdve, immár 8. éve valósítja meg a CSODÁT: óriási elhatározással, energiával, néhány hű baráttal, pl. az egykori legendás futballistával, edzővel, **Várhidi Pállal**, s az Aranycsapat Alapítványhoz gyéren csordogáló adományokkal. Ahogy élményeiről mesél, feleli a gondokat, csak a sikereket, kiváló sport-és kulturális eredményeket, a kialakult ezer-szálú barátságokat említi. Lapunk 2009/1.számá-

ban az 'Akikre büszkék vagyunk' rovatunkban írtunk Kü Lajos egykori, BEK döntőt játszott, világhírű futballistánkról, aki az Aranycsapat Alapítvány elnökeként a **Kárpát-medencei Összmagyar Nemzeti Diák bajnokságot** hozta létre, vezeti sikerről-sikerre a Kárpát-medence magyar fiataljaiból összeállított futballcsapatot, terjeszti ki a nemes versengést más sportágakra, valamint a kultúrára, irodalomra, történelemre, táncre-énekre egyaránt. A sportesemények, vetélkedők mindig egyházi áldással, a nemzeti himnuszokkal kezdődnek, az egymás iránti tiszteletadás jeleként, létrehozva a személyes barátságok millió finom szálát, elérve ezáltal, hogy a nemzetek egymást jobban és igazabban ismerhessék meg. **2010. július 3–12. Dél-Afrika, Hessequa tartomány, Nemzetek Kupája, U14-es korosztály, azaz: 14 éves labdarúgó-palánták veretlenül szereztek meg a győzelmet 72 induló futball-csapat közül! Aranyérmes a Kárpát-medencei 'Hungarians'! – ahogy címeres mezükön szerepel.** A mérkőzés-sorozat, mely a felnőtt világbajnoksággal egyidőben zajlott (itt nem szerepeltünk mi, magyarok, de minden meccset közvetített a TV...), az aranyérmen túl – elismerés, melyet felnőtt futballrajongók figyelmébe is ajánlunk, idézve a **tartomány kormányzója, Chris Taute** levelét: „Undoubtedly the Aranycsapat Alapítvány (Golden Team Association) has left an unmistakable and unforgettable positive impression upon our Hessequa (South African) community and based upon your team's portrayal of your Hungarian culture, patriotism and excellent soccer gamesmanship; we as a council have we have decided to do the following:

– Notify all of our schools that they must do everything possible to try to install the same type of national patriotic and spiritual pride, using your team as an example.”

„Az Aranycsapat Alapítvány kétségtelenül, összetéveszthetetlenül és feledhetetlenül pozitív benyomást tett Hessequa (Dél-Afrika) közösségére. Csapatuk kiválóan képviseli

a magyar kultúrát, patriotizmust és kitűnő futball szakértelmet. A közösség tanácsa ezért az alábbi mellett döntött: Ki kell értesíteni mindegyik iskolánkat, hogy az Önök csapatát példaként követve, alakítsanak ki hasonló nemzeti patriotizmust és lelki büszkeséget.”

Törvényerejű rendeletben intézkedtek aziránt, hogy a jövőben a sportrendezvényeken úgy kell viselkedni, ahogy azt a magyar fiatalok tették.

A győztes csapattagok – lehet, a jövő világklasszisai: Kapusok: Ordasi Gergő /cs.k./ Ferencváros, Zsibrita Péter, Felvidék. Mezőnyjátékosok: Baksics Ákos, Felvidék, Bidzija Pál, Kárpátalja, Fejes Roland, Kárpátalja, Filko Mátyás, Felvidék, Gajdos István, Kárpátalja, Hegedűs Róbert, Puskás Akadémia, Kürti Dávid, Felvidék, Mészáros Dávid, Puskás Akadémia, Rohánszki Károly, BKV Előre, Véninger Bertalan, Videoton. Vezetők: Kü Lajos csapatvezető, Fejes Tibor szövetségi kapitány, Dr. Horváth Lajos csapatorvos, Gál László technikai koordinátor. A Hungarians Aranycsapatot 2012. januárjában mint címvédőket visszavárják Dél-Afrikába... És nemzetes Kü Lajos úr me-

2010 HESSEQUA INTERNATIONAL AMATEUR SOCCER TOURNAMENT
RIVERVILLE STADIUM RIVERSDALE WESTERN CAPE PROVINCE SOUTH AFR

sél: „Szebb ez és meghatóbb bármely kitalált mesénél: A mezeket Duray Miklós, a szlovákiai Magyar Koalíció Pártja ügyv. alelnöke, aki rendszeresen látogatja a budapesti döntőket, adományozta a Csapatnak. A sport- és kulturális eseményeknek román barátaink, vagy a temerini, pozsonyi, ungvári, dunaszerdahelyi, székelyudvarhelyi intézményvezetők, iskolák, kultúrotthonok, a sportlétesítmények igazgatói adnak helyet – mondhatjuk, barátaink, akikkel jó újra találkozni! Nagy a versenyek látogatottsága: együtt örülünk a fiatalok remek játékának, a sikereknek.

A sportrendezvények mellett az ország táncainak-dalainak, történelmének, irodalmának ismerete is szükséges! A

Nemzetegyesítés-program alapján: a résztvevőknek 2004-ben pl. Balassi, Bocskai évében, 2005. József Attila, 2006. Nándorfehérvár, vagy pl. 2010: Széchenyi, Erkel-évében a korról – mindent tudni illik!”

Ugye, így is lehet egymás mellett élni – csak egy kicsit akarni kell!

MAGYAR TENGERÉSZEK EGYESÜLETE (MATE)**A harmadik otrantói csata**

1917. május 15-én zajlott a Császári és Királyi Haditengerészet és az antant hadiflottája között a harmadik otrantói csata. Az Osztrák–Magyar Monarchia hadiflottája, amely szerepet játszott a központi hatalmak balkáni sikereiben, 1916-tól tétlenségre volt kárthatva. Ennek oka az volt, hogy az antant lemondott az adriai jelenlétről és lezárta a Földközi-tengerhez vezető Otrantói-szorost. A tengerzár elleni támadás ötlete Horthy Miklós sorhajóparancsnoktól származott. A csata a Földközi-tenger legnagyobb tengeri ütközete lett, mely egyben a Császári és Királyi Haditengerészet legkiemelkedőbb sikere volt az első világháború során.

Fotó: Nemsdaróczi Andrea

E jeles esemény emlékére a Magyar Tengerészek Egyesülete 2010. 05. 14-én koszorúzást rendezett a Hadtörténeti Múzeumban elhelyezett emléktáblánál.

v. Putzkaller Aladár

DR. V. MOHAI LÁSZLÓ

a biztosítási jog és ingatlanjog területén
komoly tapasztalatokkal rendelkező ügyvéd,
biztosítási szakgázos várja régi és új
ügyfeleit a polgári jog területére tartozó ügyekben,
rendtársaknak kedvezményel.

1123 Budapest, Alkotás u. 53. MOM Park Irodaház E torony III. emelet

Tel.: 06 (30) 513-8616

dr.mohailaszlo@gmail.com

Ügyfélfogadás előzetes bejelentkezés alapján.

DUNAFLOTTILLA HAGYOMÁNYŐRZŐ EGYESÜLET**Ujjászületett
a „Leitha” (Lajta) monitor múzeumhajó**

2010. augusztus 20-án örömteli, régvárt eseményen vehettünk részt a Dunán, a Parlament előtt: a közel 140 éves Leitha monitor, a K.u.K. DunafloTTilla egyetlen megmaradt hadihajójának újrakészítésén. Hende Csaba honvédelmi miniszter úr felesége, mint keresztanya pezsgőtöréssel újrakészítette, majd a hajó újbóli hadrendbe állításán tisztelegtünk. A felemelő eseményen Rendünket v. Buza Béla, v.

Folyamatos az érdeklődés a hajóbemutatón

Kovács Sándor, v. Schneider József és v. Székely László képviselték. A Leitha monitor a maga korában teljesen megújította a hadihajózást. Fémből készült, fedélzete íves, ún. csíkbogárhátú és fő fegyverzete a teljesen körbeforgatható ágyútorony. Kezelő szervei a hajó belsejében, védve voltak elhelyezve. Az 50 m hosszú hajó teljes személyzete ötven fő matróz és hat fő tisztikar.

1871-től 1918-ig állt hadrendben, többszöri átépítéssel, majd polgári használatban volt, elevátorhajóként. 1994-től múzeumhajóként szolgál. Jelen állapotába – az 1887-es átépítéshez híven – a ZOLTÁN Alapítvány pályázaton nyert pénzből újítottuk fel és az év nagy részében, anyakikötőjében, a Neszmélyi Hajóskanzenben látogatható.

v. Székely László
a K.u.K. DunafloTTilla Hagyományőrző Egyesület sorhajóhadnagya

ÖRÖMHÍR! GÓLYAHÍR!

*Tanítsd meg a gyerekeket!
Lépj tanítsd lépteddél,
Nézni tanítsd szemeddél,
Ezer percben ezerszer*

*Látni tanítsd sötétben,
Járni tanítsd, ne féljen
Kérni tanítsd szavakkal,
Élni tanítsd magaddal*

*Ápold, mint a szép kerteket,
Vele örülj, ha szeret,
binni tanítsd magában,
Bíztsad, segítsd bajában.*

*Védd mind a két karoddal,
útját mutasd utaddal,
és ha felnőt, engedd el,
És ha elbagy, szenvedd el.
(Adamis Anna)*

Radnai család:

Az ötödik generációs vitéz született a családban 2009. november 17-én Radnai Bence Máté névre keresztelve. Anyukája: Radnai-Potocska Ildikó, apukája: ifj. vitéz Radnai Róbert. Nagypapa: vitéz Radnai Róbert György, nagymama: Radnai Róbert Györgyné. (kutyus: Fitti a család öreg barátja.)

Vitéz Nagy Tibor és felesége, Nagy Tiborné, sz. Kiss Katalin gyermekei:

Zsófia Katalin (8), Luca Imola (5) és a legkisebb vitézi várományos: Tibor Csanád (3 hónapos)

Gaál Zsombor, Székesfehérvár, 2009. augusztus 28.

Vitéz Gaál Dávid és Gaálné Juhász Erika kisfia, vitéz Gaál Simon v.hdy. első unokája; vitéz Gaál Balázs unokaöccse.

Az Észak-Dunántúli Törzsszék nevében gratulálunk a vitézi családoknak a gyermekáldáshoz. Csak gyermekeink által maradhat fenn nemzetünk. Megköszönjük a Mindenhatónak a fiatal házaspárok felelős gondolkodását, kívánjuk, hogy öröm és boldogság kísérjen minden lépésüket.

vitéz Pintér Kornél tkp

Dr. v. Orbán László Tibor és Dr. Orbánné Dóri Fanni első gyermeke Orbán Szende Kata, született 2010. június 11-én mindnyájunk nagy örömeire!

Köszöntjük a várva-várt gyermeket, egészséget és örömet kívánunk a Családnak.

v. Turba László tkp.

Hétköznapi vitézsége

A jelenkor nem háborús viszonyaiban, mégis mindennapi csatát vívva a hétköznappal, magyarként, vitézként éljük meg egyszerű életünk.

Vidám, boldog, egészséges család a mienk. Elődeink példáját követve, dacolva a kor nehézségeivel, a nagycsalád alapjait vetjük meg. Ehhez nélkülözhetetlen egy jó feleség aki jó anya és társ (harcostárs!) Nélküle nem menne! Röviden bemutatva „kis” családjunkat, elsőként az 5 gyermek:

Mátyus Zsófia Anna (1999); Réka Emese (2000); Zsombor Ferenc (2002); Kinga Emőke (2005); a legkisebb, aki a gólyahírből eddig kimaradt Dóra Luca (2008).

A családot „működtető” édesanya Rochlitz Andrea (kiváló szakács a feleségek legjobb tulajdonságaival együtt). Civilben matematika-angol szakos tanárnő.

A család legkisebb feje a legnagyobb hanggal Mátyus Imre VRNT Észak-Pest törzsszék székkapitánya. 2002-ben vettek fel a T.V.R. Nemzetvédelmi Tagozatába. Azóta járulok

hozza munkámmal a Rend tevékenységéhez, akár a díszelgő alakulat tagjaként, akár a sokak által ismert Vitézek Bora készítésével. Civil életbenben szólésetet és borászatot tanítok a Budapesti Corvinus Egyetem Soós István Borászati és Üzleti Szakközép- és Szakiskolában. *Jelmondatom: „Jó bor, Jó egészség! – Jó vitézség!”*

Családjunk Komárom-Esztergom megyében lakik, Szomor községben. Lehetőségeinkhez mérten itt vidámítjuk, színesítjük a falu életét. Szerencse, hogy vidám, színes és barátságos a mi településünk, könnyű a dolgunk, nagyon szeretünk itt élni. A boldog jövő reményében biztatom minden kedves fiatal vitéz bajtársamat, hogy soha meg ne felejtkezzenek a hátországról! Legyen bátorságuk biztosítani az eljövendő kor kinevelt, művelt, hazáját szerető magyar ifjúságát. (Harcra fel!)

A Szent Korona másolata pedig nem véletlen a fotón! Szomor búcsújának ünnepét „megkoronázta” a faluközösség a Szent Korona másolatának megépítésével. 30-40 fő végzett jókedvű, de komoly munkát – és koronaőr rendtársaink megtisztelték jelenlétükkel ünnepünket.

Köszönet mindenkinek a munkáért és ezért a nagyszerű összefogásért.

Isten áldja meg mindazokat, akiknek példáját követve mi is útmutatást kapunk a szebb, emberi élet megvalósításához! Köszönetképpen álljon itt egy vers minden bajtársnak:

<i>Földi ember, bús törvényül,</i>	<i>Szomorú sors megvéni,ni,</i>
<i>Vagy ifjan hal, vagy megvéni;ül;</i>	<i>Még szomorúbb: sutban ülni;</i>
<i>De sobsem túl az elégen,</i>	<i>Nem akarok gyáva csendet,</i>
<i>Míg el nem ég, addig égjen.</i>	<i>Amíg élek, zúgok-zengek.</i>

*Meddig bírom, majd elválík,
Csak azt tudom, mindhalálíg;
Csendes ember lesz belőlem,
De csak kint a temetőben.*

Sajó Sándor 1933

Bajtársi üdvözléssel:

Mátyus Imre VRNT szkp.

Kívánjuk, kísérje utatokat a Gondviselő óvó szeretete. Reményünk, hogy a magyar fiatalok egyre többen és többen gondolkodnak hasonlóképpen, és nemzetünk jövőjét már gyermekeitek veszik erős kezükbe!

vitéz Turba László tkp.

Házasságot kötöttek

*vitéz böttöleki Állásy Péter Tamás
és
dukai és szentgyörgyvölgyi Széll Szabina
2010. július 24-én,
Kecskeméten a Nagytemplomban
örök hűséget fogadva,
Isten és ember előtt házasságot kötöttek.*

*vitéz böttöleki
Állásy Zoltán
székfőnöke*

Budapest, 2010. október 25.

HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK

70 éve ... Erdélyi bevonulás 1940. szept. 4–14.

A II. Bécsi döntés (1940. augusztus 30.) 43.492 km²-t, benne Székelyföldet, visszaadta az anyaországnak. Ez 1.344.000 magyar, 1.069.000 román, 47.000 német lakost jelentett. Dél-Erdélyben 400.000 magyar maradt... **Horthy Miklós kormányzó úr és Teleki Pál miniszterelnök kiáltványából:** „Ütött a rég várt óra. Szent földre léphettünk megint: Kelet-Magyarország és Erdély. Meghatottan köszöntjük az ősi magyar földet, s Benneteket, Testvérek, akik rajta hűségben megálltatok. A letúnt szomorú huszonné esztendőnek nem volt egyetlen napja, amelyen ne gondoltunk volna Rátok meleg szeretettel. Végre itt állhatunk szemtől-szembe Veletek. Közös történelmünk századaiban a magyar függetlenség lobogója gyakran talált végső menedéket az erdélyi hegyek között... Új élet indul most a visszatérő részeken. Új magyar élet. Részese mindenki, ha megbecsüli önmagát és hazáját: Szent István országát. A magyar honvéd ismét elfoglalta évszázados őrhelyét a Kárpátok gerincén. Dicsőség érte az Igazságosztó Istennek és a jóakarató embereknek békeség.”

A Kolozsvárra 1940. szeptember 11-én bevonuló Horthyt így köszöntötték:

Kolozsvári templomtéren

*Minden ablak tárva –
A városnak ifja, véne
Ablakoknál állva –
Szent csudára várva*

*Kong a harang, bűg a harang
Abány, – amnyi módra –
Virágszőnyeg, bímes szőnyeg
Az utakra szórva –*

*Csattog a kürt, trombita szó
A diadalt fújja:
Alig hagyja abba, rögvest
Ércesen zúg újra,*

*S messze földön újabb kürtök
Rivalgnak fel rája:
Közeleg már Horthy Miklós
Sok szép katonája.*

*Hej! de csuda büszke sereg!
Miből? Honnan támadt?
– Dicső vezér! Félistenek
Robognak utánad!*

*Áldva legyél, Magyar Isten,
Hogy hagyta megérnem, –
Könnyezem a kolozsvári
Öreg templomtéren.*

*Ámde könnyem nem a bánat,
Örömöm fakasztja:
Eljött végre mégis Hazám
Gyönyörű tavasza.*

*Kolozsvári templomtéren
Emberezrek árja:
– Áldva legyen Horthy Miklós
Minden katonája!*

Dr. Kerecseny János
(1894. X. 18., Nagykanizsa– 1970. III. 3. Cleveland, Ohio, USA)

Hírek, események, évfordulók

430 évvel ezelőtt született Bethlen Gábor (Marosillye, 1580. XI.15 – Gyulafehérvár, 1629. XI.15.) Erdély Nagyfejedelme (1613-1629), a XVII. századi magyar történelem egyik legjelentősebb személyisége. 2010. november 13-án a Szent Ferenc Alapítvány rendezett évfordulós emlékünnepestet Marosillyén, az anyaországi és erdélyi támogatóknak köszönhetően méltón felújított Veres-bástya épületében, a szülői házban. Csaba testvér szavaival: „Megtanulhatjuk tőle a kitartást, az összefogást és a szülőföldünk szeretetét a nehéz történelmi viharok idején is.”

420 éves a Vizsolyi (Károli) Biblia! 1590: A katolikus Habsburgok tiltó és korlátozó intézkedései ellenére a terjedő protestantizmusnak köszönhetően megszületett a **Szentírás első, teljes magyar fordítása**. Fordítója Károli Gáspár; támogatója a Vizsoly és Gönc környéki földek birtokosa, Rákóczi Zsigmond.

200 éve született Erkel Ferenc. A nemzeti opera megteremtője, a Himnusz zeneszerzője. Zongoraművész, karmester, zeneszerző. Született: 1810. november 7-én, Gyulán, meghalt Bp., 1893. június 15). **2010: „ERKEL-ÉV.”**

100 éve halt meg a XIX. szd. legolvasottabb írója, MTA tagja, országgyűlési képviselő: **Mikszáth Kálmán**. Született: Szklabonya, Felvidék, 1847. január 16 – meghalt Bp. 1910. május 28. Halála után szülőfaluját iránta való tiszteletből Mikszáthfalvára változtatták. 1920. után Sklabina a neve. A faluban gyakorlatilag már nincs magyar...

Reményik Sándor születésének 120. évfordulója alkalmából megemlékezést tartottak az erdélyi Radnaborberekén. Bemutatásra került *az első román–magyar kétnyelvű Reményik-kötet*, valamint *felavatták a második Reményik-kutat*.

Gyóni Géza költő – Gyón, 1884. VI. 25 – Krasnojarszk, fogolytábor 1917. VI. 25. („Csak egy éjszakára” c. verse a háború borzalmairól.) *A napokban azonosították feltételezett sírját*.

1918. október 31-én meggyilkolták **gr. Tisza Istvánt**, két ízben Magyarország miniszterelnökét. Katonaruhában, Mannlicher-fegyverrel felszerelve Kéri Pál (Károlyi Mihály köréhez tartozó újságíró) a villa előtt foglalt el őrhelyet, Csernyák a kapunál, Hüttner, Müller, Kundaecker és Láng pedig a kertben. Eközben Pogány, Dobó István őrmester, Horvát-Sanovics Tivadar (délsláv tiszt) és Sztanykovszki Tibor (joghallgató, Pogány-Schwarz József (későbbi népbiztos)) a villa előcsarnokában a velük szembe jövő Tisza Istvánt rövid szóváltás után agyonlőtték. A merénylet után az Astoriában berendezkedő Károlyi Mihályék az utcan hőmpölygő tömegnek diadalittasan jelentették be a sikeres gyilkosságot. Az októberi forradalomnak legelső és legnagyobb áldozata gróf Tisza István volt, akit a forradalom kitörésének első órájában megöltek az orgyilkosok. A 'forradalmi idők', vagy inkább a bolsevista anarchizmus időszakának vezető körei nem engedték, hogy gyilkosait kinyomozzák és felelősségre vonják. Közel egy esztendőn keresztül szabadon garázdálkodtak a véreskező gazok, sőt egyik-másik közülük diktátori hatalmat gyakorolt. Csak a vörös rémuralom bukása után kezdhették a hatóságok a gyilkosok kinyomozását. Több merénylet később Moszkva kicserélt magyar hadifoglyokért, ahogy később az 1848-as lofogókat Rákosira és Vas Istvánra.

92 évvel ezelőtt, az Osztrák–Magyar Monarchia felbomlása után – Magyarországon 1918. november 16-án kikiáltották a köztársaságot. 1919. január 11-én gróf Károlyi Mihályt köztársasági elnökké választották, aki március 21-én átadta a hatalmat a Magyarországi Szocialista Pártba tömörült kommunistáknak és szociáldemokratáknak. A tényleges hatalom viszont – a bolsevik ideológiai vörös vírustól megfertőzött Kun Béla és elvtársai kezeibe került. Kikiáltották a Tanácsköztársaságot, és bevezették a lenini gyakorlatot követő (példátlan méretű terrort jelentő) proletárdiktatúrát. Vizsgálatok és bírósági ítéletek nélkül likvidálták az embereket. A Tanácsköztársaság 133 napos fennállása során 93 helységben 590 embert gyilkoltak le kun béléék, vagyis uralkodásuk minden egyes napjára több, mint négy gyilkosság esett! Az egyre fokozódó – brutális – rémuralom országos félelmet, nyugtalanságot és elégedetlenséget váltott ki, amely fokozódott azzal, hogy kun béléék politikai és katonai baklövésai következtében – az országba betört cseh és román csapatok pusztították és fosztogatták a polgári lakosságot. Az ország bel-és külpolitikai helyzetének normalizálására – Szegeden – nemzeti kormány jött létre **1919. május 31-én. Horthy Miklóst hadügyminiszterré, és a megalakult Nemzeti Hadsereg fővezérévé nevezték ki.** A Forradalmi Kormányzótanács az antanthatalmak elégedetlensége, a katonai vereségek és a nemzeti erők növekedésének együttes hatására augusztus 1-jén lemondott. Kun Béla néhány elvtársával Bécsbe menekült, de nem a Tőke magyar nyelvű kiadását vitte magával, hanem az államkasszáját 25 millió aranykoronával!

1919. november 16. Horthy bevonulása Budapestre.

Kolozsvári román kitüntetések magyaroknak

A *Kolozsvár nagyöregje* címet ebben az évben harminc kolozsvári, illetve onnan elszármazott egyetemi tanárnak, kutatónak, alkotónak, művészek adományozták. Közöttük volt **Cs. Erdős Tibor** (95 éves) egykori egyetemi tanár, festőművész, **Csomaferenc Ferenc** nyugdíjas újságíró, **dr. Egyed Ákos** (80 éves) történész, akadémikus, az Erdélyi Múzeum-Egyesület elnöke és **Patrubány Miklós** (57 éves) kutató mérnök, a Magyarok Világszövetségének elnöke, egyben az est legfiatalabb kitüntetettje. A kitüntetések a város polgármestere adta át.

A magyar kitüntetettek közül egyedül **vitéz Patrubány Miklós** szólalt fel, akit az első romániai személyi számítógép megtervezéséért (PRAE-M, 1983) tüntettek ki. A Magyarok Világszövetségének elnöke – románul szólva – fellelevenítette, hogy 1986-ban, amikor egy nagypéldányszámban kiadott egyetemi szakkönyvet írt a mikroprocesszorok működéséről és programozásáról, a bukaresti kiadó megakadályozta, hogy azt mottójában a magyar és a román nép barátságának ajánlja fel. Ezért a mostani kitüntetéshez társította ezt a szándékot, majd **magyarul** így szólt: „*Hódolok Mátyás király és Bocskai István fejedelem, e város két nagy szülöttjének emléke előtt, köszönetet mondok Albach Géza úkapámnak, aki 13 éven át e város polgármestere volt, és Fekete Nagy Béla dédapámnak, aki alpolgármesterként szolgálta Kolozsvárt és a Hazát, és elismeréssel fogadom el a város ma élő közösségétől és vezetésétől ezt a kitüntetést.*” Ezek voltak a négy órás rendezvény egyedüli, magyarul elhangzott szavai.

MVSZ Sajtószolgálat alapján

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK...

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek, /Hiába szállnak árnyak, álmok, évek...” (Juhász Gyula: *Consolatio*)

Vitéz Kellner Magdolna, Buzogányné – született Kecel, 1941. március 11. Elhunyt Mőzs, 2010. április 4. Vitézzé avatva várományosként 2005-ben. Kedves személyét emlékünknben megtartjuk. Nyugodjon békében.

Történelmi Vitéz Rend

Vitéz Radnóthy Károly, született 1917. október 11; elhunyt 2010. május 27. Calgary, Alberta, Kanada. 92 évesen hagyott el bennünket. Vitézzé avatva várományosként. A II.,világháború alatt hagyta el a család Magyarországot, s Ausztrián, Franciaországon keresztül érkeztek Kanadába 1956-ban. Azonnal munkába állt a Canadair légitársaságnál, s nyugdíjazásáig itt dolgozott. Kivételes tehetség volt: kiváló és elismert művész, zene-műveket komponált, könyveket, verseket írt. Az anyaországgal tartotta a kapcsolatot; 86 évesen kapott meghívást egy operája budapesti bemutatójának előkészítésére. Hiányozni fog nekünk. Emlékét kegyelettel őrizzük.

Majtényi László tv. tkp. Kanada
v. Detre Gyula László tkp.

A gyászoló család mély fájdalommal, de Isten szent akaratában megnyugodva tudatja, hogy **vitéz Horváth Lászlóné Kelemen Mária** dolgos életének 80. évében 2010. július 3-án örökre elaludt. Gyászolják: férje, gyermekei, unokái és családja, tisztelői; a Történelmi Vitézi Rend tagjai, akik ismerték és szerették Őt.

Béke hamvaira!

v. Dékány Ágoston otkp.

Tudatjuk mindazon Rendtársainkkal, s mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy **Dr. vitéz Kovács Bertalan** sebész orvos, c. egyetemi docens életének 81. évében 2010. augusztus 6-án a Hadak Útjára tért. Gyógyító hivatásának teljesítése közben szólította el türelemmel és alázattal viselt súlyos betegsége. Egy Rendünkhöz és családi hagyományaihoz töretlenül ragaszkodó, megfontolt és alázatos tudós embert, barátot, rendtársat veszítettünk el.

Így marad meg emlékezetünkben.

Dr. v. Bucsy László tkp.

Vitéz Terjék József m. kir. gyal. hadnagy – született Kiskunfélegyházán, 1916. december 2., elhunyt Kiskunfélegyházán 2010. szeptember 9. Kitüntették a Signum Laudis bronz és ezüst fokozatával. Vitézzé avatták saját jogon Debrecenben 1996-ban.

Búcsúzzunk, de emlékéit megőrizzük.

v. Gyergyóújfalvi Lázár István tkp.

A TVR Kanadai Törzsszéke tudatja, hogy **vitéz Endrész Mihály m. kir. gyal. őrm.** életének 91. évében Waterloo városi otthonában 2010. szeptember 4-én visszaadta lelkét a Teremtőjének. 1919-ben született Rátkán. Kassán kapott ki-

képzést, majd 1941. őszén a keleti harctérre került. Télen a hidegben, nyáron a forróságban küzdött a partizánok ellen, kimondhatatlan veszélyben. 1944-ben újra a harctérre került. A háború befejezése után egy nappal később tette le a fegyvert egy késett hírközlés miatt. Hazatérése után 1948-ban politikai okok miatt letartóztatták. Nyolc évet raboskodott a váci börtönben. 1956-ban a forradalom napjaiban a műszaki tudása felhasználásával kinyitotta saját, majd társai zárkáját és szabadok lettek. Családjával Ausztriába menekült, majd Németországban dolgozott 10 évig. 1967-ben érkezett Kanadába. Családjá és bajtársai körében vitéz Detre Gyula tb. törzskapitány avatta vitézzé Torontóban 1997-ben. Nyugdíjas éveit felesége ápolásával, hadtörténeti, tudományos könyvek, természetes gyógymódok tanulmányozásával, sakkozással töltötte. Kapcsolatot tartott korábbi zárkatársaival és számos magyar politikai szervezettel. Tagja volt a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének. Magyar, kanadai és német zászlók jelenlétében búcsúztatták 2010. szeptember 10-én Waterloo városban.

Béke poraira! Pax Vobiscum!

vitéz Detre Gyula László tkp.
vitéz bősházai Egerházi Sándor
tb. vitézi hdngy

Búcsúzzunk **vitéz Detre László Istvántól**. 1945. augusztus 17-én született Tann (Alsó Bajorország, Németország) községben, honvéd táborig kórházban. Abban az időben a kimenekült Honvédelmi Minisztérium törzsszázadának a területe volt. Édesanyja Endrényi Katalin, édesapja vitéz Detre Gyula László tkp. Négy évig a kellerbergi DP. menekültek táborában (Ausztria) élt szüleivel. 1949. július 4-én vándoroltak ki Kanadába, Montrealba. 1973-ban a montreali Concordia Egyetemen szerezte meg a Politikatudományok mesterfokozatát, s a szövetségi kanadai kormány elismert és fontos tisztviselője volt, 28 év munkásság után lett nyugdíjas. Súlyos és gyorsan lezajló betegségét szervezete nem tudta legyőzni. 2010. szeptember 20-án, Ottawában adta vissza lelkét Teremtőjének, s a „vitézek és cserkészek örök táborában” várja a feltámadást.

Lászlót 1987. november 4-én avatták vitézzé, édesapja, v. Detre Gyula László tkp. várományosaként. A montreali cserkészcsoportoknak alapításától 16 évig tagja és a kiscserkészek parancsnoka volt. Tevékenyen részt vett a montreali emigrációs munkában.

Ottawában tüntetett a magyar revízió mellett, követelte a szovjet csapatok kivonulását és a szabad választások megtartását. Ottawában családján kívül nagyszámú angol és magyar barátai, cserkésztestvérei, rendtársai kísérték utolsó útjára. Búcsúzóul, ahogy a Montreali Cserkészek búcsúznak: „Csak az hal meg akit elfelejtnek!”

Adjon Isten örök nyugodalmat Neki!

v. Majthényi László ter. tkp., Kanada

Kedves Barátaim!

Köszönöm részvétnyilvánításokat, hogy fiamat, vitéz Detre László Istvánt a Mindenható magához hívta.
„Csak az hal meg, akit elfelejtnek!”

Szeretettel vitéz Detre Gyula László tb. tkp.

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK...

Vitéz Laboncz László őrnagy – Debrecen, 1914. szept. 14. + 2010. szept. 4. – avatták 1995-ben Pécsen, saját érdem alapján. Kemény, szívós, fegyelmezett katonává volt; többször sebesült, de súlyos sebesüléséből is akarata és hite mentette meg. *„Életem alapvető törvénye volt az akaraterő kifejezése, a test és a lélek egyensúlyának fenntartása, és az, hogy tetteimnek mindig a legszigorúbb törvények alapján kell nyugodnia.”* – ezt tartotta, s így is élt. Vele nem csak fizikai, hanem erkölcsi értelemben is szálegyenes, meg nem alkuvó magyar embert és kiváló katonát veszítettünk el. Utolsó útjára családja, hozzátartozói és tisztelői mellett a Történelmi Vitézi Rend díszegysége és rendtársai kísérték. Minthogy leánya, v. Laboncz Krisztina a KÖMA Keleti TSZK tagja, ezért a törzsszék zászlajával is tisztelegtünk előtte.

A református egyház gyászszertartása mellett v. Horváth László tb. tkp. megható szavakkal búcsúzott rendtársunktól, akinek kérése szerint koporsóját a vitézi címeres zászló, a Történelmi Vitézi Rend és a Szent György Lovagrend köpenye takarta.

Reméljük, Laci bácsi a Hadak Útjáról is olyan sugárzó erővel tekint le ránk, ahogy azt Tőle életében is megtapasztalhattuk.

Tisztelő rendtársai nevében:

**Dr.v. Bucsy László tkp.KÖMA K.
v. Soltész Gyula kp.tkp, főszéklrtartó.**

Vitéz Nagy Kálmán m. kir. huszárfőhadnagy, ill. nyugalmazott huszár ezredes, történész, a világ feltehetőleg legidősebb huszártisztje, a Magyar Hagyományőr Világszövetség tiszteletbeli tagja, 101-ik életévében, 2010. szeptember 21-én visszaadta lelkét a Mindenhatónak. A Magyar Honvédség saját halottjának tekinti.

2009-ben készült interjú-részlet: „Huszárlóval tankok ellen Budakeszen, fafűtéses, békés otthonában él a templom közelében, szerényen és büszkén, gazdag könyvtárának szorgalmas olvasójaként, történelmi könyveinek írójaként, saját festményei szemlélőjeként, négy nemzedéket felölelő családjával, a 100 éves Nagy Kálmán hadtörténész, honvéd ezredes, huszár kapitány, a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia ny. tanszékvezető-helyettese, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület örökös dísztagja (20 éve). Mindszentyt mentette az amerikai nagykövetségre, a mentő-per fővadászt, 1944 és 1956 hőse. Példás tetteinek se szeri, se száma, szinte hihetetlen, hogy mi minden képes beleférni egy emberöltő életbe. Mindenkor és minden körülmények között hittel, becsülettel és hősiességgel állt helyt, mégis hol kitüntetés, hol büntetést kapott érte. Ki érti ezt ép ésszel? Senki. De ő, és mi sokan, tudjuk, hogy a Kárpát-medencében az érdemek elismerését is a forgószél irányítja, Kálmán bácsi is ekként kapott hol hálát, hol megvetést.”

„Jelenleg a legöregebb huszártiszt vagyok Magyarországon.” – mondta. A háború után minden katonatisztet és közepestálybeli családot meghurcoltak, kitelepítettek, megbüntettek. 1945. november 24-én Nagy Kálmánt letartóztatták. „A vád ellenem az volt, hogy ’41-ben, amikor a lovasdandárral kint voltunk, azt írtam az édesanyámnak egy zöld tábori lapon: Remélem, hogy győzelmesen, minél hamarabb visszatérünk. Kilenc hónapot ültem emiatt”. Nagy Kálmán 1956. november 4-én Mindszenty hercegprímás urat mentette. E tettéért kitüntetés helyett tizenöt év börtönt kapott. Több, mint öt évet ült Márianosztrán, Mária kegyhelyén, mondhatjuk úgy is, hogy még mindig a gondviselés oltalma alatt, hiszen megint csak életben maradt. 42 katolikus, 2 re-

formátus és 1 unitárius pap társaságában, 1963-ban amnesztiával szabadult. Az ítéletben szereplő S. Gy. hadbíró 1990-ben saját ítéletét is meghozta, és végre is hajtotta. A mélybe vetette magát, talán a pokol kapujáig meg sem állt. Kálmán bácsi pedig ma is küzd sokadmagával azért, hogy Mindszenty József hercegprímást boldoggá avassák.

Dicsőség a küzdőknek! Visszaemlékezés:

Dr. Miklauzic István, Szikla Nemzeti Kör

Búcsúunk kedves Rendtársunktól, ki generációk példaképe volt – és marad.

Nyugodjon békében. Kegyelettel őrizzük emlékét

Az 1944-ben utolsónak indult Ludovika Akadémiai évfolyam egyik volt hallgatójának köszönete a magasztos szellemű 2010. augusztus 20-i tisztavetésért

A HAZÁÉRT MINDHALÁLIG!

Dr. Hende Csaba Miniszter úrnak!
Honvédelmi Minisztérium
1055 Budapest, Balaton u. 7-11.

Őszinte megindultsággal láttam a televízióban az augusztus 20-i tisztavetés közvetítését. Örültem, hogy a fiatal hadnagyk az esküszöveg után a fenti fogadalmat mondhatták. Azt a fogadalmat, amelyet én a történelem engem meghurcolt viharai miatt soha nem mondhattam el.

A viszonylag rövid ideig tartó katonai múltam miatt egész életemben hátrányos helyzetben voltam, de a 2010. augusztus 20-i hadnagyatavetés lélekemelő ünnepe, a Köztársasági Elnök úr és Honvédelmi Miniszter úr beszéde most már 86. évemben kárpótoltak az eddigi megpróbáltatásaimért. A Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémiára 1944. szeptember 7-én vonultam be a sikeres felvételi vizsga után. Gyalogos akadémikus jelölt lettem (az első évfolyamot mindig akadémikus jelöltnek nevezték) és 96-od magammal Várpalotára kerültünk a Gyalogsági Központi Iskolába újoncképzésre és a karpaszományosi tiszti iskola első évfolyama tanulmányainak elsajátítására.

Még 3 hónapos katonák sem voltunk, amikor a szovjet csapatok elfoglalták a Várpalotához közeli Polgárdi községet és a környék összes magyar katonai alakulatát, így bennünket is odairányítottak. A Ludovika egész történetében – tudomásom szerint – századom volt az egyetlen olyan akadémikus alakulat, mely egységesen a frontra került.

1944. december végéig voltunk Polgárdinál és a Székesfehérvár elleni első ellenséges támadás miatt vontak bennünket hátrább Nádasdladányig. Az első vonalban való tartózkodásunk ideje alatt a háborúban előforduló mindenféle ellenséges támadásban volt részünk: a repülőgépek alacsony támadásától kezdve a tüzérségi- és aknavető tűzben. Ottlétünk alatt három hősi halottat és kb. 20 sebesültet veszítettünk, akiknek többsége később nem is került elő.

Major ezredes úr, a Polgárdinál lévő magyar csapatok parancsnoka, aki egyébként a Gyalogsági Központi Iskola parancsnoka is volt, századunknak 3 kiegészítést és 9 bronz vitézségi érmet és az egész századnak helyállításunkért I. osztályú tűzkereszt kitüntetést adományozott. A hivatalos felterjesz-

tésre Magyar Bronz Vitézségi éremmel tüntettek ki. Ennek birtokosaként 1996-ban tagja lehettem a Vitézi Rendnek. A kitüntetésről szóló ideiglenes igazolványt legkedvesebb és legfontosabb okmányaim között őrzöm.

A Rehabilitációs Bizottság javaslatára 1999. december 7-én főhadnagyi rendfokozatot kaptam.

A Vitézi Rendet a Kormányzó úr 1956. május 7-i, vitéz Henyei Gusztáv vezérezredes úrnak írt jóváhagyása után szervezték újjá az emigrációban élő vitézek. A Vitézi Rend vezetőit 1991. augusztus 19-én audencián fogadta Göncz Árpád úr a Magyar Köztársaság Elnöke. Az ott kapott tájékoztatásra a szervezetet bejelentették a Fővárosi Bíróságnál és 1992. február 3-án a 4227 nyilvántartási számon állományba vetettünk.

Mint minden hazafias szervezetet kikezdték az elmúlt, 1990 előtti rendszer itt maradt és bujkáló örökösei, így a Vitézi Rend sem volt kivétel. Jelenleg, rajtunk kívül még négy társaság mondja magát Vitézi Rendnek és többszöri, ellenünk indított bírósági eljárással még a nevünket is elvették. Ezért kellett Történelmi Vitézi Rend néven újból bejelentkeznünk, melyet a Fővárosi Bíróság 11883. sorszám alatt vett nyilvántartásba.

Frontszolgálatunk után bevonultunk a Ludovika Akadémia parancsnokságához, mely Németországban, Drezda városában nyert elhelyezést. Itt átértük az 1945. február 13–14-i, a várost teljesen elpusztító három légitámadást. Németországban folytatódott a kiképzésünk egészen 1945. április 25-ig, amikor amerikai hadifogságba estünk, mely 1945. október 28-ig tartott az első időben Németországban, majd később Franciaországban.

Talán nem lesz hiábavaló ezen rövid visszaemlékezés, amely most még – mint élő történelem – emlékeztet a magyarországi háborús időkre és a m. kir. Ludovika Akadémia utolsó évfolyamának tagjaira.

Minden eddig átélt mellőzés és megpróbáltatás ellenére lélekben katona maradtam: a hazáért mindhalálig.

Budapest, 2010. szeptember 30.

vitéz Cseresnyés Pál
tb. törzskapitány

Dévai Nagy Kamilla

NE FÉLJ, TESTVÉR, JÖN A KARÁCSONY....

*Ne félj, Testvér, jön a Karácsony,
Magad vagy? Fázol? Nem kell a JÁSZOL?
Beborult Feletted az ég?
Szíveden burkot képez a jég?*

*Ne félj, Testvér, jön a Karácsony,
Csillagok gyúlnak az égi tisztáson,
Szikrát szór a jégcsap az ágon,
Zendül a Csend az egész világon.*

*Ne félj, Testvér, jöjj a tisztásra,
Hó borul most a gyászos irtásra.
Ma csak azt nézd, hogy magas az Égbolt.
A bajra, a gyászra mondd azt, hogy rég volt...*

*Itt a Megváltó, fogja a kezed!
Párás ajkáról hallod a neved..
Fontos vagy Neki, eljött hát Hozzád.
Nézd csak! Fázik. Add Néki ruhád.*

*Nem vagy egyedül. E néphez tartozol!
Magyar Karácsony, te igaz dalt hozol.
Fuldoklik a Nép a keresztek alatt,
Hó alatt üzenet suhanva halad:*

*„Bírd ki, Testvér, bírd ki ezt a telet,
Tavaszt ígér a krisztusi üzenet!
Burkold be a lelked csillagtakaróval,
Öleld a Megváltót IGAZ MAGYAR SZÓVAL”.*

Áldott, békés karácsonyt!

Jézus, az ég és föld polgára

[...]

Szent ez az éj, dicsőséges,
Mindeneknek békességes.
Jézus, te vagy a Messiás,
Lényed kinyilatkoztatás.
Magad adod kettősséggel,

Ember testben istenséged.
Ezért vagy itt télruhában,
Átváltozott szent ostyában.
Lépjél be most a szívünkbe,
Szűk világunk szeletébe.
Neked adjuk önmagunkat,

Mert Te soha meg nem tagadsz.
Decembri nagy ünnepünk,
Lelki tavaszt fakaszt bennünk.
Rügyezik a jövőnk fája,
Karácsonyi éjszakában.
[...]

Jézus Krisztus született, örvendezzünk!

Szent karácsony napján az Úr angyalához hasonlóan Jézus születését hirdetjük. A gyermek születése a család nagy öröme. A legszebb, a legnemesebb öröm a világon, az életöröm. Jézus Krisztusban nem akármilyen gyermek született, hanem az Isten Fia jött közénk. Kincset hozott, olyat, ami felülmúl minden földi ajándékot. Jézus születése előtt a tévedések, a bűn, a gonosz hatalma alatt nyögött az emberiség és zárva volt előtte a mennyek országa. Hiába éltek igaz, jó emberek, mert nem tudták megnyitni a bezárult Édent. A bűn rabságában élő emberiségnek vigasztalója, Krisztus, aki szabadságot szerez (Iz 52,7–10). Jézus a szeretet hatalmával nyitotta meg előttünk az örök élet kapuját. Előbb meghirdette Isten irgalmát, minden bűnünk bocsánatát (Zsid 1,1–6). És az Egyház kezébe adta az Istennek tetsző élet kulcsát. Megszerezte a kegyelmet, hogy szentekké és Isten országának örökösévé legyünk. Megtanított az igazságra, hogy a földi élet nem siralom-völgy, hanem az örök élet várócsarnoka. Akik hittel elfogadják Jézust, azok egyesülnek vele és Isten gyermekeivé válnak, s öröklik az isteni életet. Az Isten-ember személye a világ világossága, a legértékesebb karácsonyi ajándék (Jn 1,1–18). Jézus tartott meg minket, s ő hoz össze újra. Szent Pannónia kebléről 1920-ban leszakított magyarok számára életadó ajándék lesz, ha az újesztendő első napján visszaadják magyar állampolgárságunkat. És nem alamizsnát, hanem teljes jogot kérünk: az ezer év összetartozás jogán, a helytállás és sok küzdelem, az első és a második világháborúban elesett hőseink vére, a meghurcoltak kinszenvedése, az egyházaink tagjainak áldozata és kultúránk ápolása jogán.

A magyar jövőt építők szívét hasssa át újra Krisztus szeretete, hogy visszakaphassa méltóságát minden magyar. Nemzeti imánk első sorával ezért kérjük Urunkat: Isten, áldd meg a magyart!

Csikszereda, 2010. Adventjén

v. Msgr. Darvas-Kozma József szkp.
pápai káplán, esperes-plébános

*Ha a szívekben
elég a szeretet,
egész évben
karácsony lehet!*